

GEMEENTERAADZITTING d.d. 27 AUGUSTUS 2021

=====

VOORZITTER: Goed, we waren even aan het wachten op Aster Baeck. Die had laten weten dat hij een beetje later was. Maar ja, ik stel voor dat ... Ja, we zijn met 21. Dus ik stel voor dat we toch beginnen. En ik begin met een aantal mededelingen en twee heuglijke mededelingen. En ik wil raadslid Kristof Van Gansen en zijn echtgenote feliciteren met de geboorte van hun dochtertje Renée. En ook schepen Filip Baeyens met de geboorte van zijn kleinzoon Ward. Dan willen we ook onze steun betuigen bij het ... Ja, een applausje. Onze steun betuigen bij het overlijden van de heer René Heyninck, een oud-schepen en gewezen OCMW-voorzitter. Onze steun aan de familie. Dan laat ik ook weten, dat raadslid Femke Pieters zich heeft verontschuldigd voor de hele zitting. En dat interpellatie 6, met betrekking tot de vergroening en interpellatie 14, in verband met het verdwijnen van de voetpaden samen behandeld zullen worden. Raadslid Wymeersch trekt interpellatie 7 in. We sluiten de raad af met de aanstelling van de heer Marcel Van Looy, die raadslid Kelly Van Elslande gedurende haar zwangerschap zal vervangen. En dan nog een laatste, in verband met de goede orde van werkzaamheden van deze zitting, dus we vragen aan alle raadsleden om wanneer ze het woord hebben of van plan zijn het woord te vragen, om zichtbaar te zijn en hun camera dan aan te zetten. En we vragen ook aan iedereen om het woord te vragen via de chat, omdat de andere manieren ja, daar kunnen we moeilijk rekening mee houden, dat we dat niet zo makkelijk zien. Dus als je het woord wil, dan tik je “woord” in de chat. Er is hier ... Ah ja, oké. Mijnheer Van der Coelden?

VAN DER COELDEN: ... (onverstaanbaar, echo) ... Wel, ik ben toch maar eens aan het kijken, voorzitter, wie er allemaal meedoet aan de vergadering. Als ik het hier zo zie in mijn Teamscherm, dan zijn er nog veel mensen bezig met bellen. Moet ik daaronder verstaan, dat die de vergadering niet kunnen bijwonen of ligt dat aan mijn scherm?

VOORZITTER: Dat moet ik ... Ja, iedereen is aanwezig bij jullie.

VAN DER COELDEN: Ja? Oké.

VOORZITTER: Er is hier in de zaal een CO2-meter geplaatst. Wij houden in de gaten of de waarden niet te hoog oplopen. En als dat wel – welkom, raadslid Baeck – indien dat wel het geval is, dan zullen we effen extra verluchten. En als het toch te veel is, dan zullen we de raad even schorsen. Ja? Goed, dan ben ik door de mededelingen heen. Ik zie dat de heer Wymeersch al het woord vraagt. Frans, je hebt het woord.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Collega's, ik heb een heuglijke mededeling en een minder heuglijke mededeling. De heuglijke mededeling is – maar daar was u hoogstwaarschijnlijk al van op de hoogte – dat ik ontslag heb genomen als fractievoorzitter van mijn fractie Vlaams Belang. De minder heuglijke deelneming, euh mededeling is het feit voor jullie, dat ik hier blijf zitten. Dus u bent van mij nog niet af. De reden waarom dit is gebeurd - ik ga daar geen doekjes omwinden, dat bent u van mij ook niet gewoon – heeft niets te maken met persoonlijke noch gezondheidssituaties, maar hebben alles te maken – en ik ben gewoon van een kat een kat te noemen – met interne politieke situaties. Mevrouw de voorzitter, als u mij toestaat, burgemeester, om mij 3 minuten te geven om even kort in zeer snelle vogelvlucht, sneller dan mijn snelste duif ooit gevlogen heeft, een passage te doen over de 33 jaar fractievoorzitterschap, die ik hier heb meegemaakt. Ik ben hier begonnen – en ik geloof u ook, burgemeester – 1 januari 1989. En ik denk Jos ook. Als ik mij goed kan herinneren, was de eedaflegging ook op Nieuwjaarsdag om half 11 in de ochtend. Maar ik had – en dat was een unicum en een eerste geval in deze stad en waarschijnlijk in heel Vlaanderen – kreeg ik op dat ogenblik al te maken met een weliswaar beperkte tegenbetoging tegen mijn aanwezigheid op dit stadhuis. Deze betoging werd iets groter 3 weken later tijdens de normale gemeenteraadzitting toen een tegenbetoging op poten werd gezet en werd aangevoerd – letterlijk en figuurlijk – door toenmalig burgemeester Freddy Willockx. Het kan verkeren. Maar dat waren dus mijn eerste stappen in deze raad. Voor diegenen die op dit ogenblik dat nauwelijks kunnen vatten, was het zo dat de kleine fracties – en ik bedoel dan de heel minuscule fracties en zo waren er twee – geen enkele commissie konden, ja, wel konden bijwonen, maar daar ook geen enkele vergoeding voor mochten ontvangen. Na declamatie van de 2^e kleine fractie – naast mij was dat Agalev – is dat gecorrigeerd en mochten de liefallige collega van Agalev en ikzelf een vergoeding ontvangen, een zitpenning voor de commissie algemeen beleid, de commissie van de burgemeester, maar moesten wij onze plan trekken en de dossiers gaan inkijken bij de bestuursadministratie of de diensten om op de hoogte te zijn en op de hoogte gebracht te worden van wat er reilde en zeilde. Ik ga in zevenmijllarzen erdoor en ik zie toch, dat die 30 jaar, dat er een zeer grote evolutie is geweest in de manier waarop er gewerkt werd en wordt. Hoogstwaarschijnlijk niet alleen in deze stad, maar in het algemeen politiek gestel op gemeenteraadsniveau. Ik wil er wel bijzeggen, dat die 33 jaar die ik vernoem in feite een beetje gelogen zijn, want ik ben 3 jaar verdwenen, omdat – en diegenen die het niet weten, mogen dat gerust weten – werd ik geconfronteerd, samen met nog twee andere collega's uit mijn partij, met het feit dat ja, statutair wij niet mochten cumuleren, een gemeenteraadsmandaat en een mandaat in een parlementair gremium.

Twee van de drie hebben zich daar strikt aan gehouden en onmiddellijk ontslag ingediend als gemeenteraadslid. Het derde lid echter niet, met als gevolg dat tegen begin februari – dus een maand na de eedaflegging – de statuten van onze partij werden gewijzigd en het cumulverbod werd opgeheven. Tot daaraan toe. Het is altijd overal ergens iets. Dat even tussen haakjes. Maar wat ik heb meegemaakt – en het verschil is enorm groot – tussen 1989 in de eerste zittingsperiode die ik hier heb meegemaakt en nu, is enorm. Qua stijl, qua inhoud, qua politiek debat. Ik heb hier enorm veel geleerd van zwaargewichten in de lokale en in de nationale politiek. Als ik zie wat hier zat en ik kijk hier naar een aantal fracties ... Dus maar de inhoudelijke debatten waren fantastisch, er werd serieus en sterk geargumenteed en men had respect voor elkaar en men luisterde en men debatteerde. Praktisch alle gemeenteraadsleden door. Het is op dit ogenblik anders, maar we hadden daar – als ik enkele namen mag vernoemen – die eerste zittingsperiode, de eerste twee zelfs, aan socialistische kant Willockx, Schoeters, Burssens, De Colvenaer, De Greyt, Luyckx – niet onze Luyckx, maar Marianne Luyckx. Ze is nadien nog arbeidsrechter geworden als ik mij niet vergis. Aan CD&V-zijde Lenaerts, Van Daele, Vergeylen, Gorrebeeck, Heynderickx, Jos De Meyer. Er zaten dus serieus wat politieke zwaargewichten. En daar werd op het scherp van de snee gevochten, figuurlijk dan. Want het waren echt serieuze, inhoudelijk sterke gemeenteraden, waar op de gemeenteraad werd gedebatteerd, waar op de gemeenteraad werd geluisterd en waar de gemeenteraad ook werd vertaald door de media naar de bevolking. Collega's, dit politiek debat – en dat stoort mij op dit ogenblik enorm – dit politiek debat wordt niet meer gevoerd. Zeker niet in de ... (?), ook al niet meer in de commissievergaderingen, al moet ik toegeven dat de commissievergaderingen wat betreft het debatgehalte en inhoudelijk wel de laatste jaren gerehabiliteerd zijn, dat geef ik toe. Maar hét inhoudelijk debat op de gemeenteraad, dat voor publiek toegankelijk is ... Want uw publiek is er nu niet meer en 25 à 30 jaar terug, ik zal niet zeggen dat de gangen volzaten, maar we hadden onze vaste supporters en die kwamen, sommigen voor het debat, sommigen voor de pint nadien, maar ze waren hier. Dus en dat stoort mij enorm, dat het politiek debat niet meer wordt gevoerd waar het gevoerd moet worden, nl. in deze zaal. Een beetje in de commissie, vooral in de sociale media, vooral in de geschreven en in de andere pers. Dan vraag ik mij soms af welk nut het heeft – en ge moet dat niet letterlijk nemen – om ons hier te vermengen en bezig te houden met een aantal dingen, terwijl het gros – en dat is geen verwijt, want het is over alle fracties heen – het gros van de raadsleden hier zitten om te stemmen en om 14 dagen later de paycheque te ontvangen. Dit is kort door de bocht, maar daar komt het in feite op neer.

Ik neem aan en ik ga ervanuit, dat een groot gedeelte van de raadsleden een inhoudelijke inbreng hebben in hun respectieve fracties, maar vroeger was dat anders en waren de 39 raadsleden actief meestal betrokken in het politieke debat. Nu evolueren we dus, zoals al aangehaald, naar het digitale tijdperk. Iets waar u, collega's, zeker van weet dat ik mij daar altijd zal tegen blijven verzetten. Ik denk een serieuze vergadering, een inhoudelijke vergadering, een tegensprekelijke vergadering kan enkel maar op een serieuze manier gevoerd worden als ge mekaar letterlijk en figuurlijk recht in de ogen kunt kijken. En dat gaat niet ergens via een klein cameraatje. Nu, wat ik – en dat moet mij dan ook van het hart en daarmee sluit ik af, mevrouw de voorzitter, burgemeester, collega's – ik heb dus heel wat mensen zien passeren. Ik heb heel wat zittingsperiodes meegemaakt, burgemeesters meegemaakt. Ik ga er allemaal geen cijfer opplakken, maar het moet mij van het hart, dat de politiek die op dit ogenblik in deze stad gevoerd wordt iets is, dat ik nog nooit heb meegemaakt. Het is een politiek, waar geen lijn inzit, waar geen visie inzit. Het is een politiek van algemene grijzigheid. Ik had bijna gezegd een politiek en het bestuur van de grijze muizen. En ik heb mij ooit wel eens al in de afgelopen weken, maanden de bedenking gemaakt “is het dat nog waard, wil ik mij daarvoor blijven inzetten”. Ik kan u vandaag met het hand op het hart beloven, alhoewel ik geen fractievoorzitter meer ben, ook de intentie niet heb om dat terug te worden. Dat het wel mijn intentie is om mij te blijven inzetten voor de Sint-Niklase bevolking, ook in de gemeenteraad, ook via de gemeenteraad, via een verkiezingslijst zal ik mij – en dat is beloofd, een belofte die ik wens na te komen – ik zal mij binnen 3 jaar terug presenteren aan de kiezer. Dank u wel.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Goed. Dan ...

WYMEERSCH: Ja, nog ter afronding. Dus een nieuwe fractievoorzitter is er in feite wel, maar we moeten dus de procedure binnen de partij ja, volgen. Ik zal mij straks terugtrekken in de trouwzaal of ginder achter. Vermits dat de fractievoorzitter ad interim niet aanwezig kon zijn, zullen de honneurs wat betreft het stemgedrag en weet ik veel worden waargenomen door collega Pannecoucke.

VOORZITTER: Ja, dat dacht ik al gezien te hebben. Dank u wel, Frans. Goed, dan stel ik voor dat we beginnen met onze raad en we beginnen met een hoogdringend punt, tijdelijke politieverordening naar aanleiding van de Vredefeesten 2021, goedkeuring. Ja, ik zie dat er van de heer Maes en de heer Van der Coelden een vraag is. Jef, je hebt het woord.

MAES: Ja, voorzitter, ik denk dat u een punt vergeet. Want vooraan op de zittingsagenda – het is niet als een agendapunt – maar daar staat op “antwoord op klacht tegen de selectieprocedure voor de functie van ploegbaas”.

Dus een brief die er gestuurd is door het Agentschap Binnenlands Bestuur. Ik dacht dat we dat normaal gezien toch als eerste punt zouden bespreken. Ik had daar toch wel, ook wel wat bedenkingen bij te formuleren.

WYMEERSCH: Nog één vraagje. Ik heb, wachtend op een schriftelijk antwoord van de bevoegde schepen, heb ik deze namiddag vrij laat – ik geef het toe – tijdens de voorbereiding van de raad gemerkt dat in antwoord op mijn schriftelijke en mondelinge vragen aan schepen Somers in het commissieverslag staat, dat de burgemeester mondeling zal antwoorden op mijn vragen in verband met de argumentering of de adviezen, die zouden gegeven zijn naar aanleiding van de ballonfeesten.

BURGEMEESTER: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

WYMEERSCH: Van de feesten in het algemeen. Dus dan vraag ik mij af, wanneer gaat dat gebeuren? Ter gelegenheid van welk punt? Maar dan vraag ik mij af of wij daar een schriftelijke neerslag van kunnen krijgen. Want natuurlijk, het is een stuk van het debat, dat eventueel vandaag nog gevoerd wordt. En ik vind dat wij op basis van een mondelinge verslaggeving, een mondeling antwoord, waarvan een gedeelte zal het ene oor in, het andere oor uitgaan, dat we daar moeilijk op kunnen repliceren en rekening mee houden in de debatvoering deze avond.

VOORZITTER: Maar ik weet niet, ik heb toevallig ook de commissie van schepen Somers gevolgd. En daar was toch al een debat over geweest? Allé ja, ...

WYMEERSCH: Nee, de vraag die ik gesteld heb aan schepen Somers was “er zijn adviezen van verschillende adviesorganen die advies hebben uitgebracht, waarop wij ons hebben gebaseerd om de Vredefeesten te laten doorgaan zoals ze dit jaar doorgaan”. Daarom heb ik gevraagd om die adviezen te krijgen met de becijfering, waarop men zich steunde om die adviezen te geven. Ik heb datzelfde nog eens twee dagen nadien gevraagd aan schepen Somers schriftelijk. En ik heb tot vandaag gewacht en dan ben ik gaan grasduinen en in het commissieverslag staat, dat deze antwoorden mondeling zullen gegeven worden door de burgemeester. Dat is moeilijk voor het debat. Dus ik weet niet hoe men dat zal aanpakken, maar ik wacht het af. Maar als wij het debat willen voeren, moet het op basis zijn van cijfers of serieuze gegevens.

VOORZITTER: Misschien is het dan, misschien is het goed dat de burgemeester dan nu al die uitleg geeft, dan kunnen jullie ook zien of het inderdaad de veelheid aan gegevens te bevatten is.

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, excuseer.

VOORZITTER: Dan kun je het nog ...

WYMEERSCH: De kans is zeer reëel, dat die antwoorden volledig zullen zijn. Maar we kunnen moeilijk ingaan op het debat direct een beetje impulsief op basis van de antwoorden, die de burgemeester hier geeft, zonder dat wij de gegevens en de adviezen zoals ze zijn geformuleerd en zoals gevraagd schriftelijk op papier te hebben, waarop we ons kunnen baseren. Dus ik vraag neerslag, kopie van de adviezen die er geweest zijn naar het college. En ik vraag kopie van de cijfergegevens waarop die adviezen gebaseerd zijn. Hebben we dat niet, dan vraag ik van ons even te beraden of we dit debat ... Aan de omvang en de manier van Vredefeesten organiseren, zullen we waarschijnlijk een week op voorhand niet te veel niet meer willen of kunnen veranderen. Maar we moeten, als we het debat willen voeren, dan wil ik het wel goed doen op basis van dé gegevens zoals ze op papier staan en zoals de cijfers die zijn meegedeeld aan het college.

VOORZITTER: Dank u, Frans. Ik wil eerst nog eventjes op de vraag van Jef of die brief of dat antwoord op die klacht van de selectieprocedure.

BURGEMEESTER: Maar ik dacht dat dat in de commissie van schepen Buysrogge was behandeld.

MAES: Nee, nee, hij heeft, de schepen heeft op de commissie eigenlijk verklaard wat er in die brief stond en dat kort toegelicht. Nu, ik vond en ik zal dan maar meteen zeggen wat ik daar toch wel erg aan vond en ik heb hem gezegd ik ga daar inhoudelijk op tussenkomen in de gemeenteraad. Hij heeft in de commissie eigenlijk dat afgedaan als een fait divers, terwijl dat we uiteindelijk, dit is de 3^e terechtwijzing van het Agentschap Binnenlands Bestuur richting het bestuur. De 2 vorige, dat ging rond het zwembaddossier. Dit gaat nu over het niet-naleven van de RPR. Dus het was een klacht, die ingediend was door de vakbonden, terwijl de schepen eigenlijk - één vakbond – terwijl dat de schepen eigenlijk wist dat er een probleem was. Hij is daar twee keer op geattendeerd en dan heeft hij toch die procedure in gang gezet. En dat vinden wij een probleem omwille van het feit, dat de RPR – dat is een juridische basis, dat regelt eigenlijk de verhouding tussen de stad als werkgever en het personeel als werknemer – en wanneer dat men daar dan op wijst dat dat niet wordt nageleefd, ja, dan getuigt dat volgens ons van weinig respect uiteindelijk voor het sociaal overleg en specifiek voor de vakorganisaties. En dus daarom zouden wij toch willen aandringen, dat men toch wel ernstig dus nu de conclusie trekt om die RPR grondig toe te passen en daar niet zomaar overheen te gaan. En men kan dan zeggen – wat de schepen dan ook zei – van ja, in de praktijk heeft dat voor deze selectieprocedure weinig verschil gemaakt. Maar het gaat hem eigenlijk over een principiële houding, die men heeft ten opzichte van de rechtspositieregeling.

En ik denk dat men dat als stadsbestuur toch wel ernstig moet nemen, zeker als men daarvoor gewaarschuwd is. Dat wou ik toch even inbrengen.

BURGEMEESTER: Mag ik daar al direct op antwoorden, voorzitter?

VOORZITTER: Ja.

BURGEMEESTER: Ja, het verhaal is toch wel iets genuanceerder dan het zwart/wit-beeld dat u schetst, mijnheer Maes. Natuurlijk, ik begrijp op basis van een document, de brief van het Agentschap, dat u gekregen hebt, dat u tot die visie komt. Nu, wij hebben – de schepen van personeel en ikzelf – dus die aangelegenheid herhaaldelijk besproken in het syndicaal overleg. En het is inderdaad zo – want dat heb ik daarjuist ook al gewezen – dat één van de twee vakbonden geen bezwaar had, dat wij in deze aangelegenheid dus gingen afwijken van de RPR. Niet dat dat een groot principe is. De andere vakbond had het daar zeer moeilijk mee, zeer moeilijk mee. Was daar eigenlijk tegen. Maar wij hebben op geen enkel ogenblik – de schepen en ikzelf – tijdens dat syndicaal overleg een signaal gekregen, het aanvoelen gehad dus dat men formeel ook klacht ging indienen tegen de beslissing. Dat wil ik ook wel zeggen. Dus dat men zegt ja, wij zijn daar principieel tegen, maar dat men het, er is een verschil tussen zeggen “we zijn er tegen” en “we gaan een klacht indienen bij het Agentschap”. Dus ik heb dat ook tegen één van de vertegenwoordigers van de betrokken vakbond achteraf gezegd. Ik was daar echt door verrast. Ik had dat totaal niet verwacht. Dus het is wel iets genuanceerder. En natuurlijk, dat het Agentschap op basis van die klacht oordeelt zoals men heeft geoordeeld, ja, daar verschieten wij ook niet van. Maar, allé, wij waren eigenlijk verrast dat men het zover heeft willen drijven. Nu, dat is hun goed recht, maar om nu te zeggen het is eigenlijk een manifest en boudweg en willens nillens bruut ingaan tegen, dat was noch van de schepen, noch van mij en van het college en van de algemeen directeur de bedoeling. Zeker en vast niet. Dat wil ik toch ook wel geven, meegeven om de zaak correct en volledig te duiden.

VOORZITTER: Dank u. Ik geef eerst het woord aan de heer Van der Coelden en dan de heer De Meyer.

VAN DER COELDEN: Nog over de agenda, voorzitter. Onze fractie zal vragen, dat toegevoegd punt nr. 2 van Gaspard Van Peteghem over het onderhoud van de bufferzones en de waterinfrastructuur in de stad, dat dat samen zou kunnen behandeld worden met punt 28 op de reguliere agenda over de bufferzone aan de Spieveldstraat.

VOORZITTER: Ja, dat lijkt logisch. Ja.

VAN DER COELDEN: Oké, dank u wel.

VOORZITTER: Goed. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Ik ga geen extra punt aan de agenda toevoegen, voorzitter, maar ik ga wel vragen om punt 26 en 27 in verband met de leegstand af te voeren en collega Uytdenhouwen zal als het punt behandeld wordt, zeggen dat ...

VOORZITTER: Oké. Dus dat gaan we vóór de behandeling ... Dus we gaan het straks, voordat we aan de punten beginnen, zullen we de motivatie van de heer Uytdenhouwen aanhoren, ja. Dan ga ik eerst het woord geven aan de burgemeester, in antwoord op de opmerkingen van de heer Wymeersch, die ondertussen de zaal verlaten heeft.

BURGEMEESTER: Ja, dus, mijnheer Wymeersch, allé, ik hoop dat u, ik veronderstel dat u ook vanuit de ontvangstzaal mee volgt. Dus ik wil ingaan op de vraag, die u daarnet gezegd hebt of gesteld hebt in verband met de organisatie van de Vredefeesten en de beslissingen, die wij ter zake genomen hebben in het college. Ik trap natuurlijk een open deur in, wanneer ik zeg dat wij in nog altijd coronaomstandigheden met wisselende cijfers, met stijgende cijfers – enerzijds negatief wat betreft het aantal besmettingen, anderzijds stijgende cijfers positief wat het aantal vaccinaties betreft – met ook wisselende regelgeving, dus de opeenvolgende ministeriële besluiten, dat het geen gemakkelijke klus was om de Vredefeesten dit jaar voor te bereiden. Neem daarbij een aantal afwezigheden, langdurige afwezigheden om diverse redenen in een aantal diensten, dat heeft het extra, extra moeilijk gemaakt. En we hadden een gemakkelijke beslissing kunnen nemen, dus zoals men dat in andere steden en gemeenten heeft gedaan in het voorjaar of in het begin van de zomer om te zeggen ja, de editie 2021 zal niet plaatsvinden. We hebben gemeend om binnen de mogelijkheden, die er zijn en met alle moeilijkheden van dien toch aan de bevolking van onze stad, van onze regio en van zelfs daarbuiten een programma te kunnen aanbieden, dus dat geen kopie is van 2019 en vroeger, maar dat met alle problemen die er zijn toch een volwaardig programma kan zijn. En dat hopelijk ook dus zal gesmaakt worden, zeker als het weer is. Vandaar ook de ondertitel van “Vredefeesten 2021, gezellig anders”. Hopelijk zal het gezellig zijn. Het zal in ieder geval anders zijn. Nu, de Vredefeesten, dat is natuurlijk een paraplu of een ballon, waar vele deelinitiatieven onder schuilgaan vrijdag, zaterdag en zondag.

En voor al die deelinitiatieven, die al dan niet door derden geheel of gedeeltelijk worden georganiseerd, maar natuurlijk altijd geleid en gecoördineerd door de stad, hebben wij met de veiligheidscel, met de dienst evenementen, met alle betrokken diensten in Sint-Niklaas gezegd ja, hoe kunnen wij een programma aanbieden dat één, aan de regelgeving beantwoordt, dus dat niet indruist tegen de maatregelen – en u weet ook dat wij sedert de vorige vergadering van het overlegcomité en de publicatie van het ministerieel besluit van gisteren, ja, weer eens met een nieuwe regelgeving te maken hebben, die gelukkig voor een aantal punten een versoepeling en een substantiële versoepeling inhoudt – dat is één, het moet beantwoorden aan de regelgeving. Twee, het moet voor die deelorganisatoren haalbaar zijn. Dus het vraagt allemaal veel extra inspanningen. Het moet haalbaar zijn. Drie, het moet ook voor het publiek, voor de belangstellenden nog interessant zijn. Ge kunt iets organiseren, dat haalbaar is, maar waar de mensen omwille van de plaats of omwille van het tijdstip zeggen ja, ik zie dat niet direct zitten om daar naartoe te gaan. Vier, het moet ook voor onze diensten, voor de stad, voor de politie moet het ook beheersbaar en beheerbaar zijn. En om dan terug te komen naar dat eerste element, de regelgeving. Wij worden geconfronteerd dus met regels inzake horeca, met het marktprotocol en met het evenementenprotocol. Nu, u weet ook dus wat betreft de grote muzikoptredens, dus het CovidSafe-ticket dat op festivalletjes en dergelijke gevraagd wordt, zullen wij dus introduceren of vragen voor de evenementen in het stadspark enerzijds en in de evenementenzone Castrohof/H. Heymanplein. De twee grootste problemen, die waren – en begrijp ook wat dat betreft, dus dat de mensen in de stad en de regio gezegd hebben ja, het is spijtig dat het niet doorgaat of dat het op die manier doorgaat – die deden zich voor rond enerzijds de ballonloop, die een mooie traditie is geworden in Sint-Niklaas met de opeenvolgende edities. Die ook zich, ja, wat gezet heeft. De kidsloop, de 5 km één omloop, de 10 km twee omlopen. Dat parcours zit ook goed in mekaar. Dat heeft ook een enorme aantrekkingskracht. We hebben dat altijd georganiseerd de voorbije jaren eigenlijk rond de middag. Dus de 1, de 5 en de 10 km. En dan anderzijds natuurlijk de ballonfeesten, hét specifieke of het balloevenement, het specifieke van ons evenementenweekend in Sint-Niklaas, de Vredefeesten. En waar natuurlijk, ja, Sint-Niklaas zich in onderscheid voor andere stadsfeesten en stadsfestivals. En waar mensen, ja, van ver buiten het Waasland en dikwijls vanuit het buitenland naartoe komen om dat mee te maken, ten minste als het weer goed is. Nu, de verschillende diensten hebben daar ook hun advies in gegeven. Die worden dan allemaal verzameld in de veiligheidscel.

En ik moet zeggen om te beginnen met het ballongebeuren, ja, wij zouden dat kunnen organiseren – zouden – indien wij dus het hele stadscentrum, de hele evenementenzone of de hele feestzone van de Vredefeesten zouden beschouwd hebben als een evenementenzone. Dat wil zeggen, dat er op een 15-tal plaatsen dus ingangen zouden moeten georganiseerd worden met controleposten en dat iedereen die daarbinnen wil een CovidSafe-ticket zou hebben. Toeschouwers, bezoekers van de horecazaken, bewoners, gewone passanten. Dat is, beste vrienden, ja, dat is mogelijk om te organiseren, maar dat is in de praktijk eigenlijk onmogelijk. En dat is natuurlijk ook voor diegenen die dat niet specifiek naar de ballons komen kijken ook absurd. Dus we hebben gezegd, ja, dat is eigenlijk niet te doen. Vandaar dus dat er beslist is wij houden het ballonfestival, maar dat zal dus op een andere plaats doorgaan, waar natuurlijk wel wat betreft de piloten, de bemanning en de passagiers de nodige sanitaire maatregelen van toepassing zullen zijn. Mensen hebben gezegd ja, ik vind dat eigenlijk heel jammer. Ik zeg dan tegen die mensen die mij daarover spreken, ja, dat is inderdaad ook heel jammer, maar allé, we kunnen eigenlijk niet anders. Als we het op de Grote Markt zouden willen organiseren onder de huidige maatregelen, dan heeft dat die en die consequenties. En als ge die uitleg geeft, dan begrijpen de mensen dat wel. Wat betreft de ballonloop, indien we in dat weekend enkel een ballonloop zouden gehad hebben, dan was het te organiseren. Maar in combinatie met al die andere evenementen was dat wel een groot probleem. Omdat ge, ja, ge hebt de duizenden deelnemers aan de ballonloop, ge hebt de familieleden, de supporters, toeschouwers die komen. Dat is een parcours van 5 km door de stad, dat voor een groot stuk ook verweven is met andere zones die betrekking hebben op de Vredefeesten. We hebben onderzocht en overwogen om dus de ballonloop, die op de middag en kort na de middag start, om die in de voormiddag te organiseren. Maar ook daar stoten wij eigenlijk op dezelfde bezwaren. Niet zo scherp als op het oorspronkelijk uur, maar daar heeft de politie ook gezegd van ja, in de huidige omstandigheden, met de huidige maatregelen die er moeten genomen worden, is dat echt niet te doen. We hebben dan ook aan de organisatoren dat meegedeeld. Ze waren natuurlijk ja, verrast en zij vonden dat ook zeer jammer. We hebben hen nog voorgesteld om dus de ballonloop 14 dagen later te organiseren tijdens autovrije zondag, een evenement dat in Sint-Niklaas toch ook geleidelijk aan burgerrechten verwerft. Dat natuurlijk niet zo grootschalig is als de Vredefeesten, lang niet. Maar dat zou toch ook wel een versterking kunnen geweest zijn. Ze hebben gezegd ja, wij zien dat organisatorisch ook niet direct zitten. Wij moeten dus voor die ballonloop ongeveer 150 medewerkers inschakelen, vrijwillige medewerkers. En om nu nog dus voldoende mensen te hebben om er zeker van te zijn, dus dat we die 150 hebben, dat achten wij niet haalbaar. Ik zeg u de feiten en de zaken, die we onderzocht hebben, zoals ze zijn.

En we hebben dan in de veiligheidscel, alle geledingen hebben dus unaniem ook geadviseerd aan mij en aan het college om te zeggen van ja, ballonevenement niet op de Grote Markt, maar elders. Dat is één. En dus de ballonloop, ja, dan verplaatsen naar autoloze zondag, waar dan de organisatoren dus helaas niet zijn op kunnen ingaan. Maar ik heb ook begrip natuurlijk voor de redenen die zij hebben aangehaald. Collega's, in grote lijnen zijn dat eigenlijk de zaken, die ons geleid hebben tot de beslissing die we genomen hebben. En dat is ja, de discussie is het glas halfvol of halfleeg. Vorig jaar was er niets. Ik zeg altijd nu is het een halfvol glas. En ik hoop, samen met u allemaal en ik ben ervan overtuigd, dat we in 2022 terug een vol glas aan de Sint-Niklazenaars, de Waaslanders en mensen van buiten de streek die naar de Vredefeesten kunnen komen, zullen kunnen aanbieden.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Ik geef het woord eerst aan mevrouw raadslid Geerts Christel en daarna mijnheer Wymeersch. En dan ook aan mijnheer Maes. Mevrouw Geerts, je hebt het woord.

GEERTS: Dank u wel, voorzitter. Ik hoor mezelf dubbel? Ah bon, ja. Wij hebben vanuit onze fractie zeker alle, alle begrip voor de moeilijke context, waarin beslissingen moesten genomen worden. En het is natuurlijk altijd postfactum makkelijker van analyses te maken. Dus er is begrip, maar allé, we betreuren toch een aantal zaken die ik hier even onder de aandacht wil brengen. Ik wil even terugkomen op het feit, dat wij de tweede week augustus denk ik of de eerste week augustus het bericht krijgen, parallel met een persbericht en dat dan de vraag gekomen is voor een extra commissie. Wij waren daar, wij hadden daar eigenlijk geen uitgesproken mening over. En de voorzitter van de commissie van schepen Somers, iemand uit onze fractie, heeft dan zoals het hoort onmiddellijk contact genomen met schepen Somers. Maar dus die had een aantal argumenten om die commissie niet te laten doorgaan. Eén argument was, dat het eigenlijk niet zo lang niet meer duurde tot haar reguliere commissie er was. Dat is natuurlijk een feit. En ook dat alle documenten zouden worden aangeleverd. En dat is niet gebeurd. Dus dat is, allé, dat vinden we geen correcte manier van werken. Mevrouw Bats denk ik, heeft zeer correct de regels gevolgd. Heeft op basis van de belofte van die schepen, dat de documenten zouden nageleverd worden, dan inderdaad gezegd oké, dan is er geen commissie. Allé, dat is toch niet voor herhaling vatbaar. De goeie verstandhouding, die er is tussen die twee dames, die willen wij graag zo behouden zien. Dan is er ook naar aanleiding van dat telefoongesprek en ook in de commissie heeft de schepen nog heel wat zaken uitgelegd. En één ding vonden wij toch nogal frappant, dat ze op een bepaald moment zei, ja, die ballonvaarders die wilden eigenlijk vooral tezamen hun ding doen. Want je zou theoretisch kunnen zeggen van we gaan in kleine groepjes opstijgen.

Maar dat was blijkbaar niet naar de zin van de ballonvaarders. En daar blijven wij wat op onze honger zitten en we dachten van ja, heeft de stad daar dan wel voldoende op gewogen? Is het evenwicht niet zoek bij die beslissing, want uiteindelijk die ballons, die zijn er voor de mensen. Allé, die ballonvaarders moeten het ook aangenaam hebben, maar het is toch vooral voor de bevolking. Dus dat vinden we een heel eigenaardige wending. Dus daar hadden we toch wel graag wat meer duidelijkheid over. Was daar geen ja, go between-oplossing mogelijk? We begrijpen de schepen haar uitleg. Op de commissie heeft ze uitgelegd, waarom er toch die VIP-tent moest komen. En we volgen dat een stuk. Dat je zegt ja, ook de ondernemers hebben mekaar al zolang niet gezien. Dus we willen hen toch ook de mogelijkheid geven. Maar qua symboliek, allé, moet dat dan op de markt, moet dat op een moment dat ge aan de bevolking moet zeggen dat er geen ballons kunnen opgaan, maar er moet wel een VIP-tent zijn met ondernemers. Allé, dat vinden wij, dat is echt geen wijze beslissing. Dat er iets moet gebeuren voor de ondernemers, daar kunnen we nog inkomen. Maar ge gaat dat dan op de markt doen. De markt, die dan niet voor de gewone mens op dat moment toegankelijk is voor zijn ballonnen. We maken ons ook wat zorgen – dat hebben we gezegd op de commissie ook, maar daar hebben we eigenlijk geen afdoend antwoord op gekregen – voor de vele vrijwilligers van de wereldmarkt, hoe dat gaat lukken voor die mensen om inderdaad het kluwen van maatregelen op te volgen. Daar is dan gezegd dat daar wel toezicht zou zijn, maar wij zouden nu toch eigenlijk wel eens willen vernemen, hoe gaat dat georganiseerd worden dat toezicht, hoeveel mensen worden daarvoor ingezet en wie gaat de mensen helpen om toch die regels te volgen? Want inderdaad, iemand maakte op de commissie ook het verschil, ja, een marktkramer die zijn dat professioneel gewoon van, maar dit zijn toch allemaal vrijwilligers. En onze vraag, die we op de commissie gesteld hebben rond Villa Pacé, daar hebben we eigenlijk ook nog geen afdoend antwoord. Met alle respect voor de vrijwilligers, maar wij vragen zeer duidelijk een meer doortastende controle. En dat is niet alleen om vrijwilligers te pesten hé. Dat kan hen ook soms heel hard beschermen bij bepaalde toestanden. Maar die controle, dat gaat niet op van die ... De schepen zei van ja, we gaan die dan nadien nog wel zien. Nee, dat moet nu al passeren wat wordt aangekocht, wat zal dan potentieel hun omzet zijn. Dus over die twee zaken hadden wij toch ook graag nog wat duidelijkheid. Dat vonden we echt niet voldoende wat we gekregen hebben aan informatie op de commissie. Dat was het.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Geerts. Ik geef het woord aan de heer Wymeersch. Frans, je hebt het woord.

WYMEERSCH: Hoort u mij?

VOORZITTER: Ja, oké. We zien en wij horen u.

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de burgemeester. U heeft hier zelfs nog iets langer dan de schepen 14 dagen geleden tijdens de commissie, exact, bijna woordelijk, exact dezelfde tussenkomst gehouden als mevrouw Somers. U heeft dus op geen enkele manier geantwoord op mijn vraag. Mijn vraag na het antwoord van mevrouw Somers was – herhaald schriftelijk en daarnet nog eens herhaald tegenover u – een schriftelijke neerslag te krijgen, kopie van de verschillende adviezen, die bij het college zijn ingebracht. En op welke cijfermatige gegevens deze adviezen gebaseerd waren. U fietst daar omheen en u verwijst naar adviezen vrijblijvend. Maar ik blijf bij mijn vraag, ik wil die becijferde adviezen zien hic et nunc, hic et nunc. Als ik dat 14 dagen geleden vraag tijdens de commissie, als ik dat 2 à 3 dagen later nog eens schriftelijk ter attentie van de schepen overmaak per mail en er wordt geantwoord via het commissieverslag dat de burgemeester dat zal toelichten en ik blijf op mijn honger zitten, dan zijn we niet serieus bezig. Dan spreekt men om het op zijn Sint-Niklases te zeggen “piepkenduike”. Ofwel zijn er adviezen, ofwel zijn er geen. En als er geen zijn, dan moet u geen show opvoeren. En als er wel zijn, moet u ze brengen. Ik ga niet de discussie hernemen die ik 14 dagen geleden tijdens de commissie gedaan heb. Mevrouw Geerts heeft dat gedeeltelijk zelfs al ingebracht, dus tot daaraan toe. Maar ik vraag u nu, mevrouw de voorzitter en ik doe beroep op u als voorzitter van de gemeenteraad, om een reguliere, met matig gestelde vraag naar documentatie aan het college van burgemeester en schepenen om ons dit vanavond te bezorgen. Dat kan perfect, dat kan perfect doordat die adviezen er zijn. De burgemeester en de schepen hebben er herhaaldelijk naar verwezen. Ze zitten dus in het dossier. Dus ik vraag, mevrouw de voorzitter, dat u de vergadering van vanavond 15 minuten schorst om de diensten en de burgemeester en de schepen de gelegenheid te geven de adviezen op te duikelen en ons ervan een kopie te bezorgen. Ik dank u.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Ik zal dat hier bekijken. Ik ga even nog wel het woord geven aan de heer De Meyer, die ook nog een tussenkomst ... En ja, ook mijnheer Maes eerst nog. Excuseer. Mijnheer Maes? En ondertussen vraag ik aan de mensen van de administratie ...

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ik ga het niet lang houden. We hebben een heel uitgebreid debat gehad op de commissie. Ik wil alleen op twee puntjes toch terugkomen en dat is deze flyer, die we nu vandaag hebben gekregen. Daarop staat het symbool van de Vredefeesten. Dat is de ballon. En ik denk dat men veel te lichtzinnig is overgegaan tot het schrappen van de ballons als publiek gegeven. Ja, maar wacht, laat mij even uitspreken. Ik heb volledig begrip, dat het niet op de markt doorgaat, gezien de COVID-situatie van vandaag. Ik heb volledig begrip, dat men de gezondheid van de bevolking, dat men die goed voorziet.

Maar zoals ik ook op de commissie heb gezegd, men had alternatieven kunnen zoeken, met name bv. op Puyenbeke, waar je een COVID-vrije zone kan creëren en waar je het publiek eigenlijk kan zien of zij een CovidSafe-pas hebben. En dan is dat eigenlijk voor het publiek voldoende. Omdat, men heeft dat in het verleden nog gedaan. En dus dat had nu ook gekund. En dan is er een publiek evenement met de ballons op de Vredefeesten. En ik denk dat dat een gegeven is, wat men eigenlijk veel te weinig heeft nagestreefd om daar iets van te maken. Ik denk ook wat betreft de ballonloop, dat het ook perfect had mogelijk geweest om die te laten doorgaan, maar ik ga daar nu niet verder op in. Ik denk, wij hebben het daar uitgebreid op de commissie over gehad. Maar ik denk dat we, als we die ballon als symbool nemen voor die Vredefeesten, dan hadden we meer inspanningen moeten doen om er een echt ballonfestival van te maken.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Maes. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Kort drie elementen. Ik ga de commissie van mevrouw Somers niet overdoen. Trouwens, sommige van mijn vragen zijn door collega's reeds hernomen. Voor mij was vooral belangrijk – dat is punt twee – het engagement van de schepen, dat in de toekomst bij het niet normaal kunnen doorgaan van de Vredefeesten om welke reden dan ook, er tijdig voorafgaandelijk, vóór de beslissingen van het college overleg zal zijn met de commissie. En drie, een vraagje dat ik vergeten stellen ben op de commissie. Dat is, is er overleg en zo ja, wanneer geweest met de directie van AZ Nikolaas in verband met de activiteiten in het stadspark?

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Ik heb hier ondertussen van de mensen van de administratie gehoord, mijnheer Wymeersch, dat de documenten waar u om vraagt, dat die bij het verslag van de commissie van schepen Somers opgeladen zijn. Dus dat u eigenlijk daar de nodige becijfering en de adviezen kon vinden.

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar).

VOORZITTER: Ja, dat was voor aanvang. Voor aanvang van de commissie hé. Ja, excuseer. Dus die zitten opgeladen bij de informatie van de commissie van schepen Somers.

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, galm).

VOORZITTER: Ik ga ... Ja, mijnheer Noppe vraagt het woord.

NOPPE: Allé, mevrouw de voorzitter, met alle respect dat is niet meer serieus. We hebben exact dat bestand op maandag, 16 augustus in onze mailbox gekregen van de dienst bestuursadministratie. Allé, als mijnheer Wymeersch het nu nog niet heeft kunnen lezen, dat is al meer dan 3 weken.

VOORZITTER: Ja, ik moet eerlijk zeggen, allé, mijnheer Wymeersch, ik vind dat er toch wel ... Allé, de informatie was beschikbaar op 16 augustus.

Dus, allé ja. Het gaat hem over, zijn de raadsleden daarvan op de hoogte. En als u vanaf 16 augustus de documenten opgeladen krijgt, ja, dan kan u daar toch van op de hoogte zijn hé.

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, galm).

VOORZITTER: Twee minuten, oké. U krijgt twee minuten. Ah ja, maar de schepen wil eerst antwoorden. Ik vind dat dat ook wel even kan.

SOMERS: Ja, ik ga nog antwoorden aan de andere collega's, die hier een aantal vragen gesteld hebben. Het is waar, mevrouw Geerts, dat ik op de commissie heb gezegd van oké ja, die ballonvaarders wensen dat samen te doen. Maar het gaat ook over een officiële ballonhappening. Als wij dat spreiden over diverse locaties, dan is die organisatie totaal anders en kon dat niet meer gecatalogeerd worden onder de officiële ballonhappening. En de mensen van het ballonfestival hebben daarvoor geopteerd om dat toch te laten doorgaan, gelet op het feit dat zij binnenkort – ik denk binnen 2 jaar – hun 75-jarig bestaan willen vieren. Dus eigenlijk de happening, die vorig jaar is doorgedaan, is niet als officiële ballonhappening kunnen doorgaan. Allé, dat is hier echt niet allemaal lichtzinnig genomen. En ik had dat misschien kort door de bocht gezegd, maar dat zit er eigenlijk voor een stuk achter. Op de commissie is er ook verwezen naar de VIP-tent. En ik heb ook duidelijk op de commissie gezegd van oké ja, dat is er niet zoals in het verleden, waar er ergens op een aparte locatie een tent staat, waar de ondernemers komen, waar het zeer visueel is dat er een VIP-tent staat. Nee, het is in het gedeelte van de punt van de markt, waar Villa Pacé een horecaterras heeft met een podium, waar 1.200 mensen naartoe kunnen gaan en te allen tijde vrij beschikbaar zal zijn, dat op basis van de inschrijvingen een klein gebied gereserveerd zal worden voor de ondernemers. En effectief is het zo, dat die ondernemers daar ook een hapje krijgen. Dus het is niet echt zo'n afgebakend gebied en er staat ook niet in het groot VIP op. Ik wilde dat ook niet in deze editie. Dus we hebben daar ook getracht om toch wel met uw bekommernis ook rekening te houden. Maar wij hadden dezelfde bekommernissen op voorhand. U hebt effectief ook gevraagd naar Villa Pacé en controle. Mevrouw Geerts, ik kan u zeggen dat elke uitgave, elke euro die nu Villa Pacé uitgeeft op rekening van de stad of betaalt met een tegemoetkoming van de stad, dat wij daarop toezien. We hebben tot op heden al alle offertes opgevraagd. Maar ik heb ook gezegd in de commissie, wij gaan die analyse effectief maar na de festiviteiten of ja, als de Vredefeesten gedaan zijn kunnen doen, want dan gaan wij ook hun inkomsten kunnen zien vanuit drank en dan gaan wij eigenlijk het geheel kunnen bekijken. Dus ik heb dat beloofd, maar het is niet zo, dat zij met hun willekeur zaken, logistiek of artiesten kunnen bestellen. Dit wordt continu in afstemming met de dienst gedaan, met mij gedaan en het college is daar ook van op de hoogte.

Dus elke euro waar wij, allé, in mee betalen, is op voorhand met de stad afgestemd. En dan ja, Jef, ge zegt daar van schrappen van de ballons en geen publiek. Ik heb dat ook op de commissie gezegd, want ik moet hier blijkbaar heel veel herhalen. En ik heb op de commissie ook gezegd, dat is spijtig en als we in de toekomst misschien nog voor situaties gaan staan, waar de ballonhappening niet kan doorgaan op de Grote Markt, allé, ik hoop dat we het nooit meer in ons leven moeten doen zonder publiek. Maar ik heb u ook gezegd, dat er geen wijzigingen meer konden gebeuren. De aanvraag was gedaan en de ballonorganisatie kon en wenste daar ook geen publiekhappening meer van te maken. Dus u hebt een antwoord op zowel waarom we het niet spreiden en waarom er deze editie geen publiek is. Ik vind dat ook niet leuk en ik vind dat ook bijzonder jammer. En het enige wat ik op de commissie wel gesteld heb, is van ja, moesten we op voorhand in onze kast scenario A, B en C al klaarliggen hebben, ja, dan had het misschien iets eenvoudiger geweest. Maar ik heb corona ook niet kunnen voorspellen. En dat heeft naar workload ook enorm veel betekend voor de dienst evenementen, zeker met de afwezigheden erbij. En vandaar dat ik nogmaals, ik kon het ook niet vroeger communiceren aan de commissie. Maar dat ik ook meega in de vraag van Jos. Wij gaan, er lag al bijna een beleidsplan of een plan klaar tot 2025, maar gelet op diverse afwezigheden in de dienst evenementen, gelet op het zomerplan waar we enorm veel tijd en energie hebben moeten insteken op een niet-normale manier, hebben we beslist van kom, dit document laten we eventjes liggen en we gaan verder werken aan het zomerplan en we pakken dat terug op eens dat het zomerplan afgewerkt is. En dus dan kan ik ook verzekeren aan mijnheer De Meyer, dat wij sneller dan uw vraag in juni zelfs daarmee naar de commissie gaan komen. Ik kan, ikzelf heb daar geen contact mee opgenomen, maar ik ga dat navragen of er iemand anders dat gedaan heeft. Ik kan daar niet op antwoorden. Er is wel ... Ja, met andere, qua sponsoring is er wel mee contact opgenomen, maar allé, eigenlijk, organisatorisch ... Ik ga het navragen. Ik zou daar ook nog niet willen, dat we hier ervan uitgaan dat dat helemaal niet gebeurd is. Ik ga het navragen en ik ga dat laten weten.

DE MEYER: Het lijkt mij toch essentieel, mevrouw de schepen, mocht dit nog niet gebeurd zijn, ja, dan is het toch nog wel 10 na 12, want niet vergeten, de patiënten die daar liggen en de muziek gedurende 3 dagen, mogelijks toch wel eens kijken hoe het programma daar rekening mee moet houden.

SOMERS: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

DE MEYER: Kan u mij daarover informeren?

SOMERS: Dat ga ik zeker doen. Ik ga u informeren als ik het nagevraagd heb.

VOORZITTER: Goed. Dank u, schepen. Ik denk dat ... Ja, mijnheer Wymeersch, hebt u ondertussen kunnen nakijken of wil u toch nog alsnog de 2 minuutjes?

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, galm).

VOORZITTER: Ik versta u niet zo goed, sorry.

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, ik heb dat nagekeken ... (onverstaanbaar, galm). Maar dat zijn niet de antwoorden die ik gevraagd heb. Ik heb gevraagd de adviezen, gebaseerd op cijfermatige gegevens, waartoe men heeft beslist, waar men heeft beslist om één en ander niet te laten doorgaan. Dit zijn adviezen, die een opsomming geven van de problemen die er zich zouden stellen, enz..., enz... Allemaal cumulatief. Maar het is eigenlijk het cijfer, als we zoveel ingangen hebben, hebben we zoveel personen nodig; als we daar een ingang hebben zoveel personen nodig; we kunnen dat doen zonder dat en we kunnen dat doen zonder daar, enz..., enz... Dat is nergens, nergens ... Als ik die vraag stel gedetailleerd aan de schepen en in het verslag van de commissie staat dat de burgemeester daar een antwoord op zal geven, moet men nu tijdens de gemeenteraad niet verwijzen naar een mail die is gekomen en een weerslag geeft van een algemeen advies, waarvan wij inderdaad al woordelijk de toelichting hebben gekregen zowel van de burgemeester als van de schepen. En wat wij vragen met onze fractie is op welke, waarom heeft men dit laten doorgaan, op welke cijfermatige feiten en gegevens heeft men zich gebaseerd om bepaalde dingen te schrappen. ... (?) heel het hebben en het houden van heel dat ding. We zitten hier met een festiviteit, een evenement waarbij de randanimatie doorgaat en de hoofdact wordt afgevoerd. Dat moet ge mij eens uitleggen en dat moet ge eens uitleggen ... (?). Ik blijf erbij, ik wil – en als dat nu vanavond niet kan en blijkbaar kon dat niet en ik vermoed dat de ... (?) cijfers er niet is en dat zou pas echt straffe kost zijn – maar ik wil zo snel als mogelijk een becijferde berekening waarom één en ander niet kon uitgevoerd worden zoals het kon, zou moeten uitgevoerd zijn.

VOORZITTER: Ja maar, mijnheer Wymeersch, ik denk dat we, allé ja, het begrip advies dat betekent iets wat op voorhand wordt gegeven. De adviezen zijn opgeladen. Het is toch moeilijk om achteraf een advies te gaan becijferen, want dan is het ook geen advies meer. Allé ja, ik denk ...

WYMEERSCH: Nee, nee, oh, oh, oh, mevrouw de voorzitter, als u nu een advies geeft en gij geeft nu toe dat het niet becijferd is ...

VOORZITTER: Dat weet ik niet. Dat zeg ik ook niet. Alleen ...

WYMEERSCH: Nee, als het advies, als het niet becijferd is, is het geen geldig advies.

VOORZITTER: ... op papier zijn de adviezen ...

WYMEERSCH: Een advies dat concludeert, dat om bepaalde redenen van toeloop van bevolking, toeloop van toeschouwers, het gebrek aan menselijke middelen om dat in goede banen te leiden, dat daar het advies, de conclusie is “we kunnen het niet doen”, dan wil ik die cijfers zien. Hoeveel volk verwacht men? Hoeveel volk verwacht men daar? Hoeveel volk verwacht men ginder? Hoeveel mensen zijn er ter beschikking om dat in goede banen te leiden? Die cijfers wil ik hebben en dan hebt ge een rechtsgeldig en een volledig advies. Anders is het nattevingerwerk en ... (?)

VOORZITTER: Allé, mijnheer Wymeersch, er worden ... Sorry, dat geeft ook, allé, dat is een blijk van wantrouwen tegenover de politiediensten en tegenover de veiligheidsdiensten, die een heel jaar ermee ...

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de voorzitter, u schiet tekort in uw taak als voorzitter. Een volledig advies moet een volledig advies zijn.

VOORZITTER: Allé, ik wil u volgen, ik wil u volgen dat u documenten wil, maar ...

WYMEERSCH: ... (?) moet volledig zijn.

VOORZITTER: ... mijnheer Wymeersch, sorry, maar ik, allé ja, ik wil toch niet meegaan ...

WYMEERSCH: Het is uw grootste taak als voorzitter. U moet de rechten ...

VOORZITTER: ... in het wantrouwen tegenover onze diensten en de veiligheidsdiensten. Ik denk dat dat niet correct is.

WYMEERSCH: ... (?), mevrouw de voorzitter en u steunt hen daarin ... (?).

VOORZITTER: Ja, oké, goed. Mijnheer Wymeersch, we zullen hier niet uitkomen, want ...

WYMEERSCH: De meerderheid weigert cijfers te tonen. Zij weigert cijfers te geven.

VOORZITTER: Allé ja, hier heb ik ... Ja, sorry, maar allé, ik vind ...

WYMEERSCH: Dat kan niet. U moet zo niet doen. U zou te voet en op uw knieën naar Scherpenheuvel moeten kruipen om pardon te vragen hé.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch, ik wil hier de discussie stoppen. Excuseer, maar ...

WYMEERSCH: Ah natuurlijk, want ge hebt geen punt om ...

VOORZITTER: Ja, goed. U gijzelt ook op dit moment onze raad met een argumentatie, die ... Allé ja, oké. We zullen er niet in overeenkomen. We zullen er niet in overeenkomen en ...

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, als ik een vraag stel aan de schepen – het is gelijk welke schepen – en ik vraag gegevens, dan verwacht ik dat men mij die geeft.

VOORZITTER: Ja, oké. De documenten die voorhanden zijn, zijn u op 16 augustus ...

WYMEERSCH: Dan verwacht ik dat men mij die gegevens bezorgt. En ik heb die gegevens die ik gevraagd heb niet gekregen. ... (?), u schiet tekort.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch, ik zou graag de discussie hier afsluiten.

WYMEERSCH: Maar natuurlijk, ge hebt geen poot om op te staan.

VOORZITTER: Goed, oké. Ik stel voor dat we overgaan ...

WYMEERSCH: Een slappe, slappe voorzitter.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch, ik stel voor dat we overgaan tot – als er geen tussenkomsten meer zijn – tot de stemming over dit punt.

WYMEERSCH: Ik zou voorstellen, mevrouw de voorzitter, dat u de gemeenteraad opzegt hé als u de oppositie blijft ...

VOORZITTER: Ah, het is geen stemming, het is een ... Goed. Het is toch een goedkeuring hé, dan moeten we niet stemmen hé? Goed. Ja, mijnheer Pannecoucke vraagt het woord?

PANNECOUCKE: Ja, burgemeester, ik wil er toch iets aan toevoegen van Frans. Eigenlijk, wat hij vraagt, dat moet toch eigenlijk niet moeilijk zijn hé. Als ik u zeg of ik zeg tegen u “de ballons kunnen niet opstijgen, doordat er zoveel volk is en dat en dat”, dat moet dan toch op papier staan. Of een reden dat de feestelijkheden niet door kunnen gaan daar en daar wel. Dat moet toch, allé, daar moet toch een verslag van zijn. Dat kan toch niet moeilijk zijn? Ge moet toch kunnen op papier aantonen waarom dat dat ... Allé, dat dat we nu gekregen hebben, allé, dat we vorige maand al gekregen hebben hé, van Suske en Wiske daar. Dat was al van vorige maand, euh van deze maand, pardon. Dat moet toch niet moeilijk zijn hé, burgemeester. Allé, voor zo’n simpele vragen moet ge toch adviezen kunnen geven waarom en wie het gedaan heeft en waarom dat het niet doorgaat. Dat is al wat hij ...

BURGEMEESTER: Collega’s, ik ga er niet veel meer over zeggen.

PANNECOUCKE: Nee, nee, oké, burgemeester, maar ...

BURGEMEESTER: Maar als alle diensten, als alle diensten, die daar al maanden mee bezig zijn, in eer en geweten en na alle mogelijkheden te hebben beginnen onderzoeken, ...

PANNECOUCKE: Maar dat zeg ik niet.

BURGEMEESTER: ... dit is niet organiseerbaar. Allé, wat vraagt gij nu? Dat van alle diensten men 4 à 5 modellen gaat onderzoeken en zeggen dat men eigenlijk dienstorders gaat vragen van ja, daar moeten we zoveel mannen zetten voor de nadar en daar zoveel voor die controle en daar zoveel politie en daar zoveel voor bewegwijzering?

PANNECOUCKE: Ja, ja.

BURGEMEESTER: De conclusie, de conclusie is – en wij hebben dat herhaaldelijk ook besproken in de veiligheidsceel – van onder de huidige regels is dit niet te doen, is dit niet realistisch. En ook om te zeggen we gaan de ballons laten opstijgen op Sportkring en uw volk eigenlijk uit mekaar rukken, is dat wenselijk? De Vredefeesten op Sportkring en de Vredefeesten op de Grote Markt?

PANNECOUCKE: Maar staat dat op papier wat de reden daar allemaal is?

BURGEMEESTER: Het finale advies is door de schepen meegedeeld en is opgeladen op 16 augustus, zegge en schrijve 11 dagen geleden.

VOORZITTER: Goed, ik stel voor dat we overgaan tot de stemming tot de tijdelijke politieverordening naar aanleiding van de Vredefeesten 2021. We stemmen. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid en CD&V. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat zijn Vlaams Belang, PVDA en Vooruit. Dan zijn we aan punt 1, notulen en zittingsverslag gemeenteraadzitting 25 juni 2021, goedkeuring. Geen opmerkingen? Dan gaan we over tot stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 2, bijkomende maatregelen ter preventie van de verspreiding van het coronavirus COVID-19, politieverordening, bekrachtiging.

DE MEYER: Akkoord.

VOORZITTER: Een vraag? Ja, oké.

BURGEMEESTER: Het klassieke reglement.

VOORZITTER: Ja, een vraag van de heer Pannecoucke? Ah ja, oké. Dus wie stemt voor? Dat is de hele gemeenteraad, behalve de fractie Vlaams Belang is tegen. Dan zou ik graag als dat goed is voor jullie de punten 3, 4 en 5 samennemen, aangezien het over politieaangelegenheden gaat en vacantverklaringen van 2 functies van assistent niveau C, van 2 functies van de inspecteur van politie en 2 functies van hoofdinspecteur van politie. Ja, goed? Akkoord om samen te nemen? Ja, wie ... Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 6, politieaangelegenheden, personeel, operationeel kader, samenstelling selectiecommissie voor één functie van contractueel adviseur communicatie, goedkeuring. Zijn daar vragen? Nee? Dan stemmen we. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? En dat is ook eenparig. Punt 7, financiën, gevolgen coronacrisis, afwijkingen van belastingen retributiereglement, goedkeuring. Ik geef het woord aan schepen Buysrogge.

BUYSROGGE: Toegelicht in de commissie.

VOORZITTER: ... (geen opname). Excuseer, de micro. Ja, sorry. Dus punt 8, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, audio, jaarrekening 2020, kennisneming. En ook punt 9, erediensten, kerkfabrieken, Sint-Nicolaas, budget 2021, wijziging nr. 1, kennisneming. Ja.

Punt 10, aanpassing begrip dagelijks personeelsbeheer, goedkeuring. Schepen, zijn daar geen vragen? Zijn daar nu vragen over? Ik zie niets in de chat. Dan stemmen we. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? Dat is ook eenparig. Punt 11, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, convenant voor organisatie Ronde van Vlaanderen cyclo 2021 en overeenkomst toetreding interlokale vereniging, goedkeuring. Geen vragen? Goed, dan gaan we over tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? En dat is ook eenparig. Punt 12, ombudsdienst, jaarverslag 2020, kennisneming. En ik zie dat raadslid Ghesquière het woord heeft gevraagd. Julien, jij krijgt het woord.

Ghesquière: Dank u, voorzitter. Maar ik denk dat die micro ... Frans, zet gij eventjes uw micro af? ... (fluittoon).

Voorzitter: Oké, is het ... Ja, dat is omdat jullie ... Ja, in de trouwzaal moeten jullie dan de rest het geluid afzetten, ja.

Ghesquière: Oké, dank u, voorzitter. In verband met het zeer interessante verslag, jaarverslag van onze ombudsvrouw. Eigenlijk in een verder leven hadden we daar een afzonderlijke commissie voor, een afzonderlijke algemene commissie om in debat te gaan over dit verslag. En eigenlijk in de commissie vorige dinsdag hebben we toch ondervonden, dat dat inderdaad toch wel opnieuw een noodzaak is. Eigenlijk als ge zo'n verslag aandachtig bekijkt, dan is dat bijna een audio, bijna een onderzoek van een aantal diensten. Dat is dan nog eens een extra vinger aan de pols van wat er leeft in de stad. Om iets te zeggen, als er bv. in verband met sluikstorten – om een voorbeeld te geven – 2.160 meldingen zijn, dan zijn dat toch wel dingen waar ge bepaalde conclusies uit moet kunnen trekken. Ook wat ik gelezen heb in de inleiding van onze ombudsvrouw, dat er via het meldpunt ook een aantal nieuwe afspraken moeten gemaakt worden om in de toekomst alles beter te stroomlijnen, om alles beter digitaal op te slaan - ik zal het zo zeggen – dan denk ik dat we toch wel een pak verder moeten gaan en aandachtiger kijken wat er allemaal in dat verslag staat. Bovendien, op bepaalde punten vind ik dat zo een aantal meldingen eigenlijk ook een belangrijke vorm van participatie is. Als ge enerzijds denkt dat er voor participatie op dit moment 2,5 ambtenaren werken en dat zeg maar mensen, die een klacht formuleren en die bepaalde of die een melding doen en die daar een bepaalde reactie op willen, die zijn eigenlijk even goed aan het participeren met ons beleid dan mensen die dat doen via de zeg maar reguliere participatie. In alle eerlijkheid, ik vind dit jammer, dat we daar niet meer aandacht aan besteden. Dit moet eigenlijk verder gaan. Jaarlijks wordt er door de ombudsvrouw een verslag uitgebracht aan het managementteam.

Normaal twee keer per jaar aan het schepencollege. Jammer genoeg door corona – en alle begrip daarvoor uiteraard – is dat niet 100 % gelopen zoals dat moet. Ik heb hier geen goed gevoel bij. Als ik zie welke belangrijke gegevens hier allemaal opstaan, dit is eigenlijk een ongelofelijk belangrijk onderzoek naar wat er in de stad leeft en waar mensen geen echte vrede mee hebben. Dan vind ik dat we daar toch echt veel dieper moeten op ingaan. Ik zou toch voorstellen om daar echt over na te denken om daar opnieuw volgend jaar bij het verslag een afzonderlijk debat over te voeren.

VOORZITTER: Ja, dank u wel, Julien. Ik geef het woord aan de heer Van der Coelden. Kris?

VAN DER COELDEN: Ja, dank u wel. Ik wil mij eerst en vooral namens onze fractie aansluiten bij de woorden van appreciatie, die zowel in de commissie als daarnet door collega Ghesquière uitgesproken zijn ten aanzien van de ombudsman en haar verslag. De ombudsman en haar verslag, ja. Waardering ook voor – we hebben daar vorig jaar iets over gezegd – het feit dat een jaarverslag ook een aanleiding moet zijn om een aantal punten te formuleren, die vooral van belang zijn voor het beleid, voor ons ook als gemeenteraadsleden. Met aanbevelingen om zowel de werking van de diensten, maar ook soms de reglementering die wij hier stemmen in de gemeenteraad aan te passen en te verbeteren. Dat is dan dit jaar toch terug een apart luikje geworden in het jaarverslag. En ten slotte wil ik nog wel eens een heel persoonlijke bedenking formuleren. Er is, allé, zowel in de commissie, maar ook door Julien daarnet heel veel gesproken over de klachten en de meldingen die binnenkomen en het belang daarvan om die goed te behandelen, om die tijdig te behandelen, om daar opvolging aan te geven, om feedback te geven aan de mensen die die indienen. Nu, allé, het is een beetje ook uit eigen ervaring dat ik spreek, dat is natuurlijk belangrijk, maar dat moet ook altijd wel compatibel zijn met een goeie reguliere werking van de diensten. En allé, Frans Wymeersch heeft hier daarnet, is hier de raadzitting begonnen met een terugblik. 33 jaar geleden, toen hij er hieraan begon, ja, bestond dat nog niet. Bestonden geen meldingen, bestond geen systeem. Nu zitten we met een systeem, dat duizenden meldingen per jaar verwerkt. Dat zijn er dus ja, gemakkelijk 20 à 30 per dag, die allemaal moeten worden opgevangen door de diensten. Ge moet u daar natuurlijk op organiseren. Ge moet dat incalculeren in uw werking. Maar het is niet altijd evident om dat ook allé, blijvende te doen en om toch ook altijd de prioriteiten die ge hebt als dienst en ook allé, bij uitbreiding als beleid, als stadsbestuur daarbij te handhaven, die ook tijdig en volledig en goed te kunnen afhandelen als ge voortdurend rekening moet houden met de signalen die komen vanuit de bevolking en waar je inderdaad ook gedwongen bent om op in te spelen.

Dus dat evenwicht blijven zoeken tussen de reguliere werking en het ja, het inspelen, het op een goeie manier inspelen op alles wat vanuit de bevolking komt, ik denk dat dat een belangrijke uitdaging is en blijft voor het stadsbestuur en voor de stadsdiensten.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van der Coelden. Mijnheer Maes heeft nog het woord gevraagd. Jef?

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ik heb ook op de commissie al mijn appreciatie uitgedrukt namens onze fractie voor het verslag van de ombudsman/-vrouw/-dienst, laat het ons zo zeggen. Dus en ik heb daar ook eigenlijk een beetje gesuggereerd, dat het misschien toch wel nuttig zou zijn om daar meer ruchtbaarheid aan te geven en meer de dienst bekend te maken, want als je ziet hoe er nauwgezet op die klachten en opmerkingen, meldingen wordt ingegaan en hoe vaak ook dat er een rechtzetting gebeurt, dan denk ik dat het interessant is naar de bevolking toe om dat te melden dat het kan. En in dat opzicht sluit ik mij dus ook wel aan bij de bekommernis van collega Ghesquière, die appreciatie en dat meer aandacht besteden aan die ombudsdienst kan en moet denk ik ook in deze gemeenteraad gebeuren en zou dus inderdaad beter kunnen als we een algemene commissie daarrond plannen, die specifiek gewijd is daaraan. En ik denk dat het ook naar de diensten toe een betere werking kan garanderen.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Maes. En ik denk, ... Schepen?

BUYSROGGE: Ja, heel kort een aantal antwoorden en reflecties. Bedankt ook allemaal. Allé, ik denk dat dat, het is door 3 collega's hier verwoord, maar ik denk dat dat een algemene tevredenheid en een algemene appreciatie is ten aanzien van het jaarverslag, dat de ombudsvrouw ingediend heeft, waar we dus ook zeer tevreden mee zijn. We gaan uiteraard, het is onze verantwoordelijkheid, onze collectieve verantwoordelijkheid – ieder op zijn of haar niveau – om met de conclusies en de aanbevelingen verder aan de slag te gaan. Dat is zowel op het niveau van de gemeenteraad, op niveau van het schepencollege, op niveau van het managementteam, ook een belangrijk coördinerende rol voor de cluster dienstverlening om met die verschillende aanbevelingen verder aan de slag te gaan. En dat is een continu werk, waar we zeker ook ja, verder op moeten inzetten. Een manier van werken of de manier van bespreken in de raad, de afgelopen 2 jaar is dat nu in de commissie van collega Ghesquière geweest dat we die bespreking gevoerd hebben. Ik hoorde collega-voorzitter Ghesquière suggereren dat dat niet thuishoort in zijn commissie, waarvan akte. Ik denk dat het belangrijk is, dat dat op een goeie en een volwaardige manier kan besproken worden in een commissie. Is dat een algemene commissie, is dat als een agendapunt in de commissie van collega Ghesquière en mezelf, dat maakt op zich niet zoveel uit. Het is van belang, denk ik, dat dat op een volwaardige en gedegen manier kan besproken worden.

Wat voor ons van belang is, is dat de mensen de weg vinden. De weg vinden – en dat is zowel een antwoord eigenlijk wat op de suggesties van Kris, maar ook op dat van Jef – je ziet dat het aantal meldingen, dat dat toeneemt. Daaruit kan je afleiden, dat er misschien ontevredenheid is en dat er iets moet gemeld worden. Je kan er ook uit afleiden – ik heb dat eigenlijk ook in de commissie gezegd – dat de mensen vinden, dat het waardevol is om iets te melden en dat dat dan vervolgens aangepakt wordt. Dus je kan dat eigenlijk wat vanuit twee kanten bekijken. En het is dus van belang om erop te blijven inzetten, dat er een kwaliteitsvolle klachtenbehandeling wordt gedaan. Dat dat op een structurele manier wordt aangepakt en dat we er continu over waken, dat dat op een kwaliteitsvolle en communicatief verstaanbare manier gereageerd wordt vanuit de organisatie. En daar zullen we op blijven inzetten. Dat zullen aandachtspunten zijn, die we zeker ook op basis van de suggesties, zoals jullie die hier geformuleerd hebben, dat we die gaan blijven meenemen.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ik geef het woord aan raadslid Ghesquière voor een kort woordje.

Ghesquière: Ja, heel kort, voorzitter. Ik bedank de schepen voor zijn reactie en dat hij inderdaad ... Het is niet dat ik dat persé uit de commissie financiën wil zien verdwijnen, maar uiteraard, een algemene commissie dat zal dan de taak van de gemeenteraadsvoorzitter worden. Maar toch wil ik één ding zeker meegeven en dat is hopelijk zeg maar, dat wordt algemeen bekend hoop ik. In het kader van openbaarheid van bestuur kan natuurlijk elke Sint-Niklazenaar dit verslag op de website van de stad lezen. Dus mensen die echt willen participeren en onze stad beter kennen en appreciëren, dat is een aanrader om dat inderdaad eens na te checken.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Ghesquière. Goed, dan hebben we van dit punt kennisgenomen en zijn we aan punt 13, Interlokale Vereniging Burensportdienst Waasland, jaarverslag en jaarrekening 2020, goedkeuring. Zijn daar vragen? Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 14 is een punt, dat later ook nog in de raad voor maatschappelijk welzijn aan bod komt, nl. verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Audio, toetreding nieuwe leden, goedkeuring.

BURGEMEESTER: Ja, een formaliteit, zoals toegelicht in mijn commissie maandag.

VOORZITTER: Ja, dat klopt. Zijn daar vragen over? Nee? Dan stemmen we. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 15, leveringen, logistiek, aankoop bestelwagens en vrachtwagen, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring.

Ah ja, ik wacht even op schepen Somers. Schepen, ik zie dat de heer ... Ik ga eerst het woord geven aan de schepen als zij dat wil.

SOMERS: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Hieromtrent waren er geen specifieke vragen in de commissie. Daar is door mijnheer De Meyer gevraagd, aangezien we toch al een aantal keren op een commissie en op een gemeenteraad zulke aspecten en vervangingen van voertuigen, bestelwagens hebben verkregen of dat, om continu eigenlijk een update te kunnen geven van de euronormen van de voertuigen, die nu door de stad gebruikt worden. En dat is doorgegeven en er is ook gemeld, telkens dat daar wijzigingen inkomen, dat wij dat aan de commissieleden op vraag van mijnheer De Meyer gaan bezorgen.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Mijnheer De Meyer vroeg het woord. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Ja, we gaan punt 15 en 16 goedkeuren en met overtuiging. Mevrouw de schepen, ik heb heel wat keren gezocht naar het verslag. Gisteren heb ik dan getelefoneerd naar de diensten en dan toch nog het verslag gekregen. Maar als ik het goed lees het verslag, dat ik gekregen heb, de bijlagen, zit daar wel een overzicht bij van de wagens die we nu aankopen, maar heb ik daar niet onmiddellijk gevonden datgene wat ik vroeg, zijnde het overzicht van de wagens die nog in dienst zijn met de niet-juiste ecoscore. Want dat heb ik eigenlijk opgevraagd.

SOMERS: Ah, dan moet ik eventjes ... Allé, ik had begrepen, dat u een volledige lijst wilde en dan kon zien hoe de vervangingen waren gebeurd. Ik heb dat zo begrepen. Dus ja.

DE MEYER: Ik heb de lijst gekregen van alle nieuwe wagens, maar als ik mijn mail goed bekijk van het verslag heb ik niet het overzicht van de oude wagens met de onjuiste of met nog niet de voldoende geachte ecoscore.

SOMERS: Ja, want die die gij gekregen hebt ...

DE MEYER: Mocht ik mij vergissen bij de lezing van het verslag, dan kan iemand van de diensten mij daar wel even attent op maken als ze de mail nakijken die ik gekregen heb. En mocht ik het effectief niet gekregen hebben, dan hoop ik dat ge mij volgende week een mailtje stuurt met de correcte gegevens.

SOMERS: Ik had uw vraag niet begrepen. Ik zal het u zeggen, ik had uw vraag anders begrepen.

DE MEYER: Ah ja, maar dan zal ik het niet gekregen hebben. Het gaat over de wagens, die we nog in dienst hebben, die niet de juiste ecoscore hebben.

SOMERS: Maar ge hebt die lijst eens gekregen in de gemeenteraad van juni dit jaar ook. Maar ik ga hem nu nog eens bezorgen.

DE MEYER: Ja, maar geactualiseerd, want we kopen nu een hele reeks nieuwe wagens aan hé.

SOMERS: Ja, awel en daar staat in het verslag van, dat is een lijstje van alle voertuigen die al eigenlijk in bestelling zijn. Maar eigenlijk veranderen die vandaag op dit moment nog niet iets aan de lijst die ge gekregen had een paar maanden geleden. Waarom niet? Omdat die in bestelling zijn. En die zijn nog niet geleverd. Dus er zijn eigenlijk nog maar 2 denk ik in totaal effectieve vervangingen geweest en nieuwe wagens geleverd. Dus die wagens, dat u gekregen hebt, ja, dat gaat nog eventjes duren.

DE MEYER: Wat u zegt, is juist, mevrouw de schepen. Bezorg mij de geactualiseerde lijst op het moment dat de nieuwe wagens er zijn.

SOMERS: Geen probleem.

DE MEYER: Dank u.

VOORZITTER: Oké, dank u wel. Ik zou inderdaad op de suggestie van mijnheer De Meyer durven pleiten om de beide punten – 15 en 16 – samen te stemmen. Als dat oké is? Ik zie geknik in de zaal. Dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Dank u, schepen. Dan zijn we gekomen aan punt 17, zakelijke rechten, Heihoekwegel, vestigen erfdienstbaarheid openbaar nut, voorwaarden aktes, goedkeuring. Nog een minuutje. Goed, schepen De Meester is intussen aangekomen. Ja.

DE MEESTER: Ja, dat punt is toegelicht in de commissie. En de Heihoekwegel kan – als we deze beslissing nemen – worden aangepakt. Er was nog de suggestie van mijnheer De Meyer. En we hebben de doelstelling om dat te doen tegen het tragewegelweekend. Maar uiteraard, als de weersomstandigheden dat niet mogelijk maken, moeten we onze planning aanpassen. Maar die doelstelling blijft. Uiteraard het doel, want sommigen zijn aan de Heihoekwegel, waar we hier toch al verschillende keren over gesproken hebben, dat die dan ook effectief terug ingewandeld zou kunnen worden.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ik zie geen opmerkingen. Dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Ik zou ook de punten 18 en 19 samen willen nemen, aangezien – en 20 eigenlijk – aangezien het over zakelijke rechten gaat, kosteloze grondafstand, 2 in de Pastoor De Meerleerstraat en 1 in de Weimanstraat. Ja, 18, 19 en 20. Kunnen we daar ... Ik denk dat, als daar geen vragen meer over zijn, dan kunnen we overgaan tot stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? En dat is eenparig.

Dan punt 21, persoonlijke rechten, gebruik modelstadsballon en dienstverlening door Waasballon vzw, voorwaarden overeenkomst, goedkeuring.

BURGEMEESTER: Besproken in mijn commissie. Geen specifieke opmerkingen.

VOORZITTER: Zijn daar nu nog vragen bij? Nee? Dan gaan we over tot stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? Ah oké, sorry. Excuseer, mijnheer Wymeersch. U hebt het woord. Ik had het niet gezien. Mijnheer Wymeersch? Ah ja. Nee, ik zie hem nog niet. Ik zie nog altijd niets. Ah ja, ik zie u al, maar ik hoor u nog niet. Ja, wij horen u nog altijd niet, Frans. Ja. Hij staat terug af.

WYMEERSCH: Hoort u mij?

VOORZITTER: Ja.

WYMEERSCH: ... (?)

VOORZITTER: Hij is nu terug afgezet, Frans, de micro. Wacht, er komt ... Ja, nu niet meer ... Goed.

WYMEERSCH: Wij gaan dit punt niet goedkeuren, omwille van het simpele feit dat we ons afvragen met welke reden de stad zichzelf nog het aureool van ballonstad wil aanmatigen na de vaudeville, die ze zich dit jaar hebben veroorloofd bij de ballonfeesten. Als ergens anders – en ik verwijs naar Eeklo, ik verwijs naar Deinze – massaal ballons opgaan vanop éénzelfde locatie, dan denk ik dat Sint-Niklaas daarmee het bewijs heeft geleverd van verregaande onkunde en dat ze niet langer het recht kunnen opeisen zichzelf ballonstad te noemen. Daarom een onthouding van onzentwege.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Zijn er nog tussenkomsten? Dan stel ik voor, dat we overgaan tot stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid, dat is Vooruit, CD&V en PVDA. Wie stemt tegen? Ja, onthouding van het Vlaams Belang. Punt 22, zakelijke rechten, Vlyminckshoek 40B, verkoop perceeltje stadgrond, goedkeuring. Schepen Hanssens?

HANSSENS: Ja, dat is toegelicht in de commissie. Geen specifieke vragen, voorzitter.

VOORZITTER: Zijn daar nu vragen rond? Nee? Dan gaan we over tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? Dat is eenparig. Punt 23, straatbenamingen, diverse benamingen, definitieve vaststelling. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, het betreft 2 nieuwe straatnamen, die al voorlopig zijn vastgesteld door deze raad. Waar geen bezwaarschriften zijn ingediend en waar wij nu dus de definitieve vaststelling vragen.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Zijn er opmerkingen? Nee? Dan gaan we over tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? En dat is ook eenparig. Punt 24 – en daarvoor wachten we even op schepen Callaert, die aanwezig is – aanpassing schoolreglement stedelijk basisonderwijs, goedkeuring. Schepen?

CALLAERT: Ja, dat is een puntje, dat eigenlijk jaarlijks terugkomt. Op basis van de aanpassingen, aangeboden door het OVSG, passen wij ons schoolreglement aan.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Zijn daar opmerkingen? Nee? Dan stemmen we. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? En dat is ook eenparig. Punt 25, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Sint-Niklase Maatschappij voor de Huisvesting cv, wijziging plaatsvervangend lid algemene vergadering, goedkeuring. Schepen?

CALLAERT: Ja, voormalig schepen Marijke Henne was ook plaatsvervangend lid in de algemene vergadering. Naar aanleiding van haar ontslag moet zij dus ook vervangen worden en wordt er voorgesteld om Filip Herman aan te duiden als plaatsvervanger in de algemene vergadering.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Als er geen opmerkingen zijn, gaan we stemmen. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? Dat is meerderheid, Vooruit, CD&V en Vlaams Belang. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is PVDA. Punt 26, leegstand, uitzonderlijke vrijstelling in afwijking van het reglement inzake belasting ter bestrijding van leegstand en verkrotting van bedrijfsruimten, gebouwen en woningen, goedkeuring. En punt 27, leegstand, afwijking op het reglement van de inventaris leegstand en verkrotting van bedrijfsruimten, gebouwen en woningen, goedkeuring. Daarvoor geef ik eerst het woord aan de heer Uytendhouwen, omdat die gevraagd had of dat er gevraagd was door zijn fractie om de afvoering van deze punten. Dus, mijnheer Uytendhouwen, ik geef je het woord. Johan?

UYTENDHOUWEN: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Collega's, onze fractie vraagt inderdaad de afvoering van de punten 26 en 27. Niet omdat de concrete omstandigheden, die ons hier worden voorgelegd, niet behartenswaardig zouden zijn, maar omdat wij als gemeenteraad simpelweg niet bevoegd zijn om ons hierover uit te spreken.

We zijn van oordeel, dat het schepencollege hier eigenlijk haar eigen wettelijke bevoegdheid om als administratieve beroepsinstantie te oordelen over bezwaren tegen leegstandsbelasting, dat het college die bevoegdheid ontloopt. Wat men hier eigenlijk vraagt, is aan de gemeenteraad – die eigenlijk het wetgevend orgaan is van de gemeente – om als rechter te gaan spelen in concrete casussen en om daarin haar eigen goedgekeurd leegstandsreglement opzij te schuiven. Allé, ge moet geen jurist zijn om aan te voelen, dat dat wat wringt. Ons leegstandsreglement is duidelijk wat vrijstellingen betreft. En als we dat bekijken, dan zegt dat art. 6 “enkel de vrijstellingen, voorzien in dit art. zijn van toepassing en kunnen gecumuleerd worden”. Enkel de vrijstellingen, voorzien in dit art. zijn van toepassing! Ja, dat is dus niet voor veel interpretatie vatbaar, collega’s. En bovendien, die vrijstellingen, die moeten ook aangevraagd worden vóór elke verjaardag van de opname in het leegstandsregister. Anders, als ge dat niet gedaan hebt, ja, dan is die belasting sowieso toch verschuldigd voor dat specifieke aanslagjaar. Voor mij en voor ons heel duidelijke en objectieve regels, die ook voor iedereen gelijk zijn – en zo hoort dat ook – maar blijkbaar behouden dus in Sint-Niklaas, waar ge ondanks de duidelijke regeling als belastingplichtige best uw kans nog eens waagt en het schepencollege een brief schrijft om een oogje dicht te knijpen in de toepassing van die limitatieve vrijstellingsgronden eigenlijk. En aan ons – dat is er dan nog eens bovenop – aan ons als gemeenteraad wordt nu gevraagd om het schepencollege daarin te dekken. Dat is onze rol niet. Dat is onze bevoegdheid niet. En ik volg hier dus volledig het advies van onze dienst belastingen, die zegt dat het college dus perfect ook als administratief beroepsorgaan in het kader van een wettelijk voorziene bezwaarprocedure nog steeds dat bezwaar kan inwilligen in deze concrete situaties en dat beschouwen als een geval van overmacht. Want inderdaad, fiscale overmacht kan steeds bevrijdend werken, zelfs als dat niet uitdrukkelijk in ons belastingreglement als een uitsluitingsgrond voorzien is. Dat is vaste rechtspraak van de hoven van beroep, in navolging ook van een arrest van het grondwettelijk hof uit 2006. Hoewel, los van dat principe van overmacht is de rechtspraak wel niet snel geneigd om te besluiten tot overmacht, maar de mogelijkheid bestaat. De eigenaar zal dan moeten aantonen, dat hij ja, tevergeefs alle stappen heeft getroffen die een – ik mag goede huisvader niet meer gebruiken – maar die dus alle stappen heeft getroffen die een voorzichtig en redelijk persoon in dezelfde omstandigheden zou getroffen hebben om leegstand te vermijden. Dus, als het college van oordeel is, dat de concrete omstandigheden, die hier aan ons worden voorgelegd, inderdaad als overmacht te beschouwen zijn, ja, dan is dat haar autonome beoordelingsbevoegdheid in het kader van een bezwaarprocedure die dan desgevallend wordt ingesteld, maar zeker niet die van de gemeenteraad.

Wij kunnen dit dus zelfs niet beslissen zonder daarbij afbreuk te doen aan een decretaal exclusief aan het college toegekende bevoegdheid. En dat wringt toch wel een beetje. Er is inderdaad zo'n georganiseerd administratief beroep in art. 9 van het decreet van 30 mei 2008 en dat is hier van toepassing. En dat betekent, dat dan de belastingplichtige binnen een termijn van 3 maand, vanaf de kennisgeving van zijn aanslag bezwaar kan indienen, het college moet dan een uitspraak doen binnen een termijn van 6 maand vanaf de ontvangst van dat bezwaarschrift. En als die belastingplichtige daar dan nog niet mee akkoord is met die beslissing van het college of als hij geen beslissing heeft gekregen van het college, dan kan hij bovendien nog eens een beroep gaan indienen bij de rechtbank van eerste aanleg. Dus, ook bij de rechtbank van eerste aanleg kan die belastingplichtige dan nogmaals dat geval van overmacht gaan invoeren. Dat is het decretaal voorziene rechtsbeschermingsmechanisme inzake gemeentebelastingen in het algemeen. Een ander is er niet. En wij hebben in deze als gemeenteraad geen rechtsprekende bevoegdheid. Dus, collega's, deze agendapunten goedkeuren, dat zou een ongezien precedent zijn in bevoegdheidsoverschrijding. Ook al zouden we dat als gemeenteraad willen, we mogen gewoon niet. En bovendien – en daar sluit ik mee af – vraag ik mij dan ook trouwens af of we deze punten wel in een openbare zitting mogen behandelen, want het gaat toch om individuele dossiers, waarbij de bijlagen die hier bij de ter stemming voorgelegde punten zijn bijgevoegd, dat die bijlagen expliciet de naam en het adres van de betrokken eigenaars vermelden. Dat lijken mij dan toch ook wel persoonsgegevens te zijn, die onder de GDPR-reglementering lijken te vallen en dus eigenlijk op zich al aangeven, dat er toch wel iets wringt met de openbare behandeling van individuele dossiers, waaruit op zich eigenlijk ook al blijkt dat er ja, dat er geen bevoegdheid is van de gemeenteraad. Dus dat ter ondersteuning om te zeggen van ja, we zouden misschien wel willen, maar we kunnen en we mogen niet. En het is daarom dat als fractie de afvoering van deze punten vragen omwille van onbevoegdheid van ons als gemeenteraad. Dank u wel.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Uytendhouwen. Mijnheer Maes en mijnheer Van der Coelden. Jef?

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ik ben geen jurist en ik ga ervanuit dat de juridische argumentatie van collega Uytendhouwen, dat die sluitend is en dat men die dan juridisch moet tegenspreken als men vindt dat die niet klopt. Maar als niet-jurist vond ik het al zeer merkwaardig, dat men hier eigenlijk aan de gemeenteraad vraagt om een uitzondering te maken op een reglement, dat vrij duidelijk is, waarbij dat dan ook nog een advies van de administratie zit, dat die administratie eigenlijk geen vrijstelling van die belasting wil toekennen.

En als men vindt, dat het reglement niet voldoende tegemoetkomt aan een menselijk aspect naar eigenaars in sommige omstandigheden, dan vind ik dat men dat reglement moet herzien, vooraleer dat men eigenlijk dan vraagt om dan zomaar dat reglement oogluikend te negeren. Er is trouwens een element – als men het verslag van de ombudsdienst heeft gelezen, wat daar ook in aan bod komt – dat eigenlijk een herziening van het reglement op de leegstand vanuit de positie van de eigenaars ook best eens herbekeken wordt. Dus ik denk dat het inderdaad hier vandaag niet kan, dat wij dat eigenlijk goedkeuren. En wij sluiten ons eigenlijk aan bij de vraag van CD&V. Mocht er toch over gestemd worden, gaan wij tegenstemmen.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Maes. Mijnheer Van der Coelden? Kris, je hebt het woord.

VAN DER COELDEN: Ja, ten gronde ben ik een andere mening toegedaan dan collega Uytendhouwen en dan Jef Maes, maar ik vond vooral het laatste element in de tussenkomst van Johan Uytendhouwen relevant. Hij zegt inderdaad, dat dit twee zaken zijn, die we beter in de geheime zitting zouden behandelen. En ik denk dat we dat beter nu – als iedereen dat vindt – dat we dat beter nu beslissen dan de discussie nog verder te zetten.

VOORZITTER: Ja, dank u wel, mijnheer Van der Coelden. Ik geef het woord aan de schepen.

CALLAERT: Ja, dank u, voorzitter. Ik ben ook geen jurist, Jef, gelukkig maar denk ik soms. Drie zaken, die ik wou zeggen. Eén, Jef, ik heb tijdens de commissie ook gezegd, dat wij op dit moment bezig zijn met een herziening van het leegstandsreglement, ook op basis van de argumenten die in het verslag van onze ombudsdienst stonden. Twee, ik heb mij ook de vraag gesteld bij de opmaak van de agenda “zijn dit geen punten die in de gesloten zitting thuishoren”. Maar de bijlagen zijn niet zichtbaar voor het publiek, dus de namen kunnen zij niet lezen. Enkel wij als gemeenteraad kunnen dat. En wij hebben dan ook in het kader van onze functie geheimhoudingsplicht op dat vlak. En drie, ja, ik vind het spijtig dat de argumenten, die mijnheer Uytendhouwen naar vorebrengt, dat die niet door zijn fractiegenoten zijn gebracht tijdens de commissie. Dan hadden we daar toen al rekening mee kunnen houden. Maar ik denk dat het inderdaad misschien het beste is, dat we deze punten voor vandaag afvoeren en daar ons als college nog eens opnieuw over kunnen beraden.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ik wil mij nog even verontschuldigen bij mijnheer Wymeersch, want ik zie dat hij toch ook nog via de chat het woord had gevraagd. Klopt dat of ... Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Dat klopt, voorzitter, ...

VOORZITTER: Ja, sorry.

WYMEERSCH: ... maar ik verschiet van niets niet meer.

VOORZITTER: Ah ja, oké. Dank u wel. Goed. Dan zijn deze twee punten ... Ja, mijnheer Maes?

MAES: Niet over deze zaken, maar over de bijlage die er bij de commissie is toegevoegd op mijn vraag om een overzicht te krijgen van de evolutie van de leegstand van de woningen en gebouwen. Die lijst is ons bezorgd, maar daar is het mij toch wel zeer merkwaardig om in 2020 te merken, dat er 630 woningen leegstaan, terwijl dat de jaren daarvoor dat altijd rond de 160 – 180 schommelde. Dat is een verviervoudiging bijna. Het lijkt mij toch nuttig, misschien moeten we daar eens, dat kan schriftelijk, maar moet men daar toch eens toelichting geven van waarom is daar ineens in 2020 een verviervoudiging van de leegstand opgetreden. Te meer omdat in 2021 – het zijn onvolledige cijfers vermoed ik – maar soit, komen daar ineens maar 12 woningen in die lijst. Dus daar is toch wel een zeer merkwaardig gegeven in die lijst, die u ons heeft bezorgd.

VOORZITTER: Ja, schepen?

CALLAERT: Ik wil dat gerust op een commissie wel eens verder toelichten. Maar dat heeft eigenlijk alles te maken met personeelscapaciteit en inzet. We hebben altijd maar één controleur gehad en sinds vorig jaar is daar een 2^e controleur bijgekomen, waardoor wij één, de achterstand voor een groot stuk hebben en zijn aan het wegwerken en we daardoor ook gewoon veel meer panden kunnen controleren.

VOORZITTER: Mijnheer Van der Coelden?

VAN DER COELDEN: Nog één ding, voorzitter. Allé, als de punten afgevoerd zouden worden, zou ik toch vragen dat er dan ook eens bekeken wordt of dit toch niet in de geheime zitting moet komen. Ik ben het dan weer niet eens met wat Maxime Callaert daar zegt. Allé, in mijn ogen van zodra een dossier, zelfs al noem je geen namen, maar in de discussie herkenbaar zou kunnen worden toegeschreven op persoon of op een adres, allé, dan is het wijs om die discussie te voeren in de geheime zitting. Daarvoor hoef je geen naam te noemen, maar allé, als ge de casuïstiek begint te bespreken en het wordt ...

VOORZITTER: Ja, ik begrijp ...

VAN DER COELDEN: ... herkenbaar, ja, dan zijt ge in feite al een stap te ver en dan doe je dit beter in de geheime zitting. En met dit soort zaken, als men echt op de casuïstiek gaat toespitsen, dan riskeer je toch zeer snel in dat soort herkenbare situaties te verzeilen.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van der Coelden. Ja, dan zijn we bij punt 28 gekomen, werken, uitbreiden van het bufferbekken op Waterloo nr. 1273, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. En dat is voor schepen Baeyens, die onderweg is naar hier. En zoals jullie weten, gaan we de interpellatie van de heer Van Peteghem eraan laten aansluiten.

Maar ik ga eerst – als alles mooi ontsmet is - ... Oh, en ik zie dat opa Baeyens een mooie traktatie meegebracht heeft. Proficiat nog eens van iedereen. Goed, ik geef eerst het woord aan de schepen over punt 28.

BAEYENS: Ja, dat punt is toegelicht in de commissie hé.

VOORZITTER: Ja, waren daar vragen over? Mijnheer Maes?

MAES: Ja, ik heb daar twee punten toch bij. En eerst en vooral wil ik wel aangeven, dat wij het positief vinden, dat de stad het bufferbekken wil uitbreiden om wateroverlast te vermijden. En met de klimaatopwarming, die nu bezig is, gaan we wellicht afwisselend naar periodes van grote droogte, maar ook periodes van extreme regenval. En zoals dat we eigenlijk ook gezien hebben midden juli in de regio van Luik. Maar als je dan experts leest, die zeggen dat dit evengoed kan gebeuren in Vlaanderen. Dus de vraag is dan ook, is dit bekken eigenlijk voldoende om op termijn eigenlijk te voldoen aan zulke regenbommen om zo te zeggen? En is er eigenlijk al een studie in de maak om te kijken op welke manier dat dergelijke situaties kunnen opgevangen worden of dat er eventueel extra bekkens nodig zijn? Want ik denk, er zijn een aantal professoren - professor Willems bv. van de KU Leuven en professor Meire van de UA – die toch hebben aangegeven, dat er in dergelijke gevallen ook in Vlaanderen zeer grote problemen zich kunnen voordoen. En een 2^e element, dat ik daar toch bijvraag, is ook, allé, we zijn met grote delegaties van onze partij naar Luik en Verviers gegaan om de mensen daar te helpen. En je ziet welke miserie er is, maar je ziet ook welke chaos dat er is in de hulpverlening. En ik denk dat het ook nuttig is om te bekijken om op het niveau van rampenplanning te zien wanneer dat er mogelijks zich zo iets voordoet, op welke manier kunnen we daar de bevolking helpen. Ik begrijp, dat dat vandaag niet klaar is, maar is daar binnen de stad al aan gedacht om te kijken op welke manier kunnen we daar eventueel rampenplanning voorzien? Een ander punt dat zich op de ...

DE MEYER: Voorzitter, bij ordemotie. Voorzitter, bij ordemotie.

VOORZITTER: Ja, mijnheer De Meyer? Maar ik dacht dat hij nog ...

DE MEYER: Ja, maar ik dacht dat het punt van collega Van Peteghem ging toegevoegd worden aan.

VOORZITTER: Ja, ja, maar eerst ...

DE MEYER: Dan is het toch vrij normaal, dat collega Van Peteghem eerst het woord krijgt voordat wij tussenkomen?

VOORZITTER: Maar ... Nee, ik denk dat niet, mijnheer De Meyer.

DE MEYER: Want als ik nu tussenkom ... Mag ik even uitspreken, voorzitter?

VOORZITTER: Ja.

DE MEYER: Als ik nu tussenkom na mijnheer Maes zeg ik misschien zaken, die mijnheer Van Peteghem in zijn tussenkomst ging doen. Allé, als het punt toegevoegd wordt, is het normaal dat eerst de schepen het woord krijgt en dat daarna mijnheer Van Peteghem het woord krijgt en daarna de raadsleden, maar niet op deze manier.

MAES: Maar ik heb maar een klein puntje meer hoor.

VOORZITTER: Ja.

MAES: Ik ga niet in uw vaarwater komen om dan in de waterterminologie te blijven. Nee, het is eigenlijk. Een vraag, die ik ook heb gesteld op de commissie en waar toch een grote bekommernis is, omdat er daar het gemengd rioolwater eigenlijk, dus ook mede vervuild rioolwater in dat waterbekken komt, waardoor en dat loopt dan door naar de Molenbeek. We kunnen dat waarschijnlijk niet anders doen op dit moment. Dat kan niet via het Aquafin zuiveringsstation. Maar mijn bekommernis is toch ook, kan er geen regelmatige controle zijn op de kwaliteit van dat water dat naar de Molenbeek stroomt? Want u zei terecht, er is een verdunningsfactor, maar bepaalde stoffen zoals bv. minerale oliën en zo, daar telt geen vergunningsfactor voor. Dus in die zin lijkt het mij zinvol om daar ook, wanneer dat dat bekken operationeel is, dat daar ook de nodige controle is op de kwaliteit van het afvoerwater eigenlijk.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Maes. Ik geef het woord aan de heer Van Peteghem.

VAN PETEGHEM: Ja, voorzitter. In de eerste plaats dank ik u, dat mijn punt mag toegevoegd worden. Want het is toch wel een zeer belangrijk punt. Ik ga zeker en vast de schepen hier niet verantwoordelijk stellen of eender wat. Het aanleggen van dit bufferbekken is natuurlijk zeer belangrijk voor wat betreft de wateropvang van de kant van de Antwerpse Steenweg, die van Driekoningen en de Heistraat en heel de omgeving. Dus het gaat zo de Zwarte Beek in, via het bufferbekken langs de fietswegel. En dan hebben we nog een ander bufferbekken, dat aangelegd is. Een tweede bufferbekken. We hebben dan ook nog een bufferbekken in de Clementwijk, een nieuw bufferbekken. En dan hebben we nu dat 4^e bufferbekken, wat normaal gezien voor veel wateroverlast moet zorgen, een oplossing moet geven voor wateroverlast bij hevige regenval. Maar, het probleem is dat die bufferbekkens zeer slecht onderhouden zijn, in zeer slechte toestand liggen. En ik heb de nodige foto's doorgestuurd en foto's genomen. Vanuit de praktische ervaring, ik vind het tijd dat er een onderhoudsplan gaat komen. Ik zou beginnen met in het kort de kant van Sint-Niklaas, het bufferbekken dat we nu gaan goedkeuren, het nieuwe bufferbekken op de Zwarte Beek. Het is zo, dat het grote nieuwe bufferbekken in de Clementwijk al volledig ligt dichtgeslibd. Dus ook daar moet geruimd worden. Het is ook zo, het heeft te maken met de droogte natuurlijk. Ge hebt de droogte waarbij dat het slib komt en het spoelt niet door.

Het blijft in de bufferbekkens. En dat uiteraard de fauna en de flora rapper groeit als anders. Dat is ook één van de redenen, waarbij wij slechte toestanden hebben van die bufferbekkens. Dan hebben we het groot bufferbekken, het bufferbekken naast de fietsroute, dat uitkomt in de Spieveldstraat voor naar de Zwarte Beek. Dat is volledig dichtgeslibd. Wat heeft men gedaan in het verleden? We hebben het al eens geruimd. Natuurlijk, het ruimen van dat slib, dat kost gigantisch veel geld. Dat is inderdaad sterk vervuild, dat slib. Maar dat bekken moet geruimd worden. Wat heeft men gedaan? Men heeft al een paar keer het slib opzij getrokken, maar dat geeft geen ruimte voor buffering. Dan het kleinere bufferbekken ligt er nog beter aan toe, maar het is ook zo dat dat moet geruimd worden. Dat zal ook geld kosten, dat is ook vervuild. En als ge al die 4 bufferzones, met dat nieuw erbij, als ge die voldoende ruimte geven om water te bufferen, dan denk ik dat ge al een serieuze waterbom moogt hebben. Dus het is ook zo, er zijn hydronautstudies geweest in het verleden, die dat allemaal perfect berekend hebben. Wat niet wil zeggen, dat die hydronautstudie niet kan bijgestuurd worden. Maar dat is de kant van de eerste opmerking die ik maak over de bufferbekkens daar, de kant van de Clementwijk. Dringend werk, schepen, dringend werk. Bezie dat in uw begroting, geld voorzien. Dan heb ik nog een andere toestand. Wat betreft het overstromingsgebied, maar vooral de Ringgracht. Nu, ik heb ook daar foto's gaan nemen van de Ringgracht, vanaf de Dommeldreef/Burrelstraat zo naar de put van SVK. Het is zo dat die in zeer slechte toestand is. Ik denk dat het stuk vanaf de Dommeldreef en Burrelstraat nog nooit gekuist is. Maar ook nog nooit. Dat is volledig dichtgegroeid. Maar ik spreek vanuit mijn ervaring. Ik ben gaan kijken, omdat we nu met die wateroverlast te maken hebben. Alleen het stuk op SVK is al regelmatig eens gerijt. Gerijt, maar dat wil niet zeggen geruimd. Ook daar heb ik foto's gaan trekken vandaag. Ge zult zien, ge moet eens gaan kijken, schepen, echt, ga eens kijken. Het is dringend, er moet dringend werk van gemaakt worden, want die bufferbekken, allé, de Ringgracht heeft voor de stad, voor de binnenstad voor – de Kris kent dat nog beter dan ik, want Kris was nauwer betrokken bij de aanleg van de Ringgracht, die zo naar het overstromingsgebied van SVK gaat – maar die Ringgracht heeft allé, enorm het doel van het water van de stad op te vangen. Ook daar vraag ik, schepen, laat het dringend rijten en ruimen, zodanig dat – er is zelfs geen onderhoudszone meer aan die Ringgracht, ge kunt er niet meer aan, ze is dichtgegroeid – ook daar moet ge een ruimzone voorzien en laat het dringend ruimen. Het is ook zo, als ge ziet, als ge zegt ik weet, ik geloof, het is al eens geruimd geweest, maar als ge gaat kijken nu, dan zal je zien dat er daar niet veel meer aan gebeurd is. Het is eigenlijk volledig dichtgegroeid. Dan hebben we nog grotere problemen wat betreft bufferbekkens en overstromingsgebieden in Belsele. Dat zijn toch vooral gevoelige gebieden.

In de eerste plaats is het doel van die overstromingsgebieden en die bufferbekkens om Belseledorp te vrijwaren via de Belselebeek. De druk van die Belselebeek af te nemen. Als ge ziet dat bv. het overstromingsgebied naast de fietsroute, ge hebt het overstromingsgebied naast de fietsroute, dat ligt er goed bij, dat is allemaal in gras, dus daar is geen probleem. Maar dat stort over in een buffergracht, naast de fietsroute, kant van de nieuwe wijk. Volledig dichtgegroeid. Zelfs geen ruimzone niet meer. Ik denk dat dat een gracht is van 4 m diep en als het overstromingsgebied overloopt, loopt dat in die buffergracht, loopt zo weg. Dat is een aandachtspunt. Dan hebben wij twee nieuwe bufferbekjes in de Populierenwijk zelf, in die nieuwe wijk. Dat ene is volledig dichtgegroeid, waarbij het overstort zelfs niet meer werkt. En het andere bufferbekje, dat niet zo groot is, is nog 50 cm open. Maar dan hebben wij aan de, op de Belselebeek, maar ook op de beek die tussen de Bergdreef loopt, die zo aansluit op de Belselebeek het bufferbekken in de Bergdreef, in de Bergstraat. Een nieuw bufferbekken. Als ge ziet, het overstort daar, de ijzeren rili (?) is al volledig dichtgegroeid. Ook daar moet men dringend werk van maken, want die 4 punten samen, gaan samen naar een geweldig probleem zorgen als wij hier – zeker in dat gebied, een gevoelig gebied – een waterbom krijgen. En het is zo, dat om de 20 jaar heb je zoiets. Het is 21 jaar geleden. Het is hopelijk lang weg, maar dat is ... Dan hebben we nog een punt daar. De Belselebeek, als ge gaat kijken, is volledig dichtgegroeid aan de Populierenwijk, in de Populierenwijk. Volledig dichtgegroeid. Ook daar moet werk van gemaakt worden. Dat zijn toch wel aandachtspunten, waar je uiteraard dringend werk van moet maken. Allé het is zo, ik moet u zeggen, dat in de vorige bestuursperiode, burgemeester, die periodes waar jij ook nog deel van uitgemaakt hebt, wij geweldig veel en goed gewerkt hebben aan die wateroverlast overal aan te pakken in Groot-Sint-Niklaas. Het is 21 jaar geleden, dat er zo'n 20-jarige regenbui geweest is. Dat was uitzonderlijk. Maar nu komen die frequenter voor. Dus het is nu 21 jaar geleden, ik hoop dat we nog 20 jaar mogen wachten. Maar ik denk dat we toch mogen voorzien, dat één van deze jaren wij zo'n problematiek gaan voorhebben. Hiervoor werden indertijd de nodige middelen voorzien. 35 miljoen per bestuursperiode. Plus nog de toelage van het Vlaams gewest. En als ge dat 3 bestuursperiodes rekent, dan is er met die middelen heel veel gedaan wat betreft in de binnenstad de wateroverlast, de nodige buffers aan te leggen. Er is heel veel werk van gemaakt. Ook die overstromingsgebieden en die bufferbekkens werden toen aangelegd. En van de 12 bufferbekkens, die wij nu liggen hebben, zijn er 9 dichtgegroeid. 9. Dus dat wil zeggen, als wij nu zo'n waterbom krijgen, dan hebben we iets voor. En dan zijn wij als stadsbestuur verantwoordelijk. Ik wil hier niemand verantwoordelijk stellen, maar wij zijn verantwoordelijk, omdat wij die niet onderhouden hebben.

Daarom vraag ik om inderdaad dringend werk te maken van het ruimen van die bekkens en de Ringgracht en dergelijke, zodanig dat wij niet moeten wachten op een 20-jarige regenbui, dat we, allé, in de toekomst ... Ik ben er ook van overtuigd, dat wij – als wij dat onderhouden – dat er al heel wat zal opgelost zijn. Dan is er nog een aandachtspunt, Filip, maar dat zijn dingen waar wij alleen op kunnen tussenkomen. Ik heb dat gezegd. Dat is de pomp op de Durme. En de burgemeester van Lokeren is er ook op tussengekomen. Misschien dat gij, burgemeester, er nog eens kunt voor tussenkomen. Die problematiek, dat is ook een aandachtspunt. In-dertijd werd het kanaal Gent/Terneuzen met 1 m het waterpeil opgetrokken. Ja, om grotere boten in Zelzate te kunnen laten passeren. Wij zijn er natuurlijk het slachtoffer van. Het is zo, dat dat peil, dat gaat via de Moervaart de Stekense Vaart in. En als ge eens aan 't Keyzershof gaat zien, dan kun je zien dat dat waterpeil inderdaad bij normaal vrij hoog staat.

VOORZITTER: Ja, kan u afronden alstublieft?

VAN PETEGHEM: Mevrouw, als ge het niet belangrijk vindt. Anders zal ik het nog wat langer laten duren hé.

VOORZITTER: Woh, kom. Oké.

VAN PETEGHEM: Sorry hé!

VOORZITTER: Dat is niet waar.

VAN PETEGHEM: Dit is wel belangrijk. Als ge dat niet belangrijk vindt, ...

VOORZITTER: Ik zeg niet dat dat niet belangrijk is hé. Ik heb het ...

VAN PETEGHEM: Het is zo, dat het een punt is dat de schepen helemaal niet aan kan doen. Maar waar wij vanuit en vanuit uw bevoegdheid van het Polderbestuur ook nog eens kunt tussenkomen. Die werken, ik moet ook zeggen dat het Polderbestuur ... En dan moet ge eens kijken, mevrouw, hoe ge fauna en flora moet oplossen in dat Polderbestuur van Sinaai. Ge moet eens kijken, het werk dat die mensen regelen hé, awel, ge moet eens passeren in de Waterstraat. Dan ziet ge perfect al, ge ziet het werk liggen van die mensen. En dan zeg ik chapeau. Dat is werken zoals het moet. En dan vraag ik gewoon, Filip, om nog eens tussen te komen, omdat die pomp toch in gang zou kunnen gestoken worden. Dit heeft ook weer te maken met de fauna en flora van de Durme. Er zijn verschillende bouwvergunningen aangevraagd en telkens geweigerd op dezelfde manier. Awel, als daar die pomp kan werken, die staat er 6 jaar, die werkt niet. Als die pomp kan werken, dan weet ik zeker, Filip ... Ge weet ook, die capaciteit van die pomp, dat is geweldig. Ik heb die zien starten, maar de ingenieur heeft toen tegen mij gezegd, schepen, zegt hij, ja, spijtig dat ze niet kan werken, want ze heeft geen nut. 6 jaar staat die daar.

En dan vraag ik gewoon, kunnen we er via politieke druk in slagen om toch er iets aan te doen, dat ook wij verlost zijn van die last op de Stekense Vaart, want dan gaan Puivelde en Sinaai onder water staan. Niemand staat erbij stil, die problematiek, dat is ... We hebben dat 20 jaar niet meer voorgehad hé. En nu dat er aandacht komt via die waterbommen, allé, ik denk toch wel dat dit een belangrijk punt is. En ik vraag alleen, Filip, kijk er eens naar, aandacht. Pak uw dienst onder de hand, maar zeg zelf mee hoe ge het moet doen, want de fauna en de flora, die hoort thuis niet in die bufferzones, maar daarnaast. En er moet ook nog een ruimte zijn om te ruimen. Dat is alles, Filip, wat ik te zeggen heb. Ik denk dat dit voldoende is.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van Peteghem. Ik ga even kijken ... Oké, dan geef ik het woord aan mijnheer De Meyer. U hebt het woord gevraagd?

DE MEYER: Zeer terechte tussenkomst van onze collega Gaspard Van Peteghem. We zijn gelukkig in de maand juli gespaard gebleven van onweders zoals in Wallonië, Vlaams-Brabant, Limburg of Antwerpen, hier in onze regio. Want anders zouden we ook grote zorgen gehad hebben. We gaan met overtuiging het punt in verband met het bufferbekken, dat op de agenda staat, goedkeuren. Ik wil alleen onderlijnen wat onze collega gezegd heeft, dat dit belangrijk is. Enerzijds voor de werken, die we zelf moeten uitvoeren aan het ruimen/onderhouden van de bufferbekkens, maar ook de waterlopen/grachten. En als andere overheden – collega heeft gewezen naar het Vlaamse gewest – niet voldoende alert zijn, dan denk ik dat het stadsbestuur hen ter zake moet aanschrijven. Idem voor wat betreft de verantwoordelijkheden, die de provincie heeft. Ik ga het hierbij houden. Ik heb het kort samengevat.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Dan geef ik het wederwoord aan de schepen. Schepen Baeyens?

BAEYENS: Ja, Gaspard, uw tussenkomst is in deze periode meer als terecht. Dat water – en dat ... (?) ook niet – dat water de komende decennia – en we hebben de afgelopen jaren te droog gekend – daar hebben we gezien wat de natte betekent. Dat water ons de komende decennia heel strikt nog zal bezighouden en ook heel veel geld nog zal kosten om dat verder te beheren en te beheersen. Ik denk dat we het er allemaal over eens zijn. En ik denk dat het inderdaad heel belangrijk is om daar te blijven op inzetten, te blijven kijken wat je doet. Ik wil u ook bedanken voor uw zeer genuanceerde tussenkomst hé, waarbij je heel wat, een aantal zaken aankaart, maar toch ook wel een aantal zaken ziet hoe ze gekomen zijn. Het eerste puntje, dat je gemaakt had, was het onderhoud aan die bufferbekkens. Ik denk dat het heel goed en belangrijk is om te beseffen dat, wat is een bufferbekken? Ah, dat is waar de grondwaterstand, dat is het laagste punt van uw bufferbekken.

Want lager heeft geen zin, want dan ga je een vijver creëren en ga je altijd grondwater hebben. Dus dat is zowat de grens waarop dat gekeken wordt van nu moeten we slib ruimen. Dat is daar zeker één punt van. En dan zie je en dan denk ik dat je het verhaal toch iets moet nuanceren. En ge hebt het zelf ook al gezegd hé. Het is overgroeid, het is dichtgegroeid, het is met gras, onkruid. Het is heel lang geleden, dat we zo'n zomer gehad hebben, dat we een groeiseizoen hebben van meer als 5 maanden ondertussen, waarop alles blijft groeien. Natuurlijk, dat heeft gevolgen. En ik denk dat we daar als stad inderdaad moeten onder ogen zien, dat als we zo'n groeiseizoen hebben, dan moeten we misschien wel een andere vorm van onderhoud kunnen doen en moeten we er flexibel op kunnen inspelen. En ik denk dat dat absoluut een opdracht en een taak is om de komende maanden te kijken, moeten we niet nog meer maaien in een aantal grachten. En een onderhoudsplan wat systematischer over die 12 bekken - uiteindelijk is het een opdracht van de stad – is belangrijk, want het is inderdaad de keuze geweest al in het verleden – en ik denk dat dat een goeie keuze is – om rond de stad een aantal bufferbekken in alle windrichtingen bijna te hebben om grote buien op korte termijn aan te kunnen. En ik ben heel voorzichtig met wat ik zeg. Want als we morgen inderdaad 200 l krijgen, dan denk ik dat hier niemand garant kan staan, dat de inspanningen van de laatste 25 jaar, die gebeurd zijn om water beter te beheren en te beheersen, voldoende zullen zijn. Dat is zeker, zeker een zorg. En dat neem ik mee naar een onderhoudsplan voor die bufferbekken, dat we dat systematisch doen. Heel concreet kunnen we stellen, dat aan het bufferbekken aan de Clementwijk – waar nu de uitbreiding is – dit jaar nog gaan kijken of we daar nog slib kunnen uithalen en of daar een mogelijkheid is. Gij weet beter dan wie ook, dat we dat heel graag doen met een heel droge periode. Dat we een kraan in het bufferbekken kunnen zetten en dat dat een veel elegantere manier is om het te kunnen ruimen. Want het is inderdaad geen simpele opdracht om dat bufferbekken te ruimen. Je zit daar ook met dat slib, dat in het verleden steeds vervuild was en dus gestort moet worden, lees dat moet dan ter plaatse uitwateren. Goed, dat is een open complexiteit in zich. En ook iets dat niet op één, twee, drie gebeurd is. Er gaat tijd over. En dan moeten we er echt wel mee bezig zijn. Wat de Ringgracht betreft, kan ik toch wel zeggen, dat die dit jaar het slib geruimd is. Het slib geruimd is. En dat zie je ook aan de diepte van die Ringgracht. Die is spectaculair diep. En de capaciteit daarvan is zeer hoog en belangrijk voor alle water ten zuiden van de stad. Vroeger kon dat water door de stad. En dat is eigenlijk één van de belangrijke verwezenlijkingen om een aantal problemen in de stad te vermijden, door een heel goeie Ringgracht te hebben. En die moet functioneren. Wat ... En ik heb ondertussen iets op TV gezien, waar die beelden gemaakt zijn, denk ik dat er hout te zien is, relatief hoog op de wand van die gracht.

De rest lijkt mij toch eerder echt wel ingegroeid dit jaar met tengels, kruiden en onkruiden zeker en gras. En dat is veel spectaculairder als de afgelopen droge jaren, waar je dan toch ziet, dat in de zomer op het moment dat de temperaturen van meer dan 20 graden zijn, gras niet meer groeit hé. Dus dat is toch wel een fenomeen, dat typisch is voor dit jaar. Maar nog eens, dat is geen argument voor ons om daar niet mee bezig te zijn, om daar inderdaad waakzaam voor te zijn en te kijken of we in dit soort groeiseizoenen misschien toch wel andere maatregelen moeten treffen. Belselebeek, ja goed, dat zit in een regulier onderhoudsprogramma ook hier. En ikzelf heb de afgelopen maanden alle bufferbekkens bezocht. Ik heb alle logica van stromen gezien en van dichten. Dus ik heb toch ondertussen een zeer goed zicht op wat dat betekent en daar de gevolgen van zijn. Studies lopen permanent. Er blijven studies lopen. En het bufferbekken dat we nu goedkeuren, is er één van natuurlijk hé. En dat is dan – en dan kom ik terug op wat Jef vraagt – dat is die bui T50 hé. Die 50-jarige bui zou hier een antwoord moeten bieden. Ik wil nog één ding zeggen over het vervuild water. Het vuile water standaard, nu, bij normaal weer, loopt het afvalwater naar het waterzuiveringsstation. Het is pas bij zeer zware regenval, dat het waterzuiveringsstation dat niet aankan en dat je een overstort krijgt aan de Kuildam. En het is op dat moment, dat dat vuil water natuurlijk in de Zwarte Beek loopt, in die bufferbekkens loopt en dat slib daar achterlaat. En natuurlijk wel wat een reinigend effect van al die riolen op dat moment krijgt, omdat er dan heel veel water is. Maar dat kadert natuurlijk in de Aquafin-projecten stelselmatig om de rio te scheiden, om regenwater, oppervlaktewater te scheiden van afvalwater. Het waterzuiveringsstation heeft niet liever als het vuilste water. En die heeft helemaal geen nood aan extra regenwater om te functioneren. Meer nog, om de systemen haalbaar en propere beken te krijgen, moeten we dat doen, moeten we op die richting verder doen. En zoals dat collega Gaspard terecht zegt, er is de laatste legislaturen al zeer veel geld in geïnvesteerd. En dat stopt niet. Dat is deze legislatuur niet anders. Die rioprojecten, die blijven doorgaan. Maar dat vraagt tijd. En daar moeten we niet flauw over doen. Alles plots kan niet en stelselmatig, stap per stap denk ik dat we daar in de goede richting zitten. En toch wel ondersteund door heel wat studies hé, laat dat ook heel duidelijk zijn. Goed, slib wordt sowieso gemeten om te kijken of het gedeponeed moet worden. Dus dat lijkt mij heel duidelijk. Naar hulpverlening toe, kijk ik even naar de burgemeester om, dat is eerder zijn bevoegdheid denk ik. Bij rampen, hoe goed zijn we voorbereid. En kun je daar goed op voorbereid zijn? Daar verwijs ik toch eerder naar hem toe. Ik denk dat dat toch wel dit dossier overstijgt. En misschien wel op een andere plek, een ander debat verdient. En dan denk ik zowat op alle vragen geantwoord te hebben.

VOORZITTER: Ja. Mijnheer Van Peteghem?

VAN PETEGHEM: Ja, ge weet dat ik u persoonlijk niets verwijt hé. Nu, niet ruimen en dat kuisen van die bufferbekkens, dat is vooral praktisch hé. En ik ga geen verwijt sturen naar onze diensten, maar wat ik vooral wel vind, Filip, dat is dat ge eens moet het Polderbestuur onder de armen pakken en samen met de dienst die bufferzones eens gaan bekijken. Zij zullen u zeggen hoe je het goed moet aanpakken. Want allé, de fauna en de flora, dat groeit, maar dat moet daar niet groeien hé. Dat mag, allé, in een overstromingsgebied kan er gras groeien en struiken, dat is geen probleem. Maar in die bufferbekkens, als ge de Ringgracht ziet, dan zie je genoeg. Daar groeien al bomen in hé. Dat is niet van dit jaar hé. Die, aan SVK is het een stuk geruimd. Maar het stuk tot aan de Burrelstraat is nog nooit geruimd. Want ik heb bij die boer geweest. Dus daar zie je duidelijk, allé, ge kunt, er is zelfs geen ruimstrook niet meer. En daar zeg ik, maak er werk van, maar pak eens mensen mee met ervaring. Pak niet alleen uw dienst mee, want allé, ik ga hier niemand niet verwijten, maar ik weet hoe die werken. Maar pak dan eens de mensen van het Polderbestuur mee, die praktische ervaring hebben, hoe zij dat zien. En dan ga je veel verder staan en ge gaat zien ook in onderhoud op termijn, op langere termijn gaat dat minder kosten, want ge gaat een onderhoudsprogramma kunnen doen. En de eerste werken zullen natuurlijk de kostelijkste zijn. Maar eens dat ge zo'n onderhoudsprogramma hebt en ge kunt dat samen eens bekijken met die mensen, dan ga je heel ver staan wat betreft die problematiek van de wateroverlast. We hebben met het Polderbestuur vroeger, de kant van de Leestraat, waar ge nog problemen kunt hebben, hebben zij ook bepaalde grachten geruimd en gekuist, zodat er allé, toch meer opvang is daar. Dat denk ik, Filip, dat ge toch eens moet met die mensen daar eens werk van maken. Mijn idee hé.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van Peteghem. Mijnheer Maes vroeg nog het woord. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, heel kort. Bedankt voor de antwoorden, schepen. Ik ben blij dat er permanent studies gemaakt worden rond die situatie. Misschien kunt u ons de meest recente studie eens bezorgen. Dat lijkt mij wel interessant, dat we daar eens naar kunnen kijken. En het was ook niet mijn bedoeling om rond dit punt nu de kwestie van de rampenplanning hier te bediscussieren. Maar misschien moeten we inderdaad eens kijken wanneer dat daar eventueel op de commissie van de burgemeester ruimte voor kan gemaakt worden binnen enkele maanden of zo.

VOORZITTER: Kris Van der Coelden vraagt nog het woord. Kris?

VAN DER COELDEN: Ja, ik ga er weer een omgekeerd rollenspel van maken van wat je misschien zou verwachten. Want, Gaspard, ik vond Gaspard heel vriendelijk en tegemoetkomend in zijn reactie. Ik vond het antwoord van de schepen ook begripvol en uitvoerig.

Maar ik had wel de indruk, dat hij de sense of urgency mist, die Gaspard in zijn tussenkomst heel duidelijk gesteld heeft. Allé, wat heeft uiteindelijk schepen Baeyens hier gezegd? Dat de omstandigheden klimatologisch dit jaar uitzonderlijk waren. En daar heeft hij een punt, dat alles al 5 maand groeit. Dat de Ringgracht onlangs geruimd is. Dat we misschien eens moeten bekijken of in een seizoen gelijk dit of er geen extra maai- of rijbeurt kan ingelast worden. Maar voor de rest heb ik niet veel gehoord hé. Allé, ik zou verwachten als ge die foto's ziet van Gaspard, dat is "zoek de Ringgracht" hé. Ge ziet die niet liggen. En dat is een waterloop – ik weet niet wat de afmetingen zijn, ik vermoed dat de bodemdiepte een meter of 3 is, de kruinbreedte een meter of 4 à 5 – ja, dat is een kleine rivier hé. Of dat heeft er toch de allure van. Ge ziet die niet liggen op die foto's. Die is overgroeid, daar groeien bomen in. En dat is de belangrijkste afwateringsstructuur, euh afwateringsinfrastructuur die heel het zuiden van de stad moet vrijwaren van overstromingen. Allé, dus hier is een sense of urgency hé. Morgen kan die waterbom vallen op Sint-Niklaas hé. En in september kan die vallen. En in november en in december zijn er ook al gevallen geweest van uitzonderlijke regenval of langdurige regenval, die heel de waterhuishouding van de stad op proef zette. Dus hier is wel degelijk snelheid en allé, alertheid en ingrijpen verondersteld. En ik heb dat en allé, ik apprecieer ook de schepen voor alles wat hij doet en hij kent zijn dossiers en hij luistert naar de raadsleden, maar ik zou zeggen het is echt wel de moment om uit de sloffen te schieten en aan het werk te gaan om die infrastructuur, waar we zeer veel geld, zeer veel studiewerk eerst in gedaan hebben en daarna zeer veel geld in geïnvesteerd hebben om de stadskern én de deelgemeenten zo goed mogelijk – want daar heb je ook een punt, de bescherming is geen 100 % en misschien in de huidige omstandigheden zelfs geen 95 of geen 97 % - maar om de stadskern en de deelgemeenten zo goed mogelijk te vrijwaren van overstromingen. En op het moment dat het toch zover zal zijn, schepenen, schepenen, allé, dan gaat het argument van "ja, maar ja, daar kan onze infrastructuur niet op berekend zijn", gaat niet opwegen tegenover het feit van het gebrek aan onderhoud en de beperkte capaciteit die daardoor uiteindelijk nog beschikbaar is voor de afvoer van het water. Dus allé, neem dit ernstig – en ik ben ervan overtuigd dat ge dat doet – maar vertaal dat ook in actie en liefst zo snel mogelijk.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van der Coelden. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Ja, hopelijk hoeft het niet, maar om veiligheidsredenen is het noodzakelijk dat het vóór de winter nog gebeurt en niet volgend jaar.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer. Ik geef het woord eerst aan de burgemeester nog even.

BURGEMEESTER: Ja, ik wil nog even antwoorden op de vraag, die collega Jef Maes gesteld heeft van ja, zijn wij voorbereid op rampen, zoals we meegemaakt hebben in Wallonië en dergelijke? Ja, wij waren daar in Wallonië niet op voorbereid en ik denk in Vlaanderen, ook in andere landen – kijk naar Duitsland, kijk naar Nederland – had men dat nooit kunnen verwachten hé. We hebben beelden gezien, ik heb mensen van onze brandweer gezien, die ook ter plaatse zijn geweest. Ja, ze hebben al veel meegemaakt, mensen die tientallen jaren bij de brandweer zijn, maar zoiets ... Wij kennen rivieren die overlopen, maar als het water van boven komt en dat eigenlijk straten kanalen worden, dat is du jamais vu. Nu ja, de hele organisatie van rampenplanning en organisatie in acute gevallen, ja, dat is drielagig hé. Dus ge hebt de gemeentelijke fase van het rampenplan, ge hebt dan de provinciale fase en dan is het ineens nationaal. Gelukkig hebben wij wat betreft de brandweershervorming dus in 2015 en eigenlijk ook al in de prefase iets langer, in de 7 gemeenten van de hulpverleningszone Waasland, dat die brandweer, die eigenlijk samen met de politie altijd in zo'n omstandigheden moet uitrukken, zit dat op mekaar afgestemd. Meer op mekaar afgestemd. Het is één structuur geworden, met eenheid van bevel. En dat is heel belangrijk. Wat hebben wij in onze regio of in onze onmiddellijke nabijheid de voorbije maanden en jaren meegemaakt? Op Driekoningen, 6 januari dit jaar, de ontploffing van de Air Liquide zuurstofleiding in Temse. Waar dan de vraag was, ja, in welke richting drijft die wolk? Vele mensen hebben dat op die zaterdag gezien. Er is snel en accuraat op ingespeeld geworden. Dat was ook eigenlijk zeer snel onder controle. Iets verder in het verleden hebben we de ramp gehad, de treinramp in Wetteren. Met dan het onverwachte fenomeen, dat een gevaarlijke substantie in de riolen terechtkomt en via die riolen verspreid en waardoor we dan met een langdurige problematiek geconfronteerd werden. Niemand had vroeger ooit gedacht, dat dat op zich, op die manier een ramp zou voordoen. Ook met heel verregaande en tragische gevolgen. Dus ik denk, dat is een bovenlokale aangelegenheid. Dus dat we verder binnen de hulpverleningszone, maar ook ja, we gaan uit de Vlaamse en de federale overheid, men zich op het onverwachte en bijna ondenkbare moet gaan voorbereiden. En waarbij er natuurlijk ja, 101 mogelijke scenario's zijn. Maar wat ik nu zelf ook als burgemeester ervaar en ook corona geeft een stukje in de richting, dus dat we, wanneer er een problematiek zich voordoet, die zich zeer lang aandient, dat dat eigenlijk – zeker in het begin – heel moeilijk is om de mensen, die dan dikwijls 24 uur of soms zelfs al 36 uur bezig zijn, om daar dan de nodige aflossing als ik het zo mag noemen, om dat te organiseren. Ik denk dat dat zeker met de ramp in Wallonië en ook in Wetteren gebleken is. En dat is een problematiek, die we denk ik moeten bespreken met de regionale instanties en de federale instanties. En waar we dus ja, denk ik ook met de betrokken regeringen in overleg mee moeten gaan.

En ik weet ook, zeker vanuit de hulpverleningszone van de 7 steden en gemeenten, van de hulpverleningszone Waasland, dat dat ook op dat echelon wordt aangekaart. Omdat men nu gezien heeft van ja, hoelang het duurt voor men kan organiseren om één, in de acute fase mensen uit de nood te helpen, letterlijk en daarna in de hele wederopbouw mensen die moeten herhuisvest worden, om dat aan te pakken. En dat is niet eenvoudig.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Dan geef ik het woord aan schepen Baeyens.

BAEYENS: Ja, nog heel kort op de reactie van Kris, die ... Allé, ik denk dat het enorm belangrijk is, dat we op een goeie manier onderhoud blijven doen. En wat je vandaag ziet of wat de grootste bescherming is van ons, is de buffercapaciteit. En die buffercapaciteit is niet zo heel hard bedreigd door de groei van gras, onkruid. Daardoor is de buffercapaciteit in zich niet heel sterk beperkt. Integendeel. Maar wel door slib. Het ruimen en de slib en het diep te houden, dat is de buffercapaciteit en dat is zeer belangrijk. Maar dat zijn – laat ons eerlijk zijn – trage processen. Dat zijn zaken, die vervuilen, die slechter worden. Wat we vandaag zien – en het is inderdaad niet moeilijk om foto's te maken van hoog gras – is dat dat visueel inderdaad er niet goed uitziet. Maar dat is weinig bedreigend voor de buffercapaciteit in zich. Maar nog eens, dat neemt niet weg wat ik ook allemaal gezegd heb en dat het onderhoud en de manier waarop dat we dat onderhouden onder de loop moeten blijven pakken voor het volledig watersysteem.

VAN PETEGHEM: Nog eventjes kort een repliek ook. Filip, daar ben ik het niet mee eens. Filip, allé kort gezegd, daar ben ik het niet mee eens. Daarom heb ik u gezegd, pak het Polderbestuur eens onder uw arm, ga kijken ter plaatse, Ringgracht nooit gekuist. Als ge ziet – en ik heb geen gras gefilmd hé – maar die bomen, die er al jaren instaan en struiken, die horen daar niet thuis. Die horen daar niet thuis. En dan moet ge hé, Filip, zelf in eigen handen nemen, de mensen met ervaring om de werken in gang te steken. En dan gaat ge veel verder komen als dat we nu bezig zijn, met de adviezen die ge zult krijgen.

VOORZITTER: Goed. Als ik ...

DE MEYER: Mag ik alleen de suggestie meegeven ...

VOORZITTER: Oké. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Ik begrijp, dat de schepen nu niet alles kan zeggen, maar dat we in de loop van de volgende weken eens een planning krijgen, schepen, van wat er ... Dat we in de loop van de volgende weken eens een planning krijgen van u wat er op dit vlak nog zal gebeuren dit jaar.

VOORZITTER: Oké. Dank u wel, mijnheer De Meyer. Goed, dan stel ik voor – ik zie geen tussenkomsten meer in de chat – dan stel ik voor dat we overgaan tot stemming van punt 28.

Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 29, aanpassing dienstreglement voor de gebruiker van de bibliotheek, goedkeuring. Schepen?

BAEYENS: Ja, ook toegelicht in de commissie. En eigenlijk is dat, inhoudelijk is daar weinig aan.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Zijn daar vragen? Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? Dat is eenparig. Punt 30, zakelijke rechten, De Olmen vzw, renteloze lening met hypothecair mandaat, voorwaarden akte, goedkeuring. Ik geef het woord aan schepen De Bruyne.

DE BRUYNE: Toegelicht.

VOORZITTER: Geen vragen of tussenkomsten? Dan kunnen we overgaan tot stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Nu, de fractieleider voor Groen is even vertrokken, omdat hij een band heeft met de vzw De Olmen en niet en geen tegenstrijdige of geen belangenvermenging wil doen. Dus die is nu niet aanwezig ja. Dus we gaan over tot stemming. Wie stemt voor? Dat is eenparig. Punt 31, inrichting Red Court voetbalcourt aan het Koningin Fabiolapark in samenwerking met de Koninklijke Belgische Voetbalbond vzw, goedkeuring. Schepen De Bruyne?

DE BRUYNE: Ja, toegelicht tijdens de commissie. Alle vragen werden ook beantwoord.

VOORZITTER: Ja, daar geen vragen. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? Dat is eenparig. Punt 32, verlenging samenwerkingsovereenkomst met VCLB Waas- en Scheldeland en Go! CLB Prisma voor de aanpak van psychosociale noden bij anderstalige nieuwkomers in het onderwijs, goedkeuring. En daarvoor gaan we naar schepen Heyrman.

HEYRMAN: Ja, toegelicht op de commissie. Interessante vragen, maar allemaal opgelost, denk ik.

VOORZITTER: Goed. Zijn daar nog vragen of tussenkomsten? Nee? Dan gaan we over tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Ja, het is punt 32. Wie stemt voor? Dat is meerderheid, Vooruit, CD&V en PVDA. Wie stemt tegen? Dat is het Vlaams Belang. Dan ... Ah ja, moeten we wachten? Dan hebben we punt 33, gemeenteraad, kennisneming verhindering van een raadslid en aanstelling van een tijdelijk raadslid, goedkeuring.

BURGEMEESTER: Ja, collega's, ik heb dat toegelicht in de commissie. De reden waarom raadslid Kelly Van Elslande zich gedurende enkele maanden wil laten vervangen. Wij wensen haar natuurlijk het aller, allerbeste tijdens haar verdere zwangerschap.

En wij kijken uit naar een nieuwe bedeling van bonen in deze raad uiteraard. En ondertussen, ja, hebben wij ook gezien op de geloofsbrieven van de opvolger, de heer Marcel Van Looy, hier ook goed gekend, of die in orde zijn. En dat is ook zo. Dus als de raad dat wil goedkeuren, dan kan de voorzitter de heer Van Looy uitnodigen om in haar handen de eed af te leggen. Ook onze huisfotograaf, topfotograaf, de heer Jozef Delestinne – dat is zijn echte naam – is hier aanwezig om dit moment te vereeuwigen.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Als ... Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? Dat is eenparig. Goed. Dan vraag ik mijnheer Van Looy ... Excuseer? Ah ja. Dan vraag ik de heer Van Looy om de eed af te leggen.

VAN LOOY: Ik zweer de verplichtingen van mijn mandaat trouw na te komen.

VOORZITTER: Dank u wel. Proficiat! Oké, dan mag u terug plaatsnemen. Dank u. Punt 34 is hier natuurlijk een gevolg van, gemeenteraad, gemeenteraadscommissies, samenstelling, tijdelijke wijziging, goedkeuring. Mag ik ervan uitgaan, dat de stemming op dezelfde manier is verlopen? Dank u wel, dan is dat ook eenparig. Goed, dan zijn we toegekomen aan de interpellaties. Misschien is het niet slecht om 5 minuutjes plaspauze in te lassen. Dus ik schors de zitting voor 5 minuten.

SCHORSING

VOORZITTER: Goed. De fractieleiders zijn allemaal aanwezig in de zaal, dus ik stel voor dat we de vergadering, de gemeenteraad hervatten. Bij deze. En we beginnen met de eerste interpellatie en die is van raadslid Christel Geerts in verband met discriminatie op de huurmarkt. Mevrouw Geerts, u hebt het woord.

GEERTS: Ja, dank u wel, voorzitter. Wij hebben de afgelopen maanden 2 keer als stad in een top gestaan van rankings, maar het is niet echt iets om heel trots over te zijn, integendeel. Wij als Vooruit hebben het gevoel van plaatsvervangende schaamte. De eerste dateert uit een bericht, dat we opgenomen hebben via De Morgen. Waar er een onderzoek was gedaan naar etnische discriminatie van kandidaten met een Marokkaanse naam. En ze hadden dat vergeleken met een Belgische naam. Nu, daar stonden we eigenlijk helemaal bovenaan met toch wel behoorlijke cijfers. In meer dan 60 % van de gevallen zou er gediscrimineerd worden. Nu, ik ben mij voldoende bewust, dat je over die cijfers op zich kan discuten, maar in elk geval, het was overal, in alle steden, op dezelfde manier gemeten. En we doen dat heel, heel slecht in vergelijking met andere steden.

Er wordt – om toch maar eens een vergelijking te maken – bijna 3 keer zoveel gediscrimineerd dan in Gent bv. Dus we doen dat slecht. Een tweede keer stonden wij in een top van de ranking en dan ging het over de evolutie van de huurprijzen. Waar we toch wel een heel sterke stijging, overal, maar bijzonder in onze stad vaststellen. Nu, dat lijkt mij toch wel vrij ernstig. De combinatie van die twee zaken maakt toch wel dat er een hele groep mensen sowieso uit de boot vallen. In elk geval ernstig genoeg om er werk van te maken. Wij hebben vorig jaar in juni, 2020, hebben wij die problemen al eens op scherp gesteld en hadden wij eigenlijk via een interpellatie een afsprakenkader gevraagd om, voor de invoering van praktijktesten. Niet dat wij ervan overtuigd zijn, dat dat alles zaligmakend is, maar als middel om toch aan dat onrecht te verhelpen. Wij hebben toen heel veel engagementen gekregen van schepen Maxime en schepen van welzijn, heel veel goeie bedoelingen, maar eigenlijk kwam het er in een antwoord wel op neer van we gaan die praktijktesten niet invoeren, maar we gaan dat wel ... Allé, er was wel een engagement om er werk van te maken. Nu wil ik niet het ene aan het andere koppelen, ik wil niet zeggen “ze hebben waarschijnlijk een jaar niets gedaan, vandaar dat de cijfers zo slecht zijn”, maar in elk geval is wat men dan tot hiertoe gedaan heeft weinig efficiënt of ontoereikend. Dus vandaar mijn vraag, dat ik graag wou weten, wat heeft men gedaan in dat afgelopen jaar op dat vlak? Omdat men toen toch onze vraag boudweg heeft weggestemd. Men vond het niet nodig. En ja, dat wil ik eens horen. En hoe duidt men dan, want ik ga ervanuit dat ze heel veel gedaan hebben, maar hoe duidt men dan toch die slechte resultaten, die wij als stad op dit vlak blijkbaar optekenen.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Geerts. Ik zie dat 3 raadsleden het woord vragen. Maar voor ik hen het woord geef, wil ik toch ook nog even een goeienavond zeggen aan mevrouw Van Elslande en ook het beste toewensen met haar bevalling. Goed, ik geef eerst het woord rond dit punt nog even aan mevrouw Baeten, daarna aan mevrouw Luyckx en daarna aan de heer Maes. Lore, jij hebt het woord.

BAETEN: Ja, dank u, voorzitter. Ik weet niet of jullie mij genoeg verstaan? Komt dat ...

VOORZITTER: Ja, dat is oké.

BAETEN: Ja, ik ben er mij zeker van bewust ... Heeft er iemand nog een micro aanstaan? Ik ben er mij zeker van bewust, dat het inderdaad geen nieuw punt is en collega Saloua drong ook samen – zoals ook de Vooruit-fractie – in het verleden aan op praktijktesten. En helaas werd daar toen amper of toch weinig gehoor aan gegeven. En het academisch onderzoek, waar collega Geerts naar verwijst, toont juist de noodzaak eigenlijk van praktijktesten of van andere maatregelen toch aan. En daarmee, schepen, dat ik nu toch ook iets uitgebreider wil tussenkomen om op dit punt ...

Voor 2 redenen, omdat voor 2 redenen dit onderzoek heel dicht – ook in mijn leefwereld – is binnengekomen. Allereerst heb ik les gevolgd bij Paul Verhaeghe, de onderzoeker van het onderzoek naar, allé, het verschil bij de Marokkaanse en de Sint-Niklase gemeenschap. En daarin kwam Sint-Niklaas helaas vaak – ook in de lessen – als slecht voorbeeld naar voor. En dat wringt als je daar zit als gemeenteraadslid, omdat in onze stad en het zijn vooral de makelaars die in vergelijking met andere steden zeer slecht scoren, waar die normaal gezien vrij laag scoren als het over discriminatie gaat, is dat hier in de stad zeer hoog. En dat heeft te maken met het feit, dat blijkbaar makelaars hier denken van oké, de gemeenschappen leven een beetje gescheiden en we gaan de Marokkaanse vragen gaan we naar Marokkaanse buurten sturen en de Sint-Niklazenaren, die geen Marokkaanse of geen andere achtergrond hebben, die sturen we of die raden we toch andere huizen aan. En dat moet ook wel een beetje, ik denk zeker als schepen, een alarmbel zijn, dat dat geen goed beleid is en dat er zeker steden zijn die dat toch op een andere manier aanpakken, omdat dat soort manier van aan woonbeleid doen of hoe makelaars dat aanpakken, dat heeft ook niet alleen een impact op die mensen zelf, maar ook op uw leefbaarheid, op uw dynamiek van uw stad. En dat denk ik toch, dat echt iets is dat grondig onderzocht moet worden. En ik hoop dat u straks misschien verwijst naar correspondentietesten, die Somers, die in Mechelen wel zeer goed beleid aan het voeren is, ook al aankondigde. Helaas is dat aangekondigd geweest, maar heeft dat nog niet veel inhoud gekregen en wil ik toch de oproep doen aan de schepen om daar mee invulling aan te geven en eigenlijk het voortouw te trekken om toch beter te gaan scoren op helaas dit slecht rapport. En tot slot is het heel belangrijk, dat een algemeen woon- en huurbeleid goed zit, want waar weinig kwaliteitsvolle en betaalbare woningen zijn op de markt is het voor iedereen lastig. En dat was een logische conclusie uit dit onderzoek, maar ik heb zelf ook de laatste maanden de huurmarkt in Sint-Niklaas mogen ervaren, op zoek naar een huurwoning. En ik heb heel vaak gedacht “wat een chance dat ik veel privéleges heb”. Want er zijn zaken als ze zeggen we willen 4 maand loonfiches en in de wet staat dat je gewoon de bewijzen dat je een inkomen hebt, dat mag ook een leefloon zijn, maar als ze vragen “ge moet 4 maand loonfiches hebben”, “je moet bewijzen dat je geen, we hebben liever dat je geen kinderen hebt of geen honden”, ja, ga dan maar als alleenstaande mama met een hond op zoek in Sint-Niklaas. Dat is gewoon schrijnend, denk ik. En ik hoop dat jullie discriminatie in al zijn vormen en het woonbeleid in het algemeen echt wel beter willen aanpakken. Want zoals ook Vooruit aangaf, is er nog veel werk.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Baeten. Ik geef het woord aan mevrouw Luyckx.

LUYCKX: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ja, u zult er waarschijnlijk niet van staan kijken, dat de Vlaams Belang-fractie een andere mening toegedaan is. Wij gaan totaal niet akkoord met hetgeen hier verteld wordt. Dat er problemen zijn en dat heel veel mensen problemen ondervinden om huurhuizen of een huurwoning te vinden, dat klopt. Iedereen kent daar wel verhalen van. Maar praktijktesten, die wijzen wij volledig af. Praktijktesten horen thuis in een totalitaire staat. Tot hiertoe leven we daar toch nog altijd niet in, dacht ik zo. En eigenaars moeten het recht hebben om hun woning te verhuren aan de persoon van hun voorkeur. Beter zou het zijn om eens te kijken naar de redenen waarom eigenaars aan sommige bevolkingsgroepen of aan sommige mensen niet echt staan te springen om daar hun woning aan te verhuren. Dus wij roepen het college op om aan deze vraag zeker geen gehoor te geven en eigenaars de vrijheid te laten om hun huurhuis of huurappartement te kunnen verhuren aan de persoon, die zij voorstellen. Dank u.

VOORZITTER: Dank u, mevrouw Luyckx. Dan geef ik het woord aan de heer Maes. Jef, je hebt het woord.

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ook wij, met de PVDA-fractie, hebben in 2019 een voorstel ingediend om praktijktesten te organiseren in de stad. Toen is er gezegd van ja, we gaan dat niet doen, want dat is eigenlijk een beetje de ja, geen vertrouwen hebben in de makelaars. Als je nu die cijfers ziet van de recente studie, dan is er toch wel een probleem. En dan moeten we daar toch wel op een positieve manier mee omgaan. En dan is die praktijktest toch wel een middel – ik zeg niet een alles zaligmakend middel – maar een middel om discriminatie te detecteren en te kijken op welke manier dat dat kan opgelost worden. En uiteraard is ook het punt – en dat is al door de vorige sprekers ook aangehaald – is het punt, één van de pijnpunten een tekort aan betaalbare woningen in onze stad. We hebben het daar ook al, ik denk zelfs in de gemeenteraad van juni over gehad, over de leegstand van de sociale woningen en het gebrek aan sociale woningen. Dus ik denk dat men daar op dat vlak Sint-Niklaas toch een serieuze tand moet bijsteken om de oorzaak van het tekort aan woningen aan te pakken en te zorgen, dat dat betaalbaar is. En in die studie is ook het voorstel gedaan om een huursubsidie eigenlijk toe te kennen en te verbreden. Dus de normen, waarop men een huursubsidie toekent. En ik denk, ik zou hier toch ook willen pleiten om naast de praktijktesten ook te kijken op welke manier dat we een huursubsidie kunnen toekennen aan mensen, die gedurende een zeer lange tijd op de wachtlijsten staan. Want in Sint-Niklaas is dat al minstens 5 jaar, dat men op een wachtlijst van sociale woningen komt te staan en vaak hoor ik gevallen van 10 à 12 jaar.

Dus ik zou daar inderdaad bij willen aansluiten bij het voorstel om er eindelijk werk van te maken. En dat is geen totalitair regime, dat is zo in Antwerpen, dat is in Gent en dat zij ook steden in Vlaanderen.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Maes. Dan geef ik het woord nu aan de schepen. Schepen Heyrman?

HEYRMAN: Ja, ik zal misschien beginnen met het einde en ook het belangrijkste. We hebben vorig jaar in juni gezegd van kijk, als er een kader komt van de Vlaamse overheid, dan gaan we daarop intekenen. En we gaan dat ook doen. We zijn in het voorjaar door het kabinet gecontacteerd en daar hebben ze de uitleg gedaan van een aantal plannen, die op stapel staan en die worden uitgerold in het najaar. Dus correspondentietesten is één van de dingen, waar we op kunnen intekenen. En we hebben ons als college ook geëngageerd om dat te doen. Dat is inderdaad via het kabinet Somers met zijn nieuwe plannen. Dus we gaan dat zeker doen, zoals beloofd. We hebben ook deze week professor Pieter-Paul Verhaeghe er nog een videocall mee gehad, omdat we ook nog een aantal ja, we wouden nog wat meer weten over het onderzoek. Hij gaat ons ook nog wat cijfers bezorgen. Het waren gegevens van 2019. Het was Marokkaanse/Turkse. En misschien nog een beetje in te spelen op wat mevrouw Luyckx zegt. Op zich gaat het er niet over om de vrijheid van mensen om te beslissen wie in hun woning kan komen wonen om die weg te nemen. Het gaat erover, dat ge aan de start aan iedereen met vergelijkbare profielen een vergelijkbare kans geeft. Het gaat er dan over om mensen, die ja, gelijkaardig zijn, maar eigenlijk enkel in naam verschillen – daar ging de test over – maar het gaat natuurlijk ook hé, de andere correspondentietesten, dat is in dit onderzoek niet opgenomen, maar wel in andere, gaan over personen en beperking, alleenstaande ouders, enz... Maar het gaat er niet over dat de staat beslist van die komt in uw woning wonen. Het gaat erover om gewoon mensen aan de start gelijke kansen te geven. Ik ben ook blij, dat iedereen aangeeft van kijk, ja, het moet uiteindelijk van sensibilisering komen. Het is niet zaligmakend. Dus dat was ook in ons gesprek met de prof. Daar zei hij ook van ja, met de immo's kun je waarschijnlijk wel nog een beetje aan de slag gaan. Hij zei wel, dat een paar immo's ook wel de cijfers kunnen vertekenen. Hij zei ja, die individuele huurders, die vaak maar één of twee woningen hebben, dat is moeilijker om op in te grijpen. Maar ja, we hebben zo'n aantal dingen uitgewisseld. We hebben dit jaar in het kader van het diversiteitsplan en ook de actie die erin staat, is die werkgroep – die sowieso 3 à 4 keer per jaar samenkomt – samen geweest. We hebben een onderzoek en een bevraging gedaan met de immosector. Er zijn ook individuele gesprekken geweest. We hebben de oprichting van het meldpunt gehad.

Dus naast die correspondentietesten, waar we op zullen intekenen, zijn we ook wel wat rond andere zaken bezig geweest. En dan ja, tekort aan betaalbare woningen, ja, de huurmarkt is overal lastig. Zeker in Sint-Niklaas, dat ook echt aantrekt als stad. Als ge ziet hoe sterk dat het aantal inwoners gestegen is de voorbije jaren, dan is dat ... De gezinnen verdunnen ook. Ge hebt een aantal dingen genoemd, Jef, waar ik wel in het verleden ook een antwoord op gegeven heb. Die huursubsidie. Bij ons zit dat in aanvullende steun. Dat is inderdaad niet voor iedereen, maar wel voor zij die dat het meeste nodig hebben. En daar doen we zelfs meer dan de huursubsidie. Ik denk dat de leegstand die er is in de sociale huurwoningen, dat de directeur al verschillende keren heeft geantwoord welke woningen dat daar inzitten, de reden waarom er in de Don Boscowijk ... Dus in die zin denk ik, dat dat, dat is natuurlijk een veelkoppig fenomeen, waar we al een aantal interessante debatten gehad hebben, maar ik denk dat het nog wel een probleem zal blijven. En corona heeft er geen deugd aan gedaan. We horen ook dat door corona er ook wel wat meer echtscheidingen op dit moment zijn, waardoor dat de gezinnen nog verdunnen en nog meer mensen op zoek gaan op die woonmarkt, die al niet simpel is. Dus om nog eens te eindigen met wat ik begonnen ben, we gaan ons engagement dat we in juni gedaan hebben - als er een Vlaams kader is, tekenen we daarop in - we gaan dat ook doen.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ik zie dat mijnheer Wymeersch het woord vraagt. Frans, je hebt het woord. Frans? Ah ja, ik zie je al, maar ik hoor u nog niet.

HEYRMAN: Zijn micro is nog niet aan. Frans zijn micro staat nog doorstreept.

VOORZITTER: Ja, oké. Ja?

WYMEERSCH: Ja, wacht. Ik zet mijn geluid zelf af en dan gaat mijn micro ook automatisch af. Nee, ik wil toch nog één facet een beetje aanreiken. Zoals collega Luyckx terecht heeft opgemerkt en men gaat daar dan met het college nogal gemakkelijk over, dat is dus het eigendomsrecht, dat op één of andere manier toch op beknibbeld wordt. Ik zeg niet volledig beknod, maar toch beknibbeld. Eén. En ten tweede, praktijktesten – in welke opzicht en met welk doel dan ook en onder welke vorm dan ook – zijn in feite nog altijd een bepaalde vorm van uitlokking van een zagezegd mogelijks strafbaar feit. Ik denk dat we als overheid, ook als gemeentelijke overheid ons daar niet aan mogen bezondigen. We mogen niet de indruk wekken – en zeker niet aan meewerken – dat wij een soort van uitlokking zouden organiseren, want dan zijn wij zelf zwaar in de fout.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Goed, dan stel ik voor ... Ik heb eventjes gezien ... Ja, mevrouw Geerts, ja oké. Mevrouw Geerts, u was even weg heb ik gezien. Ik geef u nog even het wederwoord. Ja?

GEERTS: Mijn excuses, ik heb ... Maar ik heb wel nog volledig het stuk gehoord van schepen Heyrman, waar zij het engagement om in te stappen in die ja, Vlaamse plannen als die er komen, maar goh, ik vind dat wel wat weinig zo na een jaar. Er zijn nog geen ... Stel dat die plannen, dat dat kader er niet komt, dan doet men niets. Want, allé, niets is veel gezegd, maar niets structureel. De kleine zaken, die ze opnoemt, die zullen allemaal hun belang hebben, maar die zijn blijkbaar niet afdoende. Mag ik nu zo concluderen, dat er in hoofde van de schepen van welzijn nog altijd geen engagement is om ook de piste van praktijktesten te verkennen?

HEYRMAN: Maar ik denk dat u, allé, dat er wat begripsverwarring is. Correspondentietesten zijn geschreven praktijktesten. Dus dat is wat men in Antwerpen doet, dat is wat men in veel steden doet. Dus wij gaan dat doen, wij gaan erop intekenen, omdat er een Vlaams kader voor is. Maar wat ik ook gehoord heb van de prof is dat gestemd en gaat men dat nu opschrijven aan verschillende, allé, aan verschillende mensen die dat willen aanbieden. En kunnen we dan als stad op dat contract intekenen. Dus dat is wel al zeer concreet. Ik wou het u eigenlijk besparen om op te sommen wat we dan tijdens dit jaar al gedaan hebben. Dat zijn misschien kleine dingen, dat zijn er ondertussen wel veel. Maar ik denk dat ge nooit één middel gaat hebben, dat afdoend genoeg is om ineens met een toverstok discriminatie uit de wereld te hebben. Dat gaan ook praktijktesten of correspondentietesten of testen die een andere naam hebben, dat gaan die ook niet doen. Het blijft en de belangrijkste middel blijft sensibilisering. Dus ik wil, allé, ik wil opnoemen. We gaan terug starten met dat gelijk behandelingsprotocol. We hebben dus een onderzoek gedaan bij de immo's. We hebben met, Maxime heeft met iedereen een gesprek gehad. We hebben samengezeten met Interwaas, 2 overlegmomenten. Er is rond 21 maart specifiek ingezet op verschillende vlakken, onder andere 3 filmpjes van verschillende mogelijke vormen van discriminatie op de woonmarkt. Dus niet alleen etnisch-cultureel andere achtergrond. Dus we hebben al een aantal dingen gedaan. Ja, en die vermelding van die huurprijzen, dat is ook al gebeurd. Er zijn de wooncontroleurs die rondgaan. Die hebben ook al die opdracht gekregen, denk ik. Burgemeester, ik weet niet wanneer dat dat was, om die affichering van die huurprijzen ... Ik weet niet wanneer we die opdracht gegeven hebben, maar dat is ook gebeurd. Ja, de burgemeester zegt, Johan, dat na uw tussenkomst men nog eens expliciet die opdracht heeft gegeven. Nu, ik zie het zelf ook vaker aangegeven dan voorheen. Dus mochten er nog plekken zijn, waarin je het ziet en het is niet aangegeven, dan mag je het zeker melden.

VOORZITTER: Mevrouw Geerts, nog kort?

GEERTS: Ja, twee kleine punten nog. De schepen zegt ja, ik wou u niet vervelen met wat we allemaal gedaan hebben. Ja, moest het mij vervelen, zou ik de vraag niet stellen. Maar het is misschien goed, dat we dat ook eens op papier krijgen. Dat we dat eens kunnen bekijken. Want allé, daar ga ik wel vanuit, dat er inderdaad een aantal zaken gebeuren. Nu, in de marge van Johan zijn vraag, het is misschien een stomme vraag hoor, maar ik vroeg mij, ik zie op sommige borden soms het cijfer staan. Dus ze zijn formeel in orde, maar allé, het is nauwelijks leesbaar. Zijn er daar regels rond? Maar dat is niet iets waar je mij nu op moet antwoorden. Maar dat is misschien toch ook iets om eens te bekijken. Want ...

HEYRMAN: Ja? Het moet leesbaar zijn.

GEERTS: Ja, maar dat is heel relatief natuurlijk.

VOORZITTER: Ja, goed. Ik denk dat ... Dank u, mevrouw Geerts. Ik denk dat we naar het volgende punt kunnen gaan, de interpellatie van raadslid Wymeersch, de toekomst van de ballonmanifestatie in Sint-Niklaas. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Ik ben hoorbaar?

VOORZITTER: Ja, u bent hoorbaar, nog niet zichtbaar. Ja, oké.

WYMEERSCH: Ik ga niet de discussie heropenen van het begin van de raad en ook niet die van vorige week. Maar het probleem stelt zich waarschijnlijk veel ruimer en veel verder. Dus we nemen akte van het feit, dat de ballonmanifestatie als zodanig dit jaar niet doorgaat op de Grote Markt. Dan hebben we echter vragen over de continuïteit van de ballonfeesten in het algemeen, over de Vredefeesten, over de ballonmanifestaties in zijn geheel in de loop van de eerstvolgende jaren. Waarom vertel ik dat? Omdat wij, als wij toch goed zijn geïnformeerd, de meerderheid van deze stad, de politieke meerderheid in deze stad, het college, nog altijd met de groteske plannen rondloopt om de markt heraan te leggen zoals men het zich heeft voorgesteld. Ik meen in de wandelgangen en daarbuiten te vernemen, dat dus één van de coalitiepartners daar toch wel al een genuanceerder beeld over heeft, maar desalniettemin. Als ik ervan uitga, als ik al de stukken min of meer goed gelezen heb, zou men een aanvang nemen met de werkzaamheden voor de eventuele aanleg van de vernieuwde Grote Markt de tweede helft van 2022. Dat wil zeggen, september volgend jaar. En zou dat voor minstens 2 jaar, tot 2023 en inclusief 2024 zouden die werkzaamheden duren. Dat betekent dat wij geen ballonmanifestatie hebben dit jaar in 2021, maar dus ook in 2022, 2023 en 2024 de Grote Markt niet meer het toneel zal zijn van de Vredefeesten, van de ballonmanifestatie. Dat is dus de eerste vraag. Klopt mijn redenering?

Twee, als mijn redenering niet klopt of als ze wel klopt, hoe zal de stad zich daar opstellen tegenover heel het ballongebeuren, vermits wij hebben vernomen en vanavond nog hebben gezien, dat men nog altijd vasthoudt aan de zogenaamde eretitel “Sint-Niklaas ballonstad”? Als men dat toch enigszins wil waarmaken en ervan uitgaat dat men die titel vooral en uiteindelijk alleen te danken heeft aan het feit dat de ballonmanifestatie op de markt doorgaat en niet daarbuiten, dan vraag ik mij af hoe men zich deze titel nog zal verder kunnen veroorloven, gezien het feit dat de Grote Markt als dusdanig niet meer kan ter beschikking zijn? Dus mijn vraag aan het college is, heeft men erover nagedacht, hoe ziet de planning eruit, hoe gaat men de eerstvolgende 3 à 4 jaar de ballonmanifestatie in het kader van de Vredefeesten opvangen? Daar moet een planning rond zijn. Als men daar nog geen plan voor heeft, dan schiet men daar ook nu al schromelijk tekort.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Ik geef het woord aan de schepen.

SOMERS: Ja, dank u wel, voorzitter. In de eerste plaats kort eens stellen, dat ook in onze beleidsnota staat dat “Sint-Niklaas ballonstad” één van onze USP’s is, de ballonnen. Dus ik denk dat we daar duidelijk met gesteld hebben, dat wij zeker een toekomst zien voor de ballonmanifestatie in Sint-Niklaas. Dat is in het verleden zo geweest, dat is nu zo en dat zal in de toekomst ook zo zijn. Twee, in 2022 gaan wij er voorlopig vanuit – en ik denk ook niet dat dat gaat veranderen – dat de ballonmanifestatie tijdens de Vredefeesten zal plaatsvinden zoals we gewoon zijn. En dan verwijs ik graag naar 2019 en de voorgaande jaren. Het is niet omdat er al een aantal werkzaamheden zullen plaatsvinden – en dat zullen dan voorbereidende werkzaamheden zijn – met betrekking tot de heraanleg van de Grote Markt, dat eigenlijk het ballongebeuren niet zal kunnen plaatsvinden op de Grote Markt. Tot waar mijn informatie reikt natuurlijk, maar ik moet ook zeggen, dat wij momenteel de ganse planning nog niet in detail hebben, want daarvoor moet je een aannemer hebben en daarvoor moet je de nodige afspraken maken. Dus is er een toekomst voor “Sint-Niklaas ballonstad”? Ik denk dat we dat nooit in twijfel getrokken hebben. En ik heb daarstraks – en ik heb dat ook op de commissie gezegd, dus ik ga mij nogmaals herhalen, dus dat is de 3^e keer dat ik dit zeg – op vraag van mijnheer De Meyer, die gezegd heeft van oké, nu zijn we laattijdig geïnformeerd over wijzigende plannen inzake het ballonevent, kunnen we dat in de toekomst niet vroeger doen? En daar heb ik op gesteld van ja, kijk, wij waren binnen de dienst al bezig met een beleidsplan tot 2025 en niet enkel met betrekking tot de Vredefeesten, maar met betrekking tot alle evenementen.

Maar door de talrijke afwezigheid van een aantal personeelsleden op de dienst evenementen en het zomerplan dat voor de deur stond, waarbij wij ja, geopteerd hebben dat dit voorrang had om onze inwoners en bezoekers van onze stad deze zomer iets te bieden, hebben wij deze werkzaamheden tijdelijk stilgelegd en wij gaan deze hervatten midden september/eind september. Ik heb dan ook beloofd op de commissie en daarstraks ook in een andere vraag heb ik dan ook gesteld, dat ik niet in juni daarmee naar de commissie zal gaan, zoals mijnheer De Meyer in het verleden al heeft gevraagd, maar sneller. Tot hier mijn antwoord.

VOORZITTER: Dank u, schepen.

WYMEERSCH: Dank u, als ik ...

VOORZITTER: Ja.

WYMEERSCH: Bedankt, mevrouw de voorzitter.

VOORZITTER: Natuurlijk. Mijnheer Wymeersch, zegt u maar.

WYMEERSCH: Kijk, besturen is een beetje vooruitzien en het kan best zijn, het kan best zijn en ik kan daar een eind in meegaan, dat men nog geen gedetailleerde plannen heeft en men zich ja, dat men wacht tot de aannemer en weet ik veel, wanneer de werkzaamheden in 2022, 2023, 2024 zullen verlopen. Maar gaat men daarop wachten? Men moet toch op het ogenblik al aan het denken zijn wat er zou kunnen gebeuren? U weet toch, als men zelf in de planning vervat, dat de werken zullen duren tot en met 2024, dan weet ge toch dat die werken op de Grote Markt de ballonfeesten in de weg zullen staan. Zal heel die markt dan bezet zijn door de werken of half of niet en in welke mate, dan weet u dat. Dus u moet al nu aan het denken zijn - als u dat nog niet gedaan hebt, is dat inderdaad een tekortkoming – om te kijken wat u met die ballonfeesten gaat doen. U moet ervan uitgaan worstcasescenario dat men in 2022, 2023 en 2024 en voor 2022 wil ik u nog een stukje geloven, maar voor 2023 en 2024 geen ruimte zal vinden om dé ballonmanifestatie begin september te laten doorgaan. En als men dan gaat wachten tot begin 2023 om een besluit te nemen, om conclusie te trekken na overleg met een aannemer of met God weet wie, dan is men hopeloos te laat. Zulke dingen plant ge niet op één, twee, drie. Dat zijn grote manifestaties. Die moet ge grondig voorbereiden, moet ge alle alternatieven afwegen, moet ge die, mevrouw de schepen, goed becijferen en de cijfers ook kenbaar maken en dan kunnen we praten. Maar niet zeggen van het is nog niet de moment, want er is nog geen aannemer. Er is nog niets. Als we zo moeten gaan redeneren, dan moeten wij zeggen als u zegt “er zal geen probleem zijn, want er is nog geen aannemer, dus we kunnen nog niets doen”, dan stellen wij nu vast, er is nog niets hé van de Grote Markt. Er is dus een concept. En een kotteken op de markt waar de mensen naar een sprookje kunnen kijken. Dat is alles. Dat is alles.

En ik hoor gemor bij de bevolking en ik hoor ook gemor bij uw coalitiepartners, mevrouw de schepen, over het al dan niet realiseerbaar zijn, realiseerbaar zijn van de zogenaamde conceptstudie die is gerealiseerd. Dus, als u plannen maakt en een sprookjesbos uittekent in een kotteken op de markt, maak dan al eens plannen over de ballonfeesten en maak daar ook eens een bos van.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch.

SOMERS: Mag ik nog eventjes ...

VOORZITTER: Schepen?

SOMERS: Ja, mijnheer Wymeersch, kijk, ik ben normaal niet gewoon van nog een tweede keer te antwoorden. Maar als u uit mijn antwoord selectief zaken wil nemen omtrent een aanemer, ik heb wel gezegd dat ik op basis van de belofte, dat ik gemaakt heb in de commissie en daarnet in de gemeenteraad, vóór juni ga komen. Dat we er al mee bezig zijn met plannen te maken. Dus als u stelselmatig deze antwoorden geeft, dan ga ik het in uw woorden beantwoorden. Dit is niet onmacht, maar van uw kant onkunde en onwil om te luisteren.

VOORZITTER: Goed. Dan gaan we verder met de volgende interpellatie, ook van de heer Wymeersch, over de parkeermeters in onze stad.

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, als u mij toestaat.

VOORZITTER: Ja?

WYMEERSCH: Ook deze interpellatie ... (?) zou ik willen overgaan naar het volgende punt.

VOORZITTER: Ja, oké. Dat wordt genoteerd, ja. Dus schriftelijke vraag. Joké, heb jij dat ... Ja, dank u wel. Excuseer. Dan gaan we verder naar de volgende interpellatie van de heer Wymeersch, gedrag van de “zachte” weggebruiker in het verkeer, preventie en handhaving. Mijnheer Wymeersch, u hebt het woord.

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, dat is een punt dat mij al lang - en mij niet alleen - al lang beroerd. Want verkeersveiligheid is natuurlijk een belangrijk punt in onze samenleving. Er gebeuren nog altijd veel te veel ongelukken, veel te veel zware ongelukken, veel te veel dodelijke ongelukken. Laat ons daarvan uitgaan. We worden geconfronteerd met een aantal maatregelen, die fur et à mesure worden genomen, allemaal met de beste bedoelingen, om het verkeer in goede banen te leiden, om het verkeer veiliger te maken, om het verkeer zachter en vriendelijker te maken, enz... Daar heb ik allemaal geen probleem mee. Soms heb ik wel problemen met de tijdstippen en de coördinatie van enkele doorgevoerde maatregelen, maar dat is een ander paar mouwen. Wat me wel opvalt, is dat men - en daar zullen wel voldoende redenen of eventuele redenen voor zijn en dat hoor ik dan seffens wel van de schepen - over de manier waarop dat men sommige categorieën weggebruikers aanpakt.

En ik verklaar mij nader. Wij hebben te maken met de wegcode, met verkeersregelgeving en dergelijke ... Elke Belg is gelijk voor de wet zegt men dan – en ik heb gewoon een paar bedenkingen bij de terminologie “Belg”, maar soit, tot daaraan toe – maar blijkbaar is dat niet waar. Blijkbaar is dat niet waar, want wij zien duidelijk een onderscheid in de aanpak van de handhaving, er is minder handhaving van de wegcode, van de reglementeringen, van de regelgevingen wat betreft het gemotoriseerd verkeer en het niet-gemotoriseerd verkeer, nl. het verkeer, de zachte of de zwakke vroeger, nu de zachte weggebruiker. Wat bedoel ik daarmee? Als ik zie – en terecht – dat men hard optreedt tegenover autobestuurders, die sneller rijden dan de toegelaten maximumsnelheid. Als ik zie dat men terecht optreedt tegen autogebruikers, die zonder autogordel rijden. Als men – en terecht – optreedt tegen autobestuurders die achter het stuur sms-en of met andere speeltjes bezig zijn. Dan zeg ik oké, goed, maar als ik dan zie dat men tegenover de zwakkere of de zachte weggebruiker veel gemakkelijker optreedt, dan stel ik daar mijn vragen bij. En ik verklaar mij nader. En binnenkort beginnen de scholen terug. En we zullen terug geconfronteerd worden – en ik heb het niet over de situatie in de fietsstraten, alhoewel ik daar ook enkele bedenkingen bij heb als ge ziet wat er in de praktijk soms gebeurt, maar daar ga ik nu eventjes niet op ingaan – maar als men buiten de fietsstraten fietsers – meestal jongere – met 2, 3 à 4 naast mekaar zie rijden, die zich absoluut niet storen aan het feit dat er achter ook komend verkeer is, zich daar absoluut niet aan storen. Als ik zie, dat een stopteken, een stopbord, inclusief haaiantanden door fietsers vrolijk worden genegeerd. Als ik zie dat op rotondes de voorrangregels door zwakke weggebruikers niet worden gerespecteerd. Als ik zie dat men op fietsen wél de gsm hanteert, terwijl dat achter het stuur van een auto niet mag, enz..., enz... Dan stel ik mij toch vragen. Een autobestuurder, die roekeloos door het verkeer en door de stad schuurt of scheurt, die wordt beboet en terecht. Maar fietsers, die als kamikazes tussen het verkeer zich begeven, die worden niet terecht gewezen. Die laat men doen. Daarom wil ik een oproep doen vandaag – een paar dagen voordat de school begint – dat men – en men zal terug overal acties doen, preventie en noem maar op, terecht – maar dat men nu eens eindelijk werk maakt, dat men doortastend – dat moet een korte periode zijn – een doortastende actie onderneemt om inderdaad te handhaven daar waar de zwakke, de zachte weggebruiker de wegcode overtreedt. Korte periode, korte pijn, maar het zal doortastend zijn en de boodschap zal rap begrepen worden. Maar nu is het oké, het zijn maar kinderen, het is maar jeugd, enz..., enz... Neen, als onze lichten niet branden als wij naar school reden, dan werden wij ook door de politieman tegengehouden en konden wij te voet verder hé. Dan konden wij 's avonds onze fiets komen laten zien op het commissariaat. Dat was dat nog maar. Maar nu wordt daar allemaal veel minder belang aan gehecht.

Daarom is mijn oproep, doe dat nu eens voor één keer, een serieuze actie. Niet alleen preventief, maar ook handhaving, strenge handhaving, ook naar de zachte weggebruiker.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Ik geef het woord aan de burgemeester.

BURGEMEESTER: Ja, collega's, ik zal in eerste instantie antwoorden en aansluitend zal collega, de schepen van mobiliteit, Carl Hanssens, nog één en ander zeggen. Mijnheer Wymeersch, vooraf wil ik toch wel dit stellen. Wanneer wij ons op de weg begeven en wij bekijken kritisch en objectief en neutraal het gedrag van de andere weggebruikers, dan stel ik elke dag samen met u en met iedereen vast, dat ik zowel automobilisten, bromfietzers, fietsers, voetgangers dingen zie doen, die ja, tegen de verkeersregels indruisen, die gevaarlijk zijn, waardoor zij anderen en ook zichzelf in gevaar brengen. Ik stel dat vast bij alle soorten weggebruikers. En de meeste mensen – niet iedereen – de meeste mensen zijn zowel eens in de ene situatie automobilist als fietser, als voetganger. Dat moeten we ons denk ik zeer goed voorhouden als we willen oordelen daarover. Ik wil tegenspreken, dat onze politie geen oog heeft voor fietsers, die zich ja, niet gedragen. Uiteraard – maar dat geldt ook voor auto's die roekeloos rijden of te snel rijden – ja, kunnen wij niet op elke hoek van de straat elk moment een agent zetten. Maar ik zie ook ja, roodrijders. Ik zie fietsers die links rijden. Zelfs op fietspaden, die links rijden. Ik zie fietsers die in de verboden richting rijden en van die dingen, zoals ik ook ja, automobilisten gevaarlijke dingen zie doen en voetgangers, die roekeloos de straat oversteken. En als ge dan probeert te bellen, maar ze hebben een walkman op, ja, dan helpt dat signaal totaal niet. Nu, klassiek bij het begin van het nieuwe schooljaar zal onze politie in de schoolomgevingen op de belangrijke invalswegen van de stad, op de schoolroutes en in de binnenstad verhoogd aanwezig zijn. En daar zullen alle weggebruikers natuurlijk ja, op hun tellen moeten letten, zodanig dus dat zij voor zichzelf en voor anderen geen gevaar brengen. Specifiek – want u spreekt dan vooral over de fietsers die tegen de richting rijden – dat zal worden gecontroleerd en geverbaliseerd. Desnoods het negeren van de wegcode, verkeersonveilig gedrag. Wanneer de dagen nog verder beginnen te korten, zal dat ook op de fietsverlichting en dergelijke zal er worden gecontroleerd. En ik krijg ook af en toe wel eens reclamaties van fietsers die zeggen ja, ik ben geverbaliseerd geweest door de politie in de verboden richting rijden. Ik geloof dat het 178 euro is als ik mij niet vergis. Dat dat toch wel veel is. Dat is een zeer hoog bedrag, maar dat is een niet-variabele boete. Dat ligt wettelijk vast. Dus ik wil toch eigenlijk wel tegenspreken dus dat de politie daar veel te weinig of geen aandacht aan zal besteden.

Naar kinderen tussen 12 en 16 jaar is het ook zo, dat die wanneer zij worden geverbaliseerd door het Parket kunnen worden uitgenodigd om dus deel te nemen aan verkeersklassen, zodanig dat zij op woensdagnamiddag les krijgen om de voornaamste verkeersregels te worden ingeprint, zodanig dat ze toch ook wel eens worden wakker geschud om te zeggen van ja, je bent zwaar in de fout geweest en met die en met die regels moet ge in de toekomst toch verder rekening houden. Nogmaals, ik denk niet dat onze politie bepaalde categorieën weggebruikers viseert en andere niet. Ik moet wel natuurlijk zeggen, mijnheer Wymeersch, het risico wanneer er een wagen met een ongeval betrokken is op ernstige verwondingen is veel groter dan wanneer fietsers natuurlijk daarbij betrokken zijn zonder automobilisten. Dat wou ik in ieder geval al zeggen. En aanvullend zal schepen van mobiliteit, Carl Hanssens, verder inpikken op uw vraag.

HANSSENS: Dank u wel, burgemeester. Ik wil kort drie dingen zeggen op dit punt. Want het is natuurlijk ook een punt, dat hier al verschillende malen is aangehaald. En ik wil in de eerste plaats zeggen, dat ik hier in deze raadzaal al herhaaldelijk heb herhaald, dat meer rechten en meer focus van ons allemaal op die fietsers - dat absoluut terecht is – voor mij ook betekent meer verantwoordelijkheid nemen. Elke keer dat een fietser of een voetganger de verkeersregels overtreedt, knaagt die een beetje aan het draagvlak van een beleid, dat zich echt focust op hen met de bedoeling om fietsen en te voet gaan zo veilig mogelijk en zo goed mogelijk te kunnen doen. Dus, ik stoor mij ook aan dat gedrag. Ten tweede, ik kan bevestigen uit eerste hand – ge kunt dat heel letterlijk nemen – dat de politie ook handhaaft op fietsers die bv. in de verkeerde richting rijden. Ik kan dat getuigen, dat dat zeker ook gebeurt. En ten derde wil ik nog eens bevestigen en de burgemeester steunen in wat hij zegt, is een zekere proportionaliteit ook, die we moeten toepassen. Proportionaliteit, die erin bestaat dat we vast moeten stellen, dat 53 % van de verkeersslachtoffers in onze stad fietsers waren bv. En dat er in de gevallen dat er ongevallen gebeuren, dat 2/3^e van die ongevallen gebeuren met gemotoriseerd verkeer. En dat bij slachtoffers in auto-ongevallen daar een heel klein percentage zachte weggebruikers zijn betrokken. En dus dat de focus op controle vooral op dat gemotoriseerd verkeer ligt, is ook een kwestie van proportionaliteit.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ik zie dat de heer, ja, de heer De Meyer, kort ja.

DE MEYER: Heel kort, voorzitter. Ik wil u geruststellen. Ik schrik regelmatig – maar dat is niet de discussie voor vanavond – voor de bedragen die gebruikt worden door de stad op de sociale media voor allerlei doeleinden.

Maar als men daar toch zoveel middelen voor inzet, zou ik eigenlijk een groot pleidooi houden om een deel van die middelen te gebruiken voor te sensibiliseren rond verkeersveiligheid. Ik vind dit meer prioritair dan een aantal opdrachten, die men nu geeft aan bureaus voor sociale media.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer. Ik ... Mijnheer Wymeersch? Ja, u hebt nog het wederwoord.

WYMEERSCH: Heel, heel kort, mevrouw de voorzitter ... (?). Uiteraard zitten wij grosso modo op dezelfde golflengte en uiteraard moeten bepaalde dingen in het juiste kader gezien worden. Maar dat neemt niet weg, dat we opzij mogen kijken en weg mogen kijken. En de schepen zegt terecht van ja, de meerderheid, de fietsers in het verkeer zijn een meerderheid aan het worden en veel fietsers worden betrokken in ongevallen en dergelijke. Dat kan best zijn. Maar dat heeft ook en niet alleen te maken met het gedrag van het gemotoriseerd verkeer, maar dat heeft voor een groot gedeelte ook te maken met het gedrag van de fietsers op zich. En daar en ik denk dat de scholen daar ook een belangrijke schakel in vormen. Want ik kan mij niet van de indruk ontdoen en ik weet het uit ondervinding, dat er al eens iets verkeerde zaken worden verteld aan jonge leerlingen, jonge kinderen in verband met de wegcode, in verband met de verkeersregels. Ik denk dat we daar met de scholen toch eens het punt op de i moeten zetten. Eens een paar lessen verkeersopvoeding aan de leerkrachten zou eventueel ook niet slecht zijn. Maar ik blijf erbij, het mag – het optreden naar de zachte weggebruiker – mag ook niet occasioneel zijn. Ik blijf ervoor pleiten eens een 14-daagse van de hard hand naar de zachte weggebruiker kan geen kwaad. Wie de roede spaart, enz..., enz...

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Goed. Dan stel ik voor dat we overgaan naar de volgende interpellatie en dat is die van de heer Wymeersch over vergroenen, ideologie of gezond verstand. En daaraan koppelen we dan de interpellatie ik dacht nr. 14. 14 ja. Ja, oké. Goed. Mijnheer Wymeersch, u hebt het woord.

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, als het van mij afhangt, zou ik de eer willen laten aan collega Van der Coelden om met zijn interpellatie te beginnen als hij daar zin in heeft.

VOORZITTER: Goed. Dan ... Ja, ik zie dat mijnheer Van der Coelden dat een goed idee vindt. Ja. Goed, Kris.

VAN DER COELDEN: Ja, bedankt, mijnheer Wymeersch. Goed, ik denk dat mijnheer Wymeersch ook wel iets ruimer zal gaan in zijn interpellatie dan ik, omdat ik wil mezelf focussen op wat er momenteel bezig is in de Abingdonstraat en de Gorinchemstraat. Het zogenaamde onthardingsproject.

Dus langs de ene kant van de verschillende zijstraatjes of inhammetjes van die twee straten wordt aan de ene kant het voetpad opgebroken en maakt dat plaats voor een graszone. Daar is nogal wat onbegrip en ook wel ongenoegen voor in de betrokken straten. En allé, eerlijk gezegd, ik heb ook wel begrip voor die sentimenten, die daar spelen. Eerst en vooral moet ge er rekening mee houden, dat dat een wijk is, die nog grotendeels bevolkt wordt door de mensen, die daar het begin van de jaren '70 – 1972-1973-1974 – een huis gebouwd hebben als jong gezin. Dus momenteel zijn dat allemaal flinke 70'ers die daar nog wonen. Maar die natuurlijk niet altijd nog even goed tebeen zijn. Dus mensen die ja, de aanwezigheid van een goed voetpad wel naar waarde kunnen schatten. En daar is dat toch moeilijk uit te leggen, dat die voetpaden voor hun deur, voor hun woning verdwijnen. Ten tweede zit ge daar ook in een wijk, waar niet alleen bewoners gebruik maken van de voetpaden, maar waar zeker omwille van de nabijheid van het Welzijnshuis nogal wat geparkeerd wordt en waar ook nogal wat mensen te gast zijn die daar niet wonen, maar die daar de wagen parkeren en die vervolgens te voet naar het Welzijnshuis gaan. Die dus te voet gaan, dus ook wel behoefte hebben aan voetgangersinfrastructuur, maar die daar ook parkeren en ja, waar ge kunt vrezen, dat die dat niet altijd volgens de regels zullen doen. En dat er ook wel eens iemand in de gazon zal gaan staan met zijn wagen. Ten derde vind ik het merkwaardig, dat dit project doorgaat in een wijk of in een wijkje waar er in feite een wadi midden door die wijk loopt. Dus je zou zeggen, het regenwater dat daar valt, wordt opgevangen in een gescheiden riolering en wordt dan naar die wadi geleid, die centraal door die wijk loopt, waar het water dan rustig kan infiltreren in de ondergrond. En in feite bereikt ge daar juist hetzelfde effect mee als wat je nu bereikt met dat onthardingsproject van de voetpaden. Alleen heb ik de indruk, als ik eens door de wijk daar loop, ik heb daar nog nooit veel water in zien staan in die wadi. Dus wat daarmee mankeert, dat weet ik niet, maar hij ligt er in ieder geval en hij is toch bedoeld om regenwater op te vangen. Ten vierde, wat je dan ook hoort als je gaat spreken met de mensen daar, dat is van ja, maar ja, als ge dan wilt ontharden als stadsbestuur, er is hier wel nog wat anders dat je kan doen ook. Er ligt een grote parking aan de begraafplaats van Tereken, die volledig in asfalt ligt. Die zelden voor de volle 100 % ook gebruikt wordt. Ja, waarom doe je daar dan niet iets. Een heraanleg, daarom niet noodzakelijk een verkleining van die parking, maar een heraanleg waarbij dat je toch zorgt voor een ondergrond, een verharding die meer waterdoorlatend is. Wat er ook ligt in die wijk, in de Gorinchemstraat, is een voetpad volledig langs de kant van de begraafplaats, waar je van zou kunnen zeggen, ja, bon, dat ligt er al tussen de struiken. Voor hetzelfde geld ga je aan de overkant van de straat, de kant waar de mensen wonen en waar die straatjes zijn.

Dus als ge dan toch vragen wil stellen over de noodzaak van voetgangersinfrastructuur stel dat dan in vraag en probeer daar te ontharden. Dus er zijn ook wel alternatieven. Bon, ik wil dat ook niet overdrijven, maar ik zeg het, ik deel, allé, ik heb wel begrip voor het ongenoegen dat daar leeft bij de mensen. Allé, ontharden, ik denk dat niemand hier in de gemeenteraad tegen ontharding is, maar het mag ook geen fetisj worden. Het moet een verhaal zijn, dat ge ook nog verkocht krijgt, uitgelegd krijgt aan de mensen. En waarbij in feite de doelstelling van die ontharding, nl. meer infiltratie krijgen van regenwater in de bodem, ja, dat je dat ook op een andere manier kan verkrijgen dan door te ontharden, nl. door die infiltratievoorzieningen ja, uit te bouwen of te benutten als ze er al liggen, maar blijkbaar dan toch wel onderbenut worden.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van der Coelden. Ik geef het woord aan de heer Wymeersch.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Inderdaad, collega Van der Coelden, het is iets ruimer. En toch zal mijn tussenkomst iets korter zijn. We worden inderdaad de laatste jaren – en het is zo'n beetje een modeverschijnsel – om de oren geslagen met groen en vergroenen en groen om het groen. En water, de waterpartijen en de aanwezigheid van water wordt er nu ook bijgehaald. Ik heb daar tot op een bepaalde hoogte ook begrip voor, maar men moet het in de juiste context zien. We moeten het in de juiste context zien, want er is meer dan groen alleen op de wereld. Het moet nuttig zijn. Akkoord, het moet mooi zijn, het moet goed zijn en het moet allemaal passen in hetzelfde plaatje. Het moet ook sociaal verantwoord zijn en het moet ook passen in de leefwereld van de mensen, die in de stad of in de rand van de stad wonen. En ik heb al vastgesteld, dat daar toch weinig wordt bij nagedacht. We hebben de straat van de toekomst, we hebben de problematiek zoals collega Van der Coelden aanhaalt en het pleidooi van ontharding, we hebben de geveltuinjes, enz..., enz... Allemaal leuk en wel, maar ... We hebben groen en we hebben uitbreiding van het openbaar domein. Waarom hebben wij uitbreiding van het openbaar domein? Omdat de stad groeit. Dat is zoals de kip en het ei. Wat willen we? Willen we dat de stad groeit? Goed, dan krijgen we meer inwoners. Dan krijgen we ook meer onderhoud, meer open ruimte die moet onderhouden worden. En dan zien we daar, schieten wij – ten minste de stad – zeer zwaar tekort. Als – en dan moet men echt geen bril voor opzetten – ge door de stad en inclusief de deelgemeenten en de buiten, als men door de stad rijdt, dan ziet ge hoe onverzorgd de openbare ruimte en het openbaar groen erbij ligt. En dat gaat over rotondes, dat gaat over de bermen, dat gaat over van alles en nog wat. En soms, men heeft daar indertijd gebruik van gemaakt, de laatste jaren, om daar die wilde bloemen daarin te zaaien.

Dat is leuk, dat is knap, maar de laatste tijd bekruipt mij de indruk dat men deze soort van begroeiing heeft gekozen om te verbergen en te vermommen dat het onkruid daar welig, dat daar ook zijn toegang vindt en dat een beetje te verbergen. Want het is niet alleen de bloemen die men heeft aangeplant en gezaaid die daar groeien, het onkruid schiet metershoog de lucht in. En nu kan men zeggen van kijk, we zitten dus met het seizoen en alles groeit 5 maand. Het ligt niet alleen daar hé. Het ligt ook niet alleen aan het bermdecreet, want het bermdecreet bepaalt als ik mij niet vergis, als ik het nog weet van vroeger dat men kan beginnen maaien vanaf 15 juni. Binnen 14 dagen zijn we 15 september en als ge sommige rotondes, sommige bermen, sommige graskanten gaat bekijken hoe die erbij liggen, dat is schandalig! Hoe komt dat? Ik weet het niet. Maar als ik ook de mensen van de groendienst, die werkzaam zijn op de kerkhoven, bezig hoor, dan moet ik tot het besluit komen – als ik hen mag geloven en wie ben ik om hen tegen te spreken – dat er blijkbaar een chronisch en structureel gebrek is aan het nodige personeel wat betreft het onderhoud van perken, plantsoenen en openbaar groen. En dan hebt ge de keuze. Ofwel blijft ge u vasthouden aan de ideologisch geïnspireerde manier om te vergroenen om te vergroenen. En ik heb niets tegen groen op zich, maar het moet ook functioneel een beetje deftig zijn. Ofwel zet men de tering naar de nering en zegt men, dat kan niet, want wij kunnen het niet onderhouden en wij nemen gepaste maatregelen. En daarom mijn pleidooi aan het college, stop nu eens met groen aan te leggen gewoon omwille van het groen, maar bekijk het functioneel, ga in overleg met de buurten en noem maar op en kijk wat de tekorten zijn in uw personeelsbestand om het onderhoud en de eventuele aanleg van nieuwe groenstroken, planten en noem maar op, om dat op een ordentelijke manier aan te pakken. Anders wordt het, het is een zootje, maar anders wordt het nog een grotere zoi en blijft het een zoi.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Ik geef het woord eerst aan schepen De Meester.

DE MEESTER: Ja en daarna zal Carl ongetwijfeld aanvullen. Ja, ik wil in elk geval al snel beginnen met te zeggen, als ik u hoor zeggen dat het ontharden een modeverschijnsel is, dan zal het u niet verbazen dat mijn haar er een beetje van gaat rechtstaan. En we hebben het vanavond al veel over water gehad in diverse vormen, maar de wateroverlast of het beperken van wateroverlast daar speelt ontharding een gigantische rol in, maar ook het beperken van droogte speelt ontharding een gigantische rol. Dus dat is geen ideologie. Dat is gezond verstand, dat is in functie van de leefomgeving van de mens. En dat is in functie, daarmee zeg je het ook al ineens, dat het functioneel is. Het zorgt voor minder opwarming van de stad. Het zorgt voor meer biodiversiteit. Een koelere stad, waterinfiltratie heb ik al genoemd.

Gezondere lucht, beter klimaat. Dus zeggen dat dit een modeverschijnsel is, dat doet oneer aan aan het werk dat veel van onze medewerkers doen om te kijken inderdaad op welke manier dat we kunnen omgaan met verharding en op welke manier dat we er kunnen voor zorgen dat die verharding, dat we die beperken, dat we die wegnemen waar het mogelijk is. En dat we ook op plaatsen waar toch verharding noodzakelijk is, dat we kijken naar het type verharding. Maar zeggen, allé, ik ga het nog eens herhalen, dat vergroenen en ontharden een modeverschijnsel zal zijn, dat wil ik eerst en vooral met klem tegenspreken. Ik denk dat over de concrete projecten en over de groendienst, dat ik daarvoor beter het woord doorgeef aan Carl. Maar ik vind het toch straf, dat we de dag van vandaag ontharding nog moeten verdedigen in de gemeenteraad.

VOORZITTER: Dank u, schepen, schepen De Meester. Ik geef het woord aan schepen Hanssens.

HANSSENS: Ja, dank u wel, voorzitter. Eerst en vooral, er wordt vaak verwezen naar het bermdecreet, maar dat is echt wel een heel strenge richtlijn. Je mag een eerste keer maaien na 15 juni en dan mag je een tweede keer maaien na 15 september. Het is niet zo, dat ge moogt maaien tussen 15 juni en 15 september hé. Dus of permanent moogt maaien. Dat ter informatie. Om op Kris zijn punt in te gaan, allé, wij hebben die boodschap bijna letterlijk ook hoe u ze hier hebt gebracht, die is ook tot bij ons gekomen. En er zijn inderdaad wel wat lessen uit te leren. Maar ik denk wel dat we de zaken niet mogen omdraaien. Dit initiatief dat we nemen in de wijk is niet een kwestie van dat we daar willen ontharden. Neen, dit is een actie als gevolg van de vele meldingen over het slecht liggen van voetpaden. En dan zijn we daar gaan kijken van hoe is die staat van de voetpaden en moeten we daar inderdaad iets aan doen. En in het oordeel van onze diensten bleek van ja, wij zouden daar eigenlijk de voetpaden moeten vernieuwen, want er zijn wel veel putten of losliggende tegels in die wijk. Op dat moment ga je de beleidslijn toepassen. De beleidslijn, die we gestart zijn trouwens in de vorige bestuursperiode, om te kijken of er twee voetpaden nog wel nodig zijn. Hier – en dat wil ik toch ook wel benadrukken – is er wel degelijk gekeken naar de omgeving en rekening gehouden met de leeftijd in die wijk. Waarom zeg ik dat? Omdat we eigenlijk nog een stukje verder gaan vandaag, dat we in doodlopende straten eigenlijk liever geen voetpaden meer voorzien. Bv. in de – nu moet ik eventjes kijken – in de Bruin de Beerlaan of in de Tiecelynstraat, daar komen geen voetpaden meer. Een doodlopende straat in Belsele. Hier hebben we geoordeeld, dat dat niet wenselijk was, omwille net van die hogere leeftijd in de wijk en behouden we het voetpad aan minstens één kant daar. Het klopt dat daar inderdaad een wadi bevindt, maar - niet mijn woorden – elke m² ontharding telt, vele kleintjes maken één grote plak op harde ruimte.

Het is dus ook zo, dat als je voetpaden hebt, ja, inderdaad loopt dat in de riolering en misschien naar een wadi of een overstort ergens anders, maar het gaat er in ieder geval om om zo snel mogelijk dat water te laten infiltreren en de infrastructuur, die gebouwd is om water op te vangen, niet te belasten. Ik neem uit de reacties uit de wijk toch wel één belangrijk punt mee. Er is meer aandacht nodig voor de communicatie rond voetpadvernieuwing en ontharding en een duidelijke duiding waarom we willen ontharden. We hebben daarvoor trouwens een uitstekende folder, die helaas in deze wijk om mij een nog onbekende reden niet is mee bedeed. Waardoor natuurlijk de context totaal wegvalt, ook voor die mensen en we de kans niet gehad hebben om dit correct toe te lichten. En dat is toch wel een les, die we moeten onthouden. En dan kom ik tot mijnheer Wymeersch zijn punt. Ik denk dat het in de vorige punten ook al een stukje is aangehaald. We hebben dit jaar de klimatologische omstandigheden mee zou ik zeggen. Toch als het gaat over het groeien van groen. Maar dan is er één probleem met het groeien van groen is dat dat ja, allemaal tegelijk groeit. En dat groeit niet mee met de planning van onze groendienst. En dat is toch iets waar we dieper over moeten nadenken. Wat wil ik daarmee zeggen? Is dat natuurlijk overal alles tegelijk hogerop komt, maar dat onze groendienst een bepaalde planning volgt. En een planning, die normaal gezien ervoor zorgt dat gans het grondgebied gedekt is en dat gans het grondgebied ook onderhouden wordt met de vooropgestelde onderhoudsintensiteit. En dat is misschien iets dat nog niet heel duidelijk of heel veel is uitgelegd en we gaan daar wel eens dieper op ingaan in een commissie, denk ik. Maar we hebben ons grondgebied ingedeeld in drie onderhoudstypes van zeer intensief – en dat kan je zien hier op het O.-L.-Vrouwplein bv., dat is zeer intensief onderhoud – naar zeer extensief. In de buitengebieden zie je dat soms, maar ook in de stad. Extensief, waar we met bloemenmengsel werken en dan inderdaad de natuur zijn rol laten spelen. Wat doen we dan om dat aan te duiden, dat dat wel degelijk onderhouden wordt? Dan worden de boorden wel afgemaaid om op die manier te laten zien van nee, nee, dit is echt wel de bedoeling dat het er zo uitziet. En ook daar net hetzelfde punt als het vorige. Hebben wij nog onvoldoende uitgelegd aan de burger van hoe dat we dat groenonderhoud, dat we dat eigenlijk doen. En dat dat in drie verschillende niveaus is. Dit wil niet zeggen, allé, hier kom ik dan terug, dat we niet kunnen verbeteren. En dan zijn er drie acties, dat we nog kunnen doen. Eén, volgend jaar – en ik denk dat sommige mensen daar misschien zullen naar verwijzen, in bepaalde dorpskernen is er een probleem van overmatige onkruidgroei dat niet wenselijk is – vanaf volgend jaar wordt onze veegcapaciteit verhoogd. Nieuwe machine – dat hebben we hier in de gemeenteraad al goedgekeurd – maar ook meer mensen, nl. de mensen van de reinigingsdienst die naar onderhoud openbaar domein zullen gaan, zal onze veegcapaciteit verhogen.

En dat zal een positieve invloed hebben op die kernen. Die veegwerken, die gaan we nog meer dan vandaag afstemmen op ander groenonderhoud in bepaalde straten, zodat we met gecombineerde krachten sneller en langer tot een goed resultaat gaan komen. En ten derde, hetzelfde punt als daarnet, duidelijk maken aan de bewoners van onze stad naar welk groenbeheer we evolueren. En dat is een target, een doelstelling, dat telkens verplaatst wordt. Ik heb al enkele keren verwezen naar het zevenpuntenplan in onze afdeling beheer openbaar domein, dat is daar een integraal deel van. Dus ik zeg niet dat alles hunky dory is, maar ik vraag wel begrip voor de omstandigheden waarin we vandaag werken en uw vertrouwen, dat we dat wel degelijk onder controle kunnen krijgen, dat uitzicht op die plaatsen waar we willen dat het intensief wordt onderhouden.

VOORZITTER: Dank u, schepenen. Ik ... Mijnheer Wymeersch, wil u nog reageren?

WYMEERSCH: Ja, maar heel kort, mevrouw de voorzitter. ... (galm, onverstaanbaar) ... moeten we rekening houden met de mensen, de bevolking en ook met de occasionele of de frequente bezoekers van onze stad en van onze deelgemeenten. En ge kunt mij niet van de indruk afbrengen, dat op dit ogenblik de indruk die de stad qua groenbeheer en ook in de deelgemeenten qua groenbeheer opwekt, dat dat één is van slordigheid, onverzorgdheid. U bekijkt het misschien als onbekommerdheid, maar daar hebben de mensen dus niets aan. De mensen willen in een propere en aangename openruimte daarmee geconfronteerd worden. En welke bloemen en welke planten daar staan, dat maakt niet uit. En hoe de plannen ook zijn om ze te onderhouden, dat maakt de mensen niet uit. En als u tot de constatacie komt, dat alles tegelijkertijd moet onderhouden worden, dan kloppen uw plannen niet en dan moet ge een diversiteit aan planten en bloemen over de stad gaan verspreiden. Dat is inderdaad niet ... (?). Eigenlijk komt de problematiek van het tekort aan personeel van de groendienst in vergelijking met de steeds groeiende groene open ruimte, daar bent u niet op ingegaan. Ik denk dat dat een groot, een groot zeer punt is en ik weet dat het niet enkel te maken heeft met de groendienst. Ik denk, ik heb de indruk dat er nog andere diensten zijn, waar dit ook het geval is, waar dus de stad in zijn personeelsbeleid – gewild of ongewild, dat laat ik in het midden – daar tekortschiet. Maar als uw cliënteel uitbreidt, als uw cliënteel uitbreidt – ik heb dat al verschillende keren gezegd – met een aantal klanten – en de nieuwe bewoners zijn klanten – en ge gaat nieuwe wijken bouwen en ge bouwt dit en dat en verkavelingen en noem maar op, maar uw openbaar domein moet onderhouden worden. En als ge daar geen bijkomend personeel tegenover zet, dan hebt ge problemen. En die problemen manifesteren zich nu. En daar hebt ge geen zicht op of daar wilt ge geen zicht op hebben, dat weet ik niet, maar daar moet duidelijk iets aan gebeuren en daar heb ik vanavond geen antwoord op gekregen.

Maar ik hoop dat de ogen ooit eens zullen openen. En luister eens naar uw groendienst. Ga eens kijken op de kerkhoven, waar het ook noodzakelijk is dat men een tandje bijsteekt. Maar er zijn veel hoeken en kanten in onze stad waar het eigenlijk onverzorgd is. Ik denk dat heel wat mensen, die zulke tuinen achter hun huis hebben liggen, beschaamd zouden zijn moesten ze bezoek krijgen.

VOORZITTER: Ja.

BURGEMEESTER: Voorzitter, ik wil daar toch twee dingen op zeggen. Eén, inderdaad, omwille van het groeiseizoen zijn er veel opmerkingen gekomen en de schepen heeft erop geantwoord wat het probleem is, om overall tegelijk te zijn, wat niet kan. Aan de andere kant – en dat is mij ook opgevallen – heb ik dit jaar nog nooit, nog nooit zoveel felicitaties gehad voor de mooie, verzorgde bebloemde perken die we hebben in Sint-Niklaas. Dat is mij echt opgevallen. We hebben gisteren – schepen Hanssens – daar ook nog een kaartje van gekregen van mensen uit Sint-Pauwels en dat sluit aan bij vele mails en ook mondelinge appreciaties die ik gekregen heb. En inderdaad, mijnheer Wymeersch, andermaal, andermaal praat u uw eigen stad, die u zegt zo lief te hebben, weer naar beneden.

VOORZITTER: Goed.

WYMEERSCH: Maar, burgemeester, ik gebruik mijn ogen en ik vertel geen leugens.

BURGEMEESTER: Ja, ik ook niet.

VOORZITTER: Goed. Ik zou ... Ik zou graag de bespreking hier sluiten. Dan zijn we gekomen, dus de interpellatie 7 is ingetrokken, interpellatie 8. Is een interpellatie door raadslid Anneke Luyckx in verband met de rattenbestrijding. Mevrouw Luyckx, u hebt het woord.

LUYCKX: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ja, ik woon zelf letterlijk in een uithoek van het stedelijk gebied, dat Sint-Niklaas is. En bij ons in de straat – er loopt een beek aan de overkant – zien wij uiteraard regelmatig al eens een rat lopen. Ik denk niet dat dat abnormaal is. Nu, de laatste tijd valt het mij wel op, dat het de laatste 2 à 3 jaar zijn dat er wel veel meer dan in het begin toen ik in Sint-Niklaas kwam wonen. Maar de laatste tijd bereiken mij berichten van een aantal van onze leden en van mensen die ik op straat spreek, die mij erop gewezen hebben, dat dus blijkbaar niet alleen in mijn straat de ratten meer zichtbaar worden, maar dat het ook vooral in het stadscentrum is. Er zijn een aantal filmpjes en foto's die circuleren op sociale media daarover. Zo is het zo, dat de spoorwegberm achter de winkels op het Stationsplein, dan meer bepaald de JBC, de kinderkledingwinkel, waar gewoon gaten in de grond zijn en waar hoogstwaarschijnlijk een heuse rattenburcht zich bevindt.

Het filmpje op Facebook, waar een rat – groot, dik en weldoorvoed en helemaal niet bang – op een riooldeksel zit waar fietsers passeren, waar voetgangers passeren en dat beest zit daar welvoldaan te wezen en geeft eigenlijk geen krimp. Daarom heb ik een aantal vragen opgesteld. U kan die lezen. Ik ga die hier niet herhalen. Ik heb deze interpellatie aan de burgemeester gericht. Waarom? Eigenlijk omwille van het feit dat ja, ratten in het stadscentrum van Sint-Niklaas kunnen we nu toch niet direct een positief visitekaartje voor de stad noemen. En ja, een grote rattenpopulatie stel ik mij ook vragen bij de volksgezondheid. Dus dat is de reden dat ik dat eigenlijk aan de burgemeester gericht heb. Het is niet alleen het Stationsplein. Ik krijg meldingen van zijstraten van de Stationsstraat, het bredere centrum waar ratten zich in portieken bevinden. Mensen die thuiskomen, die die beesten daar moeten weggagen. Dus ja, in ieder geval omwille van deze problematiek heb ik de voorliggende vragen opgesteld en ik ben benieuwd naar het antwoord. Dank u wel.

VOORZITTER: Dank u, mevrouw Luyckx. Ik geef het woord aan de burgemeester.

BURGEMEESTER: Wel, we hadden binnen het college afgesproken, mevrouw Luyckx, dat schepen Hanssens daarop ging antwoorden.

VOORZITTER: Schepen Hanssens?

HANSSENS: Ja, het feit dat de schepen van publieke ruimte en niet die van dierenwelzijn hierop antwoordt, heeft ook wel met het beestje te maken, denk ik. Ik denk, nogmaals moet ik zeggen, dat die meldingen ook tot bij ons komen. En dat we wel merken dat er een verhoogde aandacht is - waarschijnlijk omdat ze ook meer opvallen – dat er ratten zijn. Nochtans is het zo, dat we deze zomer niet meer meldingen krijgen over overlast van ratten dan de voorbije jaren. En dat is al zeker niet het geval voor het centrum van de stad. Ik moet dat formeel tegenspreken. We hebben daar wel recentelijk één melding gehad en ik vermoed zelfs dat het over hetzelfde incident gaat dan dat we gezien hebben. We hebben wel ondertussen ook de Facebookpagina's van Sint-Niklaas of de para-Facebookpagina's van Sint-Niklaas gevolgd en daar zien we die berichten natuurlijk ook. Voor rattenbestrijding doen wij als stad beroep op RATO, waar gemeentes lid van kunnen worden en dan beroep kunnen doen op die diensten. En gemiddeld zijn zij een 2-tal keer per week actief op ons grondgebied. Dat is het behandelen van meldingen, het verversen van lokaas en soms plaatsen van nieuwe rattenbakken. En in noodgevallen reageren zij ook zeer snel, nl. binnen de 24 uur moest er echt een uitbraak zijn of echt een heel groot nest gekend zijn. RATO geeft bij meldingen van ratten op privaatdomein persoonlijk advies aan de bewoners en start mee de bestrijding op. En daar ligt ook een stukje de moeilijkheid, is natuurlijk dat - ook decretaal bepaald – mensen zijn verplicht om ratten op privaatterrein zelf te bestrijden.

Ze kunnen daarvoor geen beroep doen op de overheden. Ze moeten dat zelf doen. Kunnen daar natuurlijk – liefst zelfs – experts voor inschakelen. Maar daar waar het gaat over publieke plaatsen – rioleringen, beken, grachten – kunnen zij dus een melding naar de stad doen. Ik ga niet al uw vragen kunnen beantwoorden in de korte tijd dat ik hier heb om te antwoorden. Ik zal ervoor zorgen, dat die antwoorden bij het zittingsverslag worden gevoegd, nl. over wat de mogelijke gezondheidsrisico's, enz... zijn. Ja, zolang dat je niet in aanraking komt met ratten is dat zeer en dan echt wel zeer beperkt. Rattenbestrijding is eigenlijk een verkeerd woord, want ge moet eigenlijk spreken over rattenbeheersing. Het bestrijden van ratten is bijna onmogelijk. Ratten broeden ook het ganse jaar door. Dus één rat minder of twee ratten minder betekent heel gauw dat er straks andere zijn. En wat we wel zien, is dat de middelen die wij inzetten, bv. naar aanleiding van het incident in de Stationsstraat, dat dat werkt. Wat doen we daar bv.? Op plaatsen ... Wat er dan gebeurt, is dat men dan een rattenvval plaatst met lokaas in. Die ratten eten dat lokaas op. Dat is zo gebeurd in de Stationsstraat, omgeving. Maar wat gebeurt er? Die gaan daar niet direct van dood. En misschien moet de schepen van dierenwelzijn eventjes buitengaan. Maar dat kan soms dagen of zelfs weken duren voordat die sterven. In tussentijd lopen die een stukje verdoofd rond en reageren die dus niet meer op wat er rond hen gebeurt. Dus op een heel vreemde manier zou ik eigenlijk moeten zeggen, als ge een rat ziet, die niet meer beweegt, die is eigenlijk op weg naar de exit. Maar dat is een heel vies gezicht natuurlijk, dat zo'n beest niet beweegt. De meldingen van de ratten aan de spoorwegberm is een erkend en een gekend probleem, maar helaas omdat dat aan de spoorwegberm is, is het ook een beetje, is het niet een beetje, maar is het aan Infrabel om dat probleem op te lossen, omdat wij niet in de buurt van de spoorwegbermen mogen komen. Wat is er nog belangrijk? Is natuurlijk dat één, als er gaten worden gevonden, vooral kleinere gaten, dan moeten die dichtgemaakt worden. Op die manier kunnen die ratten daar ook geen gebruik van maken als een vluchtweg. Maar het grootste, het grootste, het beste wat we kunnen doen, is de oorzaken waarom dat ratten er zijn en graag zijn, nl. dat er eten is en dat er zaken zijn waar ze zich aan kunnen versterken of tegoed doen. Dat we die bronnen uitschakelen, dat is het beste dat we kunnen doen om rattenplagen tegen te gaan. Maar dat wijst ook op de moeilijkheid, waar we daarmee geconfronteerd worden. Ratten gedijen uiteraard ook regelmatig in de rioleringen en uiteraard niet alleen in Sint-Niklaas. Maar de stelselmatige vernieuwing van de riolering, zowel in de binnenstad als in de buitengebieden, zal op langere termijn een positief effect hebben op het aantal ratten. Momenteel hebben wij geen weet van eventuele vernielingen of beschadigingen door ratten. Als deze zich voordoen, zullen we dat geval per geval bekijken.

En in ieder geval blijven wij beroep doen op RATO en de burgers, allé, als ze iets zien waar ze van denken “de oorzaak zit daarvan op openbaar domein”, meld het alstublieft, meld het, wij komen ter plaatse kijken samen met RATO en kijken wat we daaraan kunnen doen.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Mevrouw Luyckx?

LUYCKX: Ja, ik dank de schepen voor zijn antwoord. Ik hoop samen met hem dat we het probleem kunnen onder de knoet houden is misschien een verkeerd woord. Ik wou hem er wel nog misschien een weetje dan, hopelijk, nu de maatregelen voor COVID kunnen lossen, misschien helpt dat wel, omdat ik mij heb laten vertellen, dat ratten door menselijke activiteit blijkbaar hun nesten beperken. Dus, ik vond dat een zeer interessant weetje. En bij deze wil ik dat graag met u delen. Maar in ieder geval dank u wel voor uw antwoord en ik zal mijn correspondenten daarvan op de hoogte brengen. Dank u wel.

VOORZITTER: Dank u, mevrouw Luyckx. Ja, excuseer, mijn ... Ja, we gaan over naar interpellatie 9 van raadslid Frans Wymeersch, openbare werken, dossiers met problemen? Frans, jij hebt het woord.

WYMEERSCH: Ik ga hoe langer het duurt, hoe korter dat mijn interpellaties zullen worden, mevrouw de voorzitter. Er zijn blijkbaar een aantal problemen bij een aantal dossiers opgedoken in deze stad. Ik ga er twee aanraken. Het eerste is ja, een project dat toch al een aantal jaren in de stijger staat, bijna letterlijk, nl. de aanleg van een fietsbrug al dan niet gesponsord door de provincie. Men heeft geopteerd in deze stad van deze brug niet door te trekken over de Oude Molenstraat of over de Nieuwe Molenstraat – het is de Nieuwe Molenstraat - maar ergens halverwege te laten stoppen. Men heeft dan een proefproject gedaan door een knip te zetten op de bewuste straat om te zien wat dat zou met zich meebrengen. Ik begrijp die knip als men echt bekijkt de verkeerssituatie en het veiligheidsplan. Maar dat heeft natuurlijk, als men de problemen wegneemt, probeert, dan creëert men ergens anders problemen, met als gevolg dat er mobiliteitsproblemen waren in de onmiddellijke omgeving en een klacht heeft ingediend en dat nu dus als gevolg daarvan het dossier voor minstens 6 maand stilligt. Nu, ik kan mij niet van de indruk ontdoen, dat die fietsbrug er sowieso nooit zou gekomen zijn of ten minste zulke plannen zouden gekomen zijn, als de provincie niet met de nodige financiële middelen over de brug was gekomen. Woordspeling. Nu, dan de uitleg krijgen of de uitleg geven – naar gelang wie er aan het woord is – dat het doortrekken van de fietsbrug richting Nieuwkerken over de Nieuwe Molenstraat, dat dit veel te duur zou zijn, dat is een argument dat kant noch wal raakt.

Ten eerste of men eerst ten rade moet gaan bij de provincie, dat laat ik in het midden, maar als ik zie welke al dan niet nutteloze gelden er worden besteed in deze stad de afgelopen jaren, dan denk ik dat de habbekrats, die het verder doortrekken van deze brug over toch niet zo'n grote afstand, dat dat een peulschil is daarmee vergeleken. Dus ik denk, mijnheer de schepen, leden van de meerderheid van het college, dat het stilaan tijd wordt om eens serieus de koppen bij mekaar te steken en de knoop door te hakken en te zeggen van kijk, oké, we stappen van onze oorspronkelijke plannen af en we gaan – en dat is goed voor de mobiliteit, goed voor de veiligheid van de zachte weggebruiker – dat wij dus inderdaad die fietsbrug gaan verder trekken richting Nieuwkerken. Dan is dat probleem opgelost. Tweede probleem, dat zich stelt – en dat is van horen zeggen, maar ook de visu het één en ander te hebben vastgesteld en dat is mijn vraag dan ook – als ik ook hoor tijdens een gemeenteraadscommissie – en ik weet nu niet meer direct de welke – dat er een probleem zou zijn met de aanbouw van de nieuwe vleugel van het stadhuis, dat daar bepaalde problemen zouden gerezen zijn - instructiefouten en dergelijke men spreekt, maar ik ken daar niets van, ik ben geen aannemer, alhoewel ik Wymeersch heet, dat er ergens een betwiste ijzeren constructie zou zijn, die verkeerd zou geplaatst zijn of weet ik veel en dat daarom de ramen terug moeten uitgenomen worden, stukken muur uitgebroken en dergelijke – dan vraag ik, wat is daarvan aan, één. Ten tweede, wat is het gevolg van het later zijn op het opleveren van de nieuwe vleugel van het stadhuis? En als het waar is wat ze zeggen, wie zijn daar de verantwoordelijken, wat zal dat kosten en wat gaat men daarmee doen? Dat zijn een paar korte vragen, waarop ik graag een antwoord zou hebben.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wymeersch. Ik geef het woord aan schepen Hanssens.

HANSSENS: Ja, dank u wel, voorzitter. In de afgelopen weken is er veel in het nieuws te doen geweest over de vertraging van die bouw van die fietsbrug. En die vertraging heeft gewoon te maken met het indienen van een beroepsschrift tegen de verleende bouwvergunning - die al ingediend én goedgekeurd was door de provincie - door een bewoner uit de as Vlasstraat/Godsschalkstraat. Een beroepsschrift heeft een doorlooptijd van 180 dagen. 30 dagen voor de volledigverklaring. 120 dagen behandeling en 30 dagen beroepsperiode. Dus dat geeft 180 dagen. Eigenlijk 6 maanden en die 6 maanden die komt. Daarvoor, de provincie heeft ook ervoor gekozen om geen aanbestedingsprocedure te lanceren, alvorens dat de definitieve vergunning binnen is. Dat is een keuze dus die de provincie maakt. Ik kan die wel begrijpen. Wij zouden dat misschien anders gedaan hebben, zouden die twee parallel hebben lopen, maar natuurlijk er is altijd de kans dat de vergunning niet wordt goedgekeurd. Maar ja, dan moet ge ook niet toewijzen dan op dat moment.

Maar bon, dat wil dus zeggen dat we 6 maanden verliezen. Dan daarna nog een aanbestedingsprocedure, lijkt het onrealistisch dat er in 2022 nog begonnen wordt met die bouw van die brug of dan toch ten minste ten vroegste in de 2^e helft van 2022. Trouwens, dat onderliggend beroepsschrift is geen discussie over de fietsbrug zelf, dan wel over inderdaad die maatregel van de knip op de Nieuwe Molenstraat, die wel negatieve effecten heeft op de doorstroming op het kruispunt Vijfstraten/Singel én de as Vlasstraat/Godsschalkstraat heel erg extra belast. En daarom hebben we ook toegezegd en we hebben dat ook toegezegd aan de bewoners in die straat, dat we daar flankerende maatregelen moeten en zullen ook nemen. Ik ben het niet eens met u, dat dat een kwestie van een makkelijke keuze gaat zijn. Allé, het verlenen van de fietsbrug over de Nieuwe Molenstraat gaat een veelvoud kosten van wat er nu gaat aangelegd worden en de reden daarvoor is heel duidelijk. Is als je dat fietspad op hoogte moet houden, dan moet je ook een talud maken, waar dat fietspad op rust of een metalen constructie om dat fietspad in hoogte te houden. Ja, de twee elementen hebben een enorme impact. Een talud, die breed uitloopt, wil zeggen dat we nog extra onteigeningen ook zullen moeten doen. Maar zo'n talud bouwen, dat is ook geen evidentie. Die moet ook versterkt, verstevigd worden. Kost een heel pak geld. De andere oplossing is echt om een metalen constructie te plaatsen met een zwevend fietspad. Dan spreken we echt wel over high tech engineering en dat gaat zelfs verder dan wat we nu voorzien op die plaats. Dus het gaat dan echt wel over een veelvoud en niet over een aantal honderdduizenden euro's meer.

VOORZITTER: Dank u, schepen Hanssens. Ik geef het woord aan schepen De Bruyne.

DE BRUYNE: Ja, dank u wel, mijnheer Wymeersch voor uw vraag. Zoals u weet, maart 2019 is onze aannemer Strabag gestart met de werken aan de nieuwe vleugel van het stadhuis. Nu, zoals je kan merken, het zijn omvangrijke werken en in de commissie van september – en dat is nog eens een herinnering voor de collega's, dat u dient in te schrijven voor een rondgang doorheen de werf, zowel op de commissie van mezelf als die van collega Buysrogge – dus het zijn omvangrijke werken, maar ook technisch zeer uitdagend. En dat op een zeer ja, beperkte ruimte middenin het centrum van onze stad, wat uiteraard een aantal gevolgen met zich meebrengt. Nu, zoals je weet, elke bouw en zeker een bouw met die omvang, wordt wel eens geconfronteerd met bepaalde problemen. En dat is in deze helaas niet anders. Nu, bij de aanvang van de werken had men vooropgesteld, dat april 2021 ja, de oplevering zou gebeuren. Maar dat heeft u gemerkt, die datum of die deadline hebben we helaas niet gehaald. Er zijn heel wat factoren, die daar aan de grondslag liggen.

Onder andere weerverlet, maar ook zaken – en dat hoeft niet te verbazen uiteraard – dat corona met alle gevolgen van dien en bijhorende beperkende maatregelen die dat met zich meebrengt, heeft ervoor gezorgd dat helaas onze timing is ja, opgeschoven. Ook een aantal technische issues, waar u naar verwijst, zorgden soms voor problemen. En ik vermoed – en dat heeft u daarnet ook, want dat begreep ik niet meteen eerst uit uw vraag die u had ingezonden, maar nu is dat al wat duidelijker – maar u refereert natuurlijk naar het probleem, dat is opgetreden aan het begin van de zomer met de gevelconstructie. Wat bleek? Bij het metsen van de voorgevel in de Parkstraat merkte de aannemer, dat er eigenlijk een te grote spanning zat op het stalen draagprofiel, dat die gevel moest ja, dragen. Was wat getorst. Waardoor – en dat is prima opgemerkt door de aannemer – meteen de werken werden stilgelegd en de opgebouwde zijgevel ook diende afgebroken te worden. Uiteraard, alle andere werken gingen op dat moment gewoon door. Nu, samen met de ontwerper, samen met het stabiliteitsbureau is er dan naar een oplossing gezocht. Die is er snel gekomen. En werden de werken alsnog hervat. Nu, uiteraard, zo'n technisch euvel dat kost tijd of extra tijd, maar ook helaas kosten. En u stelt zich uiteraard de vraag wie daarvoor verantwoordelijk is, wie daarvoor aansprakelijk kan gesteld worden. Daarvoor heeft de stad een verzekering, een ABR-verzekering voor alle bouwplaatsrisico's, een verzekering, een soort werfverzekering, waarbij dan een deskundige de zaak zal onderzoeken en op basis daarvan een uitspraak zal doen. En uiteraard moeten wij daar het onderzoek afwachten. Nu, ondertussen tracht de aannemer zo snel hij kan de werken zo vlot mogelijk te laten, verder te laten verlopen. En volgens de meest recente planning zou de opleverdatum eind december 2021 zijn. Ik hoop dat ik hiermee uw vraag heb beantwoord.

VOORZITTER: Dank u, schepenen. Mijnheer Wymeersch, is dat voldoende?

WYMEERSCH: ... (galm, onverstaanbaar) ... Oké, als het, zijn stelling is wat ze is, maar ik denk in globo genomen dat we toch een inspanning zouden moeten kunnen leveren, zowel qua investering, maar ook ten voordele van mobiliteit en vooral de veiligheid van de zwakke of zachte weggebruiker. Dat we inderdaad kosten maken, dat we inderdaad kosten maken. Is het niet dat die kosten toch vroeg of laat moeten gemaakt worden door een volgend bestuur om de fietsbrug verder door te trekken richting Nieuwkerken. Ik denk dat als we de kosten nu maken, dat het – hoe duur ze ook mogen zijn – ze zullen goedkoper uitvallen als dat u nog 5 jaar wacht.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Dan gaan we over naar interpellatie 10 van raadslid Jos De Meyer, wonen in recreatiegebied in de Modernadreef? Mijnheer De Meyer, u hebt het woord.

DE MEYER: Voorzitter, collega's, ik heb op een vroegere gemeenteraad reeds gewezen op dit dossier, nl. een privéwoningproject in recreatiegebied. Het stadsbestuur of toch minstens de schepen van ruimtelijke ordening is of was van mening, dat de Vlaamse code voor ruimtelijke ordening kan afgeweken worden voor woningen in het kader van het algemeen belang. Ik heb er vroeger reeds op gewezen, dat dit een juridische vergissing is. Is het bestuur of de schepen nog steeds overtuigd, dat deze constructie juridisch mogelijk en correct is of heeft het stadsbestuur – mede naar aanleiding van mijn tussenkomst – reeds een andere visie? Mochten ze met dit dossier toch doorgaan, is dit bestand tegen hogere beroepen en wat is vandaag de stand van zaken? Volledigheidshalve, schepen en ook om mijn stelling te funderen, verwijs ik eventjes naar een interessante en mijns inziens zeer relevante parlementaire vraag aan de bevoegde Vlaamse minister van justitie ... (niets te horen, geen opname) ...

VOORZITTER: Ja, nu is het goed, ja. Ja, nu is het goed? Oké, ja. Sorry, Jos. Derde keer, goeie keer.

DE MEYER: Recent nam ik kennis van de aanvraag in een gemeente door een privépersoon ontwikkelaar om in een zone van recreatie 18 woningen, waaronder 3 sociale woningen te realiseren. Op de projectvergadering gaf de omgevingsambtenaar een gunstig advies. En één van de vragen in de vraagstelling “komt het bouwen van woningen door privépersonen in aanmerking voor de kwalificatie algemeen belang, zoals voorzien in de Vlaamse code voor ruimtelijke ordening”? En dan neem ik de meest relevante passage uit het antwoord van de minister en luister nu goed, schepen en leden van het college “De ontwikkeling van private woningbouw komt niet voor in de oplistings van voornoemd besluit, art. 2 en is in principe dus geen werk van algemeen belang. Bijgevolg kan art. 4.4.7, Vlaamse code ruimtelijke ordening, ook niet toegepast worden”. Dit als staving van mijn visie. Maar mijn vragen heb ik daarnet reeds gesteld, nl. of ge bij jullie standpunt blijft en wat ondertussen de stand van zaken is.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer. Ik geef het woord aan schepen De Meester.

DE MEESTER: Ja, zoals – u heeft er zelf naar verwezen – dat het niet de eerste keer is dat we hierover spreken hé. En ik heb toen ook gezegd, dat het college in de vorige bestuursperiode zich geëngageerd heeft om wonen toe te laten op deze locatie. En dat het een betrouwbare overheid ook betaamt om engagementen ook na te komen. Dus in die zin is dat ook een afspraak, die we wensen uit te voeren. Er is inderdaad, u verwijst inderdaad naar art. 4.4.7 van de VCRO, waar bepaalde mogelijkheden in voorzien zijn. Ik moet u zeggen – in alle eerlijkheid – dat ik van die interpellatie in het Vlaams parlement, dat ik daar niet van op de hoogte was.

Dus uiteraard is dat nieuwe informatie en wil ik dat gerust bekijken en daar dan te gepaste tijde op reageren. Hoe dan ook, wat is de stand van zaken vandaag? De stand van zaken is dat er door de projectontwikkelaar, dat die plannen opgemaakt heeft. Dat er op zijn vraag een projectvergadering gehouden is. En het is belangrijk om ook te kaderen, dat binnen gebruik van art. 4.4.7 van de VCRO, dat daar steeds toezicht verricht wordt door het departement omgeving. En dat men dit dossier in het departement omgeving, dit project als gunstig beoordeeld heeft. Of de uitspraak van de minister daar iets aan verandert, weet ik niet. Hoe dan ook, zoals de zaken vandaag staan, hebben wij een verslag van een projectvergadering, waar het departement omgeving zich gunstig uitspreekt over dit dossier. Als daar iets aan verandert aan die houding, dan wil ik daar kennis van nemen uiteraard, maar dat is, tot vandaag hebben wij nog geen kennisgenomen dat die houding zou gewijzigd zijn. Dus, dat is de stand van zaken vandaag. Dat verslag van die vergadering, dat moet nog goedgekeurd worden door het college van burgemeester en schepenen en daarna moet er nog een convenant opgesteld worden. Maar wat u hier aanreikt, is voor mij nieuwe informatie. Dus ik wil daar gerust naar kijken. En als het standpunt van het departement omgeving zou wijzigen, dan wil ik dat uiteraard graag weten. Maar we hebben tot hiertoe nog niets vernomen.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Ja, mijn vraag is uiteraard ingegeven uit bezorgdheid, dat ge geen foute beslissingen neemt, schepen. Want mocht ge met dit dossier toch doorgaan, dan denk ik dat in hoger beroep en voor een raad van vergunningenbetwistingen gij hier steeds teruggefloten wordt. Het is niet omdat één ambtenaar mogelijks een gunstig advies gegeven heeft, dat het departement dit steunt. Want uiteraard is het standpunt, dat de minister inneemt, in overleg, in overleg met de hoogste ambtenaren van het departement. Laat dat heel duidelijk zijn. Als u zegt het verslag van de projectvergadering is nog niet goedgekeurd. Ik moet er u wel op wijzen, de projectvergadering heeft plaatsgehad op 5 februari. Dat is toch al enkele dagen geleden. Mocht u mij de vraag stellen “wat zou u daar wel doen op dit terrein”, ik denk dat het bv. – en het is maar één mogelijkheid – heel goed geschikt is om daar een buurtpark/-bos te voorzien met een nevenfunctie van recreatie. Ik denk dat dat door de buurt bijzonder zou gewaardeerd worden. En veel sterker dan de plannen, die ge nu wenst door te drukken. Maar ik geef u de raad en uiteraard zal ik u die parlementaire vraag, die dateert van 11 juni, bezorgen. En ik zou graag hebben, dat het met de administratie zo spoedig mogelijk bekeken wordt en dat ik daarover geïnformeerd word welk gevolg u eraan geeft, zodanig dat ik op een volgende gemeenteraad geen nieuwe vraag hierover moet stellen.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Euh, mijnheer De Meyer, excuseer. Ja, mijnheer Van der Coelden?

DE MEYER: Voorzitter, u moet toch in sommige zaken iets alerter zijn.

VOORZITTER: Ja.

DE MEYER: Laat het mij op deze beleefde manier zeggen.

VOORZITTER: Maar ik zal u straks ... Goed, ik zal u ...

WYMEERSCH: Voor één keer geef ik u gelijk, Jos.

DE MEYER: Wablieft, Frans?

VOORZITTER: Misschien is het de macht der ...

WYMEERSCH: Ik geef u deze keer gelijk.

VOORZITTER: Oké, goed.

DE MEYER: De stijl is nochtans anders hé.

VOORZITTER: Mijnheer Van der Coelden?

VAN DER COELDEN: Ik ken het project niet, maar ik ben door de vraagstelling van Jos De Meyer wel geïntrigeerd daardoor. En het zou mij vooral interesseren als het verslag van de projectvergadering goedgekeurd is, ja, om dat ook te ontvangen. Allé, bij mijn weten, we kunnen inderdaad afwijken van gewestplanbestemming in functie van het algemeen belang, maar ofwel wordt dat algemeen belang dan vertegenwoordigd door het feit dat een overheid een bepaald project wil realiseren, wat hier denk ik niet het geval is. Dat kan ook wel zijn, dat dat algemeen belang vertegenwoordigd wordt door private partijen. En dat is trouwens dat dat artikel voor in de wetgeving ja, ingepast geraakt om heel grote projecten, die vaak in samenwerking zijn tussen private partijen en overheid, enz..., om die te kunnen realiseren zonder dat ge daarvoor rup's en dergelijke voor moet beginnen opmaken. Dus dat is niet uitgesloten, dat private partijen toch het algemeen belang kunnen inroepen om dat artikel toe te passen. Alleen, als ik Jos hoor waar het hier over gaat, allé, dan staat dat wel veraf van hetgeen wat ik daarnet als typevoorbeeld gaf. Dus het benieuwt mij wel hoe dat in die projectvergadering en dan met name door de mensen van het department omgeving ja, hoe zij gunstig advies kunnen geven hebben voor dit project en hoe zij dat dan passen in die notie algemeen belang.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van der Coelden. Dan gaan we naar de volgende interpellatie nr. 11 van raadslid Frans Wymeersch, beloftes uit het verleden, wanneer realisatie. Mijnheer Wymeersch, u hebt het woord.

WYMEERSCH: Heel kort, mevrouw de voorzitter. Mevrouw de schepen, ik heb twee zaken opgedoken uit het verdere en nabijere verleden. Dingen die ons werden voorgespiegeld als zijnde klaar om gerealiseerd te worden of toch in de tijdlijn zaten om gerealiseerd te worden.

En dat er ook toezeggingen rond zijn gedaan. Eén uit het verdere verleden, waar u niet verantwoordelijk voor bent voor deze toezegging, maar desalniettemin, was namelijk de belofte van toenmalig schepen van toerisme en stadspromotie, mevrouw Charlier, die op een interpellatie van mij aangaande het installeren of het ontwikkelen van een ruimte voor campers, waar deze zouden kunnen, een staanplaats voor campers, dat ze antwoordde “ja, we zijn daarmee bezig, dat komt in orde”. Er zijn twee mogelijkheden heeft ze zelfs gezegd, één, het H. Heymanplein als het in een meer stedelijke omgeving zou gebeuren. Ik neem aan dat deze mogelijkheid ondertussen niet meer in aanmerking komt of het zou zijn dat het zou passen in de nieuwe plannen voor het H. Heymanplein. Maar dat is weer een andere discussie. En de tweede planning was eventueel op de parking van het recreatiedomein De Ster. Uiteraard is mevrouw Charlier verdwenen van het lokale politieke toneel, maar ik vrees ook de belofte die zij gedaan heeft met haar. Daarom wil ik vragen één, bent u nog op de hoogte van deze belofte? Zo neen, wil u deze belofte overnemen? En zo ja, hoe ziet u dat? Tweede en dat is wel een plan of een belofte van u. Ik ken de juiste formulering niet vanbuiten, maar het staat op blz. 11 van de beleidsnota van het fameuze ik zal het nog eens Witboek noemen van deze meerderheid, waar u een belofte deed, dat u tijdens deze legislatuur ter compensatie van ik weet niet wat, een grote nationale sportmanifestatie zou naar Sint-Niklaas brengen, die wederkerend zou georganiseerd worden telkenjare. Ik heb daar sinds de goedkeuring van dat Witboek of van die meerjarenplanning niets meer gehoord. Ik veronderstel dat daar, ja, ik vrees – ik zal het zo zeggen – dat daar ondertussen niets meer is gebeurd. U zult afkomen van ja, corona heeft roet in het eten gegooid, maar als ge een internationale weerkerende manifestatie gaat organiseren, dan moet ge daar toch op het ogenblik dat ge het laat inschrijven in de meerjarenplanning toch al mee bezig zijn en minstens een idee hebben wat u van plan was of wat u van plan bent en daar vooral weze het embryonaal daar een aanzet over geven. Hoe zit het? Hoever staat het daarmee? Wat zijn daar uw plannen? Wat zijn de concrete gegevens die u daar al over kunt meegeven? Ik dank u.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Ik geef het woord aan schepen Somers.

SOMERS: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Om op de eerste vraag te antwoorden, in ons beleidsprogramma staat er nergens verwezen naar de realisatie van bv. de camperplaatsen voor mobilhomes. Wel is het zo, dat die vraag wel al tot bij mij gekomen is via een aantal kanalen. Mensen die het mij persoonlijk gevraagd hebben. Maar het is ook eens voorgelegd in de commissie van toerisme.

Op basis van die vraag, die gesteld is in de commissie van toerisme, hebben wij dat – en zoals u zelf verwijst naar mogelijkheden op De Ster – besproken binnen onze ja, gesprekken die wij op regelmatige basis voeren met de verantwoordelijke van de provincie. En daar is toen gezegd van kijk, op het moment dat wij beginnen met de heraanleg of het verbeteren van de parkeergelegenheid langs de kant van de Vossekotstraat, willen wij met de stad bekijken om parkings voor mobilhomes met infrastructuur – want ge hebt natuurlijk 2 type parkings voor mobilhomes, enerzijds met faciliteiten en anderzijds zonder faciliteiten – om daar te kijken. Dus dat is een afspraak, die we met De Ster hebben gemaakt. Daarnaast, omdat de vraag toch wel af en toe tot bij mij komt om zelfs de mogelijkheid te creëren om parkeerplaatsen voor mobilhomes te hebben in de buurt van het centrum, maar dan zonder faciliteiten, zijn wij nu aan het bekijken in het kader van de diverse locaties waarmee wij in onderzoek zijn, om eigenlijk parkeergelegenheid ter vervanging van parkings die wegvallen onder de Grote Markt, bij de heraanleg van de Grote Markt en het creëren van parkeergelegenheid aan het noorden van de stad, om daar een aantal parkings voor mobilhomes – maar dan wel zonder infrastructuur, zonder faciliteiten van water en elektriciteit – te bekijken. Dus op dat tweede luik, denk ik, dat we snel tot bij jullie kunnen komen eens dat duidelijk is waar en welke mogelijkheden dat er zijn en hoeveel. Het gegeven van De Ster, dat zal iets langer duren en zal meer naar het einde van deze legislatuur zijn. Uw tweede vraag met betrekking tot een internationaal sportevent – en ik ga niet vitten over woorden – maar in het beleidsprogramma staat “een topsportevent” en een topsportevent ja, dat kan internationaal zijn, maar dat hoeft niet zo. En in de budgetten is 3 x 50.000 euro ingeschreven voor een topsportevent te organiseren. Een topsportevent, dat kan heel divers zijn. En ik denk dat daar de meningen bij heel veel mensen ook verschillend kunnen zijn. En u hebt er bovendien ook naar verwezen – en ge denkt dat dat het enige is dat ik ga antwoorden – dat door corona we dat niet hebben kunnen doen, maar de eerlijkheid is wel zo, dat in 2020 en 2021, gelet op corona, het niet mogelijk was een topsportevent te organiseren. Toch hebben wij ons best gedaan en kan ik u zeggen, dat wij dit najaar een Vlaams kampioenschap breaking – dat is breakdance – zullen organiseren, eind november. En dat wij volgend jaar als stad Sint-Niklaas gaststad zijn voor het Belgisch kampioenschap. Dit geeft geen beperkingen aan onze verdere zoektocht en onze verdere gesprekken, die wij aangaan inzake andere opportuniteiten die ons aandienen. Dus in het vervolg van deze legislatuur zal u alvast nog in kennis gesteld worden met een aantal andere mogelijkheden, die zich voordoen. Maar dat zijn zaken, die nu vastliggen. En ja, voilà.

VOORZITTER: Dank u, schepenen. Mijnheer Wymeersch, is dat voldoende?

WYMEERSCH: ... (gegalm, onverstaanbaar) Ge kunt ook geen ijs met uw handen breken. Maar wat betreft de sportmanifestatie, inderdaad we gaan niet ... (?), maar als u duidelijk de intentie laat merken bij het begin van deze zittingsperiode, dat u wat groots in petto heeft en ge komt dan met dit af, corona of geen corona, awel, et voilà. Als ge spreekt van een mager beestje, dat is het understatement van deze avond.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Dan gaan we verder naar interpellatie 12, ook van de heer Wymeersch, aanwerving extern consulent evenementen. U hebt het woord, mijnheer Wymeersch.

WYMEERSCH: Mevrouw Somers, ... (gegalm, onverstaanbaar). En ik heb wel een aantal teksten en een aantal gegevens van u gekregen, maar ik kan die op het ogenblik niet laden via mijn iPad, omdat ik enkel dit moet gebruiken om te interpelleren. Nu, u heeft noodgedwongen – en ik weet zeer goed waarover wij spreken – noodgedwongen omwille van de afwezigheid van een aantal mensen van de dienst evenementen, beroep moeten doen of menen beroep te moeten doen op externe experts inzake het begeleiden of het plannen van evenementen. Nu kan ik u er wel bijzeggen, dat het weeral eens het structurele tekort aan personeel op de dienst evenementen, dat dat al langer aan de hand is dan vandaag. Dus ge had dat al vroeger moeten zien aankomen. Dat even tussen haakjes. Dus, maar u heeft een extern expert willen aan of aangeboord of aangetrokken, maar ik stel mij daar toch een aantal vragen bij. De manier waarop. Als ik goed begrijp en als ik de collegebeslissing goed heb gelezen, dan heeft u zelf een expert aangezocht en gevraagd “bent u bereid, dien een offerte in en ge krijgt het”. Daar komt het in feite kort door de bocht op neer. En dan vraag ik mij af waarop heeft u zich gebaseerd om juist dat bureau of die vzw of die bvba of wat het ook moge zijn, aan te duiden en aan te trekken als. Als men verwijst in de argumentatie, dat de ondervinding van deze evenementenexpert, de ondervinding belangrijk is en dat deze beschikt over een zeer ruim netwerk, dan vraag ik mij af waarop u zich daarin baseert en wat dit netwerk en wat deze ondervinding dan ook moge zijn, want daar hebben wij links en rechts eens gegrasduind en navraag gedaan. Wij hebben daar niet al te veel resultaten op onze vraagstelling gevonden. Dus mijn vraag is tweërlei. Waarom heeft u zelf of wie dan ook – maar dat gaat u mij dan ook zeggen – juist de keuze bepaald om die expert aan te duiden, om dat expertenbureau aan te duiden? Twee, waarop hebt ge u gebaseerd om dat te doen, verwijzende naar het netwerk en de ruime ondervinding die men in deze zou hebben?

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Ik geef het woord aan de schepen.

SOMERS: Dank u wel. Dus, mijnheer Wymeersch, u hebt het zelf aangegeven, dat naar aanleiding van de personeelsproblemen op het team evenementen, nl. afwezigheid diensthoofd teamcoördinator en een deskundige, waarmee we geconfronteerd werden in de maand juni en dan rekening houdende met de beslissing van het college – en dat kan u ook nalezen in de collegenota's – rond het zomerplan en de vaststelling waar we op dat moment stonden met gans die planning, heeft ons ertoe genoopt om eigenlijk zeer snel te ageren, wensten wij nog iets van het zomerplan te kunnen realiseren. Dus gans deze procedure had een hoogdringend karakter en wij kunnen daar beroep op doen op een onderhandelingsprocedure met hoogdringend karakter. En ik heb u in kennis gesteld van de collegenota, waar ook verwezen wordt naar een bepaald artikel van de wet op de overheidsopdrachten, dat toelaat overheidsopdrachten te plaatsen bij onderhandelingsprocedure zonder voorafgaande bekendmaking, zelfs zonder raadpleging van meerdere ondernemers ingeval van een overheidsopdracht voor werken, leveringen of diensten, voor zover die strikt noodzakelijk zijn, de termijnen voor de openbare en niet-openbare procedure of mededelingsprocedure met onderhandeling wegens dwingende spoed voortvloeiend uit onvoorziene gebeurtenissen, voor de aanbestedende overheid niet in acht kunnen worden genomen. Als college achtten wij dat aan deze voorwaarden voldaan was, nl. het niet ingevuld zijn van functies van deskundige evenementen, waardoor er momenteel op de dienst maar één deskundige was, die zelfs nog maar, nog geen jaar in dienst was, het tegelijk sinds een aantal weken op dat moment wegens ziekte uitvallen van twee leidinggevende functies, het niet gekend zijn van de duur van de voormelde afwezigheden en zoals gezegd, de beslissing van het college om een zomerplan te realiseren. Dus eigenlijk die zaken hebben ertoe ja, geresulteerd dat wij overgegaan zijn tot deze procedure. Waarom hebben wij gekozen voor deze partij? Eén, omdat eigenlijk binnen de evenementenwereld in Sint-Niklaas, zowel intern, in de organisatie als externen eigenlijk deze partner kennen en ons ook hebben gezegd van ja, kijk, die partner kent de stad, die is van de stad en dat gaat een groot voordeel zijn, want die kent de bestaande evenementen. Verder hebben wij uiteraard – zoals ik al gezegd heb – geen marktonderzoek gedaan en hebben wij dus op de mogelijkheid om maar één firma te contacteren ingegaan. U verwijst naar structurele tekorten op de dienst evenementen. Ik denk dat ik hier later nog zal op terugkomen om aan te geven wat de problematiek binnen de dienst is. Maar de dringende noodzaak om iemand aan te werven én de kansen die wij kregen door iemand te kunnen aanwerven, die ook van Sint-Niklaas was en onze eigen werking in de stad reeds kende, dat was een bijzonder groot voordeel.

VOORZITTER: Dank u, schepen.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Nog heel kort. Ik ga daar niet dieper op ingaan, vermits dat het contract als ik mij niet vergis zo goed als afgelopen is. Nog een paar dagen. Maar mag ik – en ik wik mijn woorden en ik zal zeer voorzichtig zijn, ik wik mijn woorden – mag ik toch mijn wenkbrauwen fronsen en zware vraagtekens plaatsen met de argumentatie waarom u deze externe partner en uitgerekend deze externe partner hebt aange-trokken. Wij hebben ook een beetje ons huiswerk gemaakt. Ik zeg, we gaan daar nu niet op ingaan. Het brengt toch geen zoden aan de dijk. Maar bij gelegenheid zal dat aapje ook wel eens uit de mouw komen.

VOORZITTER: Goed. Dank u, mijnheer Wymeersch. Dan zijn we aan de 13^e interpellatie gekomen, deze keer van raadslid Kris Van der Coelden, buslijn 2 – alternatieven voor Fabiolapark. Kris, je hebt het woord.

VAN DER COELDEN: Ja, dank u wel. Ik ga het niet te lang maken. Door de invoering van éénrichtingsverkeer in 't Brugsken is in feite ook het traject, de lijnvoering van stadsbus nr. 2 veranderd. Vroeger reed die van het shoppingcenter via het Fabiolapark, Voskenslaan, Hertjen, Brugsken, kliniek en dan zo verder de stad door, richting station. Nu, door dat éénrichtingsverkeer in 't Brugsken is het niet meer mogelijk om de stad binnen te rijden en is de lijnvoering, het traject van die bus verlegd naar de N16 en de Parklaan en zo rechtstreeks naar de kliniek. Om u te schetsen wat precies er aan de hand is. Dat heeft voor gevolg voor de mensen, die op het Fabiolapark wonen, als zij de stadsbus of die stadsbus willen nemen, dat ze in feite de oversteek moeten maken richting het shoppingcenter. Dat heeft ook voor gevolg dat de mensen in de Voskenslaan en het Hertjen en het Brugsken ja, vandaag verstoken blijven van de stadsbus. Men zou kunnen zeggen, het is in feite al een soort voorafname dat men daar gedaan heeft op het fameuze busaanbod 2022, waarover we het hier in de raad al verschillende keren gehad hebben. Nu, ik wil daar niet te veel over zagen, maar allé, vooral oplossingen proberen bepleiten. En horen of de schepen daarop op eenzelfde lijn zit en in die zin ook het gesprek wil voeren binnen de regionale vervoerraad. Ik denk dat er twee mogelijkheden zijn om daar terug een betere busbediening te hebben. De eerste – en dat is misschien de meest ambitieuze – dat is dat ge die stadsbus opnieuw langs het Fabiolapark laat rijden, opnieuw langs de Voskenslaan en het Hertjen laat rijden. En dan stadinwaarts via het Glycinenplein de stad laat binnenrijden, zo langs de Don Boscowijk richting kliniek. En staduitwaarts zou hij dan op het oude traject via het Brugsken naar het Hertjen kunnen rijden en zo verder de Voskenslaan doen. Dat is volgens mij een eerste alternatief om de stadsbus daar toch opnieuw te laten rijden.

Het tweede is ook een soort voorafname op het vervoersaanbod 2022, waar als ik het goed begrepen heb, het de bedoeling is dat de bushalte, die er nu al ligt, maar die alleen bij mijn weten gebruikt wordt door tourcars en dergelijke, de bushalte naast de tunnel onder het rondpunt aan het zwembad, langs de kant van Fabiola, zeg maar ter hoogte van blok 1, van daar de stadsbus lijn nr. 2 te laten stoppen hé. Dus die doet dan het koopcentrum, maar die rijdt dan niet de tunnel onder richting Parklaan en kliniek, maar hij zou dan naast de tunnel rijden, daar stoppen in die halte, zodanig dat vooral voor de mensen, allé, voor alle mensen die daar wonen, maar vooral denk ik voor de mensen van blok 1, blok 2 en daar de blok 5 zal ik maar zeggen, die wat meer achteraan staat, dat daar toch een aantrekkelijk alternatief ontstaat voor de verplaatsing richting shoppingcenter. Voor de rest doet die bus dan het traject dat hij nu ook doet. Dat zijn volgens mij de, allé, wat twee alternatieven zouden kunnen zijn om toch een betere, opnieuw een betere bediening te krijgen met een stadsbus ja, na het verleggen van lijn 2. En ja, ik zou daar graag eens de mening van de schepen over horen.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van der Coelden. Ik geef het woord aan schepen Hanssens. Ah, excuseer, ik had het niet gezien. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Als mijn collega Kris dan niet wil zagen, zal ik die rol maar op mij nemen, want we hebben die twee voorstellen ook al eens gedaan. En ik heb daar in februari al met de dienst mobiliteit ook al over uitgebreid over gehad. Maar blijkbaar het eerste alternatief wordt door De Lijn compleet afgewezen, wat ik toch niet goed begrijp, maar soit. En dan is er wel beloofd al in februari, dat het tweede, zijnde dus de halte aan de N16, ter hoogte van de tunnel, dat die zou op korte termijn gerealiseerd worden. Daar is dan nog over gecorrespondeerd. En heb ik eind april een mail van gekregen van de diensten, dat er op 4 mei een plaatsbezoek zou zijn en dat er dan ging bekeken worden welke beperkte aanpassingswerken er zouden moeten uitgevoerd worden. Maar sindsdien is het complete radiostilte en ik hoop dat nu toch wel daar een knoop in doorgehakt kan worden, want ik denk dat de mensen uit de Voskenslaan en het Fabiolapark, dat die toch op hun honger zitten op vlak van busvervoer.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Maes. En dan geef ik ... Ah ja, ik geef het woord aan mijnheer Van Peteghem. Die heeft ook het woord gevraagd. Gaspard, je hebt het woord.

VAN PETEGHEM: Ja, kort een vraagje over ik hoor wat betreft het aanleggen van parkings rond de blokken van Amelinckx, dat er beloftes zouden gedaan zijn naar bepaalde syndici. Ik wil dat toelichten naar aanleiding van dit punt. Kort, is daar iets van waar, Carl of ik hoor zo geruchten ... (gegalm, onverstaanbaar) ...

VOORZITTER: Goed, ik weet niet of dat bij het punt hoort direct, maar de schepen zal daarover oordelen. Schepen, ik geef je het woord.

HANSSSENS: Deze week werd een akkoord gegeven door De Lijn om de halte op de N16 nu reeds te bedienen en dus niet te wachten tot de invoering van het nieuwe busnet. Van zodra dat deze voorlopig is ingericht. Het probleem daarbij is, dat de halte en de infrastructuur in beheer is van het Agentschap Wegen en Verkeer en dat zij niet op zeer korte termijn een kwalitatief en toegankelijk ingerichte halte kunnen aanbieden. Op dat plaatsbezoek werd afgesproken, dat de stad dan de halte wel zelf zal inrichten. Dat zal zeer beperkt zijn. We zullen het groen wegnemen, daar waar het staat. Dus we zijn niet altijd bezig met vergroening. Soms nemen we groen weg als het in de weg staat. En fatsoenlijk begaanbaar maken van die halte. Deze werken zullen in september door de stadsdiensten gebeuren. Na inspectie van De Lijn van die halte zal die halte kunnen bediend worden door de stadsbus, zoals in optie 2 hier is voorgebracht. En dan eventjes kort in te gaan op wat Gaspard naar verwijst. Ik weet niet waarover het gaat, maar het is wel zo, dat we een lijst aan het opstellen zijn van onderwerpen, die alle bewoners van het Fabiolapark aangaan, waaronder ook de parkeerproblematiek, maar ook het groenonderhoud en een aantal andere zaken, afvalbeheer. En dat wij plannen om in oktober een soort van algemene vergadering te doen. Een kwestie van terug de dialoog op te starten met de verschillende gemeenschappen zal ik maar zeggen van het Fabiolapark om zo te komen tot gezamenlijke en gedragen oplossingen voor een aantal problemen, die we vandaag zien. Maar er zijn zeker geen concrete plannen waar ik vandaag van weet, dat er rond parkeren iets zou veranderen. Nu, we gaan zelf met een aantal voorstellen gaan en we gaan vooral ook luisteren naar wat de mensen ginds graag hebben dat we gaan doen en zien hoe we daarmee kunnen omgaan.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen. Ik zie dat de heer Van der Coelden nog het woord vraagt. Kris?

VAN DER COELDEN: Ja, uiteraard denk ik om de schepen te bedanken voor zijn antwoord. Ik wist eerlijk gezegd niet dat die discussie of die suggestie hier eerder al eens zou gedaan geweest zijn in de raad. Ik let ook niet bij alle debatten even goed op waarschijnlijk. Maar bon, dat doet er niet toe. Ik denk dat het goed nieuws is voor de mensen, die daar wonen. Nu had ik eerlijk gezegd wel verwacht, schepen, dat ge misschien zou gezegd hebben ja, maar ja, die bus moet op de terugweg ook wel ergens stoppen. Dus dat blijft dan wel een vraag. Dat is dan wel de vraag. Is er aan de overkant ook iets voorzien voor als de mensen terugkomen?

HANSSENS: Dat is een goeie en ik heb daar geen antwoord op. Ik denk dat men ervan uitgaat dat het toertje zal gereden worden – als voor de mensen die echt persé ja, tot op die halte terug moeten afgezet worden – dat die toerke rond gaan rijden. Dus, dat vermoed ik.

MAES : Ja, ofwel moeten die mensen dan afstappen aan het shoppingcenter of aan het zwembad en dan te voet gaan? Dat is toch een jammere zaak, maar soit. In elk geval bedankt voor de oplossing aan de tunnel, want het is een kleine oplossing, maar het kan voor veel mensen een groot verschil maken.

VOORZITTER: Dank u wel. Dank u wel, dan zijn we door de interpellaties heen en zijn we nu aan de besloten zitting. Dus mag ik vragen dat de pers de zaal verlaat.

---ooOoo---